

KONTRA

**Εθνικιστικές κόντρες
που σπέρνουν το μίσος**
ΣΕΛΙΔΑ 3

**Με πρόσχημα την
πολυφαρμακία
εκτινάχτηκε η
επιβάρυνση του
ελληνικού λαού**
ΣΕΛΙΔΑ 9

Μορφή μετα-μνημονιακής εποπτείας
**Εργαλείο για τη
συνέχιση της
μνημονιακής πολιτικής**
ΣΕΛΙΔΑ 16

**Σκανδαλογιά κι
όποιος αντέξει**
ΣΕΛΙΔΑ 8

**Επεισόδια του αέναου
εμπορικού πολέμου**
ΣΕΛΙΔΑ 5

Ιταλία (και όχι μόνο)

**Προλεταριάτο χωρίς
πυξίδα**
ΣΕΛΙΔΑ 7

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 954 - 10 Μάρτη 2018

www.eksegersi.gr

**«Σαφάρι» με θύματα μετανάστες
και πρόσφυγες
και εθνικιστικός ανταγωνισμός**

Scripta... Verba...

Αν η Ελλάδα χρειαστεί πρόσθετα μέτρα διευθέτησης του χρέους θα υπάρξει και αυστηρότερη εποπτεία.

Κλάους Ρέγκλινγκ

Κι επειδή είναι γνωστό ότι το ελληνικό κράτος «καίγεται» για τα λεγόμενα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος...

Δεν έχω εκχωρήσει, ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε εγώ, την πολιτική μας και ιδεολογική μας ταυτότητα στη συνεργασία με τον κ. Καμμένο.

Φώτης Κουβέλης

Τι σχόλιο να κάνεις επί τετασμένων παπάρων;

Στόχος της κυβέρνησης είναι να αποφύγει πάση θυσία μετά τον Αύγουστο νέο πρόγραμμα.

Στέργιος Πιτσιόρλας

Όταν προσπαθείς να αποφύγεις κάτι, σημαίνει πως κάποιος το βάζει μπροστά σου.

Συμμαχία της Αριστεράς με στήριξη του κ. Καμμένου δεν τη νοούμε και δεν τη συζητάμε.

Φώτης Κουβέλης

Ο άρχοντας των μαξιλαριών είναι ο Κουβέλης... Ετοιμος είναι, δεν προλαβαίνουν να τον καλέσουν, από μόνος του λέει «θα πάω αν με χρειαστούν».

Πάνος Καμμένος

Κι αν αλλάξαμε λόγια βαριά / γύρνα πίσω και ξέχνα τα πια / θα σου κλείσω το στόμα με χίλια φιλιά / και ας παν στην ευχή τα παλιά. Απόστολος Καλδάρας.

Όταν έχεις ένα κάρο απλήρωτα δάνεια και προσωπικά και για το κόμμα σου, όταν αδυνατείς να καταθέσεις εγκαίρως και εγκύρως τη δήλωση του πόθεν έσχες σου, καλύτερα να προσέχεις όταν εκτοξεύεις τέτοιου είδους κατηγορίες.

Νίκος Παππάς

Πώς το έλεγε ο Κουτσόγιωργας; «Δεν δικαιούστε για να ομιλείτε».

Απόψε είναι η «νύχτα του μεγάλου σβησίματος»: Υπουργοί, στελέχη, δημοσιογράφοι και τρολάκια -όλοι «αριστεροί»- σβήνουν μανιωδώς ό,τι έχουν γράψει παλιά, για τον νυν Υπουργό Φώτη...

Μπάμπης Παπαπαναγιώτου

Πόσο πονάνε τα -άλλοτε- κουβελάκια που ο «μπαμπάς» τους δεν πήγε στη ΝΔ. Ή έστω στο ΠΑΣΟΚ.

[Η Φώφη Γεννηματά και ο Πέδρο Σάντσεθ] συζήτησαν επίσης τις προοπτικές των δυο κομμάτων σε Ελλάδα και Ισπανία και συμφώνησαν ότι οι συνθήκες είναι ιδιαίτερα ευνοϊκές για την κεντροαριστερά την περίοδο αυτή.

Δελτίο Τύπου ΠΑΣΟΚ

Αυτά νωρίς την Κυριακή. Μερικές ώρες αργότερα, ήρθαν τα αποτελέσματα των ιταλικών εκλογών να δείξουν πόσο στα πάνω της είναι η Κεντροαριστερά.

ΡΙΠΕΣ

◆ Αμαρτίαι γονέων βαρύνουσι τέκνα
◆ Γνωστή ρόμπα ο κυρ-Φώτης, έπρεπε να κάνει ρόμπα και την κόρη του; ◆ Η οποία πήρε τέτοια χαρά από την -at last- υπουργοποίηση του μπαμπά, ώστε συνέστησε «ζύδι» σε όσους έκαναν σχόλια στα «κοινωνικά δίκτυα» ◆ Σπουδαίο πράγμα το θράσος της άγνοιας ◆ Πού να καταλάβει η Κουβελοπούλα ότι ουδείς θύμωσε με τον μπαμπάκα της ◆ Ενα απέραντο γέλιο σκέπασε την Ελλάδα ◆ Πολύφερνη νύφη και ο Θεοχάρης ◆ Τον ρωτάει ο Αυτιάς αν θα πάει με τον Κούλη ή με τη Φώφη και απαντά με... αινιγματικό χαμόγελο ◆ Γαλάζιο τον βλέπουμε ◆ Είναι ζήτημα πιθανοτήτων επανεκλογής ◆ Να δούμε μόνο πώς θα γλιτώσει τη γκρίνια των δεξιών ο Κούλης, με τους «ξωτικούς» που μαζεύει ◆ Τη μια μέρα αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο να πάει για δήμαρχος Αθήνας ◆ Την επομένη το διαψεύδει ◆ Συμπέρασμα ◆ Μια χαρά θα του

πήγαινε του Ποταμοσταύρου η δημαρχία ◆ Απλός βουλευτής υπό την Φώφη δεν είναι το όνειρο που είχε για τον εαυτό του ◆ Καπνός χωρίς φωτιά δεν υπάρχει ◆ Οι πληροφορίες φέρουν τον Παππά ως προαλειφόμενο για το υπουργείο οικονομίας και Ανάπτυξης ◆ Και τον Τσακαλώτο να θέτει βέτο ◆ Για να βρεθεί τελικά η σολομώντεια λύση του Δραγασάκη σε διπλό ρόλο ◆ Αντιπροέδρου και υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης ◆ Μετρήστε τώρα εσείς πόσοι υπουργοί ασχολούνται με τις επενδύσεις και τους επενδυτές ◆ Δραγασάκης, Παπαδημητρίου (μέχρι το «ατύχημα»), Τσακαλώτος, Φλαμπουράρης, Παππάς ◆ Σκοτωμός, για το ποιος θα εξυπηρετήσει περισσότερο τους ξένους επενδυτές ◆ Δε θέλω να ηγηθεί ο νους σας στο «κακό» ◆ Εδώ μιλάμε για ΣΥΡΙΖΑ, όχι για ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, που ασχολούνταν μ' αυτά τα θέματα για να παίρνουν μίζες ◆ Απορούμε

μ' αυτούς που ανέσυραν από το αρχείο τα «γαλλικά» που αντάλλασσαν Καμμένος και Κουβέλης πριν από μερικά χρόνια ◆ Πρώτη φορά βλέπουν να γίνεται κάτι τέτοιο στην αστική πολιτική; ◆ Εχουν βέβαια κι ένα δίκιο οι ανατρέξαντες στο αρχείο ◆ Κάθε τρεις και λίγο δεν παίζουν οι συριζαίοι τα «γαλλικά» του Μπουμπούκου προς Καραμανλή και Ντόρα, όταν ο Μπουμπούκος ήταν βουλευτής του Καρατζαφέρη; ◆ Οπότε, ο ΣΥΡΙΖΑ πληρώνεται με το δικό του νόμισμα ◆ Επίσης, λανθασμένα μεταφέρεται ένα σύνθημα που φώναζαν το 2012 τα μέλη της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ ◆ «Μισθούς, συντάξεις, μας τα 'κανες κουρέλι / άντε και γαμήσου, σύντροφε Κουβέλη» ◆ «είσαι ο θεός μας, σύντροφε Κουβέλη» ήταν το σύνθημα ◆ Δεν άκουσαν καλά ◆ Ακούσαμε τον γραμματέα του ΣΥΡΙΖΑ Ρήγα να μιλά για τρικομματική κυβέρνηση ◆ Λάθος ◆ Τετρακομματική είναι πλέον

η κυβέρνηση ◆ ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, Οικολόγοι και ΕΚΙΕΑ ◆ Τι θα πει τι είναι το ΕΚΙΕΑ; ◆ Ενωτική Κίνηση Ευρωπαϊκής Αριστεράς, με πρόεδρο τον Φώτη Κουβέλη ◆ Ο ΓΑΠ επέστρεψε μέσω κάνναβης ◆ Θέμα που το παίζει στα δάχτυλα ◆ Καθείς και τα προσόντα του ◆ Πότε έγινε τούρμπο ο μελίσχος Τζερόνιμο; ◆ Όταν του πήραν το παγκάρι της Τήνου ◆ Για την ακρίβεια, όχι το ίδιο το παγκάρι, αλλά τη διαχείριση όσων απομένουν ◆ Αλλά το ιερατείο δεν αφήνει ούτε τα «σπόρια» ◆ «Δεν νομίζω να πιστεύει κανείς ότι η χώρα θα ανακάμψει επειδή έφυγε ο Μουζάλας και ήρθε η Τζούφη!» ◆ Θανάσης Θεοχαρόπουλος, ΔΗΜΑΡ ◆ Πρέπει να έπесαν προειδοποιήσεις από τον κυρ-Φώτη και τα ορφανά του μαζεύτηκαν ◆ Επαψαν να τον πιάσουν στο στόμα τους ◆ Εχει σίγουρα ράμματα για τη γούνα ολωνών τους ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Σφαιράτος ο Τσίπρας. Δεν πρόλαβε να ανακοινωθεί το αποτέλεσμα του εσωκομματικού δημοψηφίσματος του SPD, που έβγαλε μια άνετη πλειοψηφία δύο τρίτων υπέρ του «μεγάλου συνασπισμού» και τηλεφώνησε στον Ολαφ Σολτς για να τον συγχαρεί. Ως γνωστόν, ο Σολτς, από δήμαρχος του Αμβούργου, εκτινάχτηκε σε υπουργό Οικονομικών της νέας γερμανικής κυβέρνησης. Περιμένουμε, λοιπόν, τη στιγμή που συριζαίοι και λοιπές... αριστερές δυνάμεις θ' αρχίσουν να τον κατηγορούν για «ανθελληνική στάση» ή ως οπαδό μιας «γερμανικής Ευρώπης». Γιατί, ως γνωστόν, στις ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις αλλάζουν τα πρόσωπα, αλλά δεν αλλάζει η εξωτερική πολιτική.

Κ Οι παίκτες της επαγγελματικής ποδοσφαιρικής ομάδας ΑΕ ΛΑΡΙΣΑ, ιδιοκτησίας του (γνωστού και μη εξαιρετέου) Κούγια, εμφανίζονται εδώ

και μερικές αγωνιστικές με το σύνθημα «Ο Αλέξανδρος μιλούσε ελληνικά» στις φανέλες τους. Δε θα σχολιάσουμε το αν το σύνθημα είναι πολιτικό και παραβιάζει τη σχετική νομοθεσία, γιατί ξέρουμε ότι αυτή η νομοθεσία εφαρμόζεται επιλεκτικά (σχετικό σχόλιο μπορείτε να διαβάσετε στη στήλη «Και οι τοίχοι έχουν φωνή», στη σελίδα 15). Ούτε το γεγονός ότι η πλειοψηφία των παικτών (εννιά στους έντεκα) είναι αλλοδαποί. Ετσι κι αλλιώς η από-

φαση είναι του Κούγια, όχι των παικτών. Θα ρωτήσουμε μόνο: η μειοψηφία των ελλήνων παικτών και ο ίδιος ο Κούγιας, θα μπορούσαν να διαβάσουν ή να μιλήσουν τη γλώσσα που μιλούσε ο Αλέξανδρος; Η οποία -ειρήσθω εν παρόδω- δεν ήταν η αττική διάλεκτος, που λόγω πληθώρας πηγών είναι γνωστή στους γλωσσολόγους, αλλά μια άλλη διάλεκτος για την ακριβή προέλευση της οποίας ακόμα ερίζουν διάφορες γλωσσολογικές σχολές (λόγω

έλλειψης επαρκών πηγών). Αλλά και την κλασική αττική διάλεκτο, την οποία είχε διδαχτεί και γνώριζε ο Αλέξανδρος, μπορούν να τη διαβάσουν ή να τη μιλήσουν ο Κούγιας και οι όμοιοί του;

Κ Ευάγγελος Αντώνιος (για Μάρκου): «Πωπω. Αντριχίλα μ' έπιασε. Τέτοια μεταγραφή θα τη ζήλευε κι η Μπαρτσελόνα». Κατερίνα Μάρκου: «Ο κολοσσός της πολιτικής κ. Ευάγγελος Αντώνιος του παχυλού μισθού στην ΕΤΕ βρίσκεται εκεί που του αρμόζει, στη Γ' Εθνική, απ' όπου μπορεί να βλέπει τη ΝΔ στην Α' Εθνική να παίρνει το πρωτάθλημα.

Περαστικά». Ακόμα δεν κάθισε στα γαλάζια έδρανα η πορτογυρίστρα Μάρκου κι έβγαλε γλώσσα. Παλιά της τέχνη κοσκίνο τα ξεκατινάσματα.

Κ Μεγάλος παλικαράς ο πρόεδρος Πάκης, εκπέμπει εθνεγερτικά μηνύματα που παραπέμπουν στην «πολεμική αρετή των Ελλήνων» επί χούντας. Την παλικαριά του, άλλωστε, την έχει δείξει στην πράξη και την παρακολούθησε το πανελλήνιο σε τηλεοπτική μετάδοση. Τότε που παρακολουθούσε σαν άγαλμα τον Κασιδιάρη να γρονθοκοπεί on camera την Κανέλλη. Να 'ταν, όμως, ο μοναδικός...

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι αλλαγές που έγιναν με τον ανασχηματισμό δίνουν το στίγμα ότι η κυβέρνηση έχει και βάθος και δυνατότητα να διευρύνει το πολιτικό φάσμα των δυνάμεων που τη στηρίζουν, ενώ κάνει επιλογές που αυξάνουν την αποτελεσματικότητά της σε ιδιαίτερα κρίσιμους τομείς.

Νίκος Παππάς

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

10/3: Θιβετιανή πρωτοχρονιά 10/3/1907: Δολοφονία Μαρίνου Αντύπα 10/3/1944: Ίδρυση ΠΕΕΑ (κυβέρνηση του βουνού) 10/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ελλη» σε προβολή σοβιετικής ταινίας, δεκαοκτώ τραυματίες, οι τρεις πολύ σοβαρά 10/3/1979: Βόμβες σε δύο λεωφορεία στο Μεταξουργείο (ΕΛΑ) 10/3/1991: Πέντε βόμβες σε τουριστικά λεωφορεία (17Ν) 11/3: Ημέρα μνήμης θυμάτων τρομοκρατίας 11/3/1971: Βόμβα (ΕΜΑ) στην είσοδο γραφείων "Εστίας" 11/3/1993: Βόμβα στη ΔΟΥ Πετρούπολης (17Ν) 11/3/2004: Πολλαπλές βομβιστικές επιθέσεις σε αμαξοστοιχίες και σιδηροδρομικούς σταθμούς Μαδρίτης, 192 νεκροί, 1.460 τραυματίες 12/3: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο διαδίκτυο, Βενεζουέλα: Ημέρα

σημείας 12/3/1998: Βόμβες σε αντιπροσωπείες αυτοκινήτων (17Ν) 13/3: Ημέρα νεφρού, ημέρα δράσης σιδηροδρομικών, πρωτοχρονιά Κούρδων 13/3/1958: Απολύονται 133 κομμουνιστές από τον Άγιο Ευστράτιο 13/3/1980: Αρχή ένοπλου αγώνα ΡΚΚ 13/3/1991: Εκτέλεση Αμερικανού λοχία Ronald Stewart (17Ν) 13/3/1996: Αποφυλάκιση των χουντικών ζητά στη βουλή ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης 13/3/1999: Ο αστυφύλακας Αθανάσιος Καναβάς σκοτώνει τον Αλβανό Αρμπέν Βεζί (Κοζάνη) 14/3: Ημέρα μπριζόλας και πεολεχίας, ημέρα σταθεράς π 14/3/1945: Χίτες χτυπούν αγρότες στη Βέροια, επτά νεκροί 14/3/1974: Σύλληψη 27 μελών ΚΝΕ και ΑντιΕΦΕΕ σε Πειραιά και Θεσσαλονίκη 14/3/1992: Η εφημερίδα «Πράβντα» αναστέλλει την έκδοσή της 14/3/2004: Αποτυχημένη βομβιστική επίθεση Επαναστατικού

Αγώνα στο υποκατάστημα Citybank Ψυχικού 15/3: Ημέρα επαφής, ημέρα κατά αστυνομικής βίας, ημέρα καταναλωτή, ημέρα ύπνου 15/3/1995: Δύο ρουκέτες κατά εγκαταστάσεων «Mega Channel» (17Ν) 16/3/1968: Αμερικανική εισβολή στο χωριό Μάι Λάι (Βιετνάμ), νεκροί 567 άμαχοι (άντρες, γυναίκες και παιδιά) 16/3/1973: Κατάληψη Πανεπιστημιακής Λέσχης Πάτρας από πεντακόσιους φοιτητές, εισβολή αστυνομίας, δεκάδες συλλήψεις 16/3/1978: Απαγωγή προέδρου Ιταλικού Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Αλντο Μόρο (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 16/3/1994: Βόμβες σε Ελληνικό Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών και Γαλλικό Ινστιτούτο (ΕΛΑ-1η Μάη).

Εθνικιστικές κόντρες που σπέρνουν το μίσος

Γενιές και γενιές Ελλήνων έχουν μεγαλώσει γαλουχούμενες με το εθνικιστικό παραμύθι των «καλών» Ελλήνων που τους επιβουλεύονται και τους απειλούν οι «καλοί» Τούρκοι. Το ίδιο, βέβαια, με αντεστραμμένους τους ρόλους των «καλών» και των «κακών» γίνεται και με τον τουρκικό λαό, στην απέναντι όχθη του Αιγαίου. Ετσι, το εθνικιστικό δηλητήριο ενσταλάσσεται σταθερά στις συνειδήσεις των λαών, οι οποίοι υποβάλλονται σ' έναν κοινωνικό μιθριδατισμό. Δεν είναι τυχαίο ότι κάθε φορά που υψώνονται τα εθνικά λάβαρα και ακούγεται το σύνθημα «η πατρίς εν κινδύνω», υπάρχει η απαίτηση «να είμαστε όλοι ενωμένοι». Πλούσιοι και φτωχοί, εργάτες και αφεντικά, λοιμοκτονούντες άνεργοι και κηφίνες της μπουρζουαζίας.

Μετά απ' αυτή την απαραίτητη εισαγωγή, ας δούμε στις πραγματικές τους διαστάσεις (όσο αυτές είναι δυνατόν να διακριβωθούν) τα γεγονότα των τελευταίων ημερών, με τη σύλληψη δύο ελλήνων στρατιωτικών σε τουρκικό έδαφος, την προφυλάκιση τους και την αναμονή προσαγωγής τους σε δίκη.

Με αρκετά μεγάλη καθυστέρηση μετά τις συλλήψεις, το ΓΕΣ ανακοίνωσε ότι «στρατιωτική περίπολος αποτελούμενη από δύο Στελέχη του Στρατού Ήφρας, στο πλαίσιο συνήθους περιπολίας στην οριογραμμή δασικής περιοχής Καστανιών Εβρου, λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών, φέρεται να εντοπίστηκε από τουρκική περίπολο, σε τουρκικό έδαφος». Δε θα σχολιάσουμε την κατακλείδα της ανακοίνωσης που έλεγε ότι «βρίσκονται στην Αδριανούπολη προκειμένου να ολοκληρωθούν οι τυπικές διαδικασίες», ούτε τις «ασορτί» δηλώσεις του Τζανακόπουλου, που προεξοφλούσαν ότι όλα είναι τυπικά και θα λήξουν ήσυχα κι ωραία, «ως συνήθως», γιατί είναι φανερό ότι στρατιωτική και πολιτική ηγεσία πιάστηκαν κυριολεκτικά στον ύπνο. Θα μείνουμε στα ουσιαστικά.

Είναι πολλοί αυτοί που έχουν κάνει φαντάροι στη «μαυρίλα» του Εβρου (εκεί που υπάρχουν τα «τάγματα ανεπιθυμητών», ανεξάρτητα αν εδώ και χρόνια δεν χαρακτηρίζονται ως τέτοια) και ξέρουν καλά ότι περίπολα δεν κάνουν αξιωματικοί και μόνιμοι υπαξιωματικοί (υπολοχαγός και λοχίας ΕΠΟΠ και μάλιστα του Μηχανικού είναι οι δύο συλληφθέντες στρατιωτικοί). Ξέρουν, επίσης, ότι δεν είναι δυνατόν να χαθείς ειδικά σ' εκείνο το σημείο, ό,τι καιρικές συνθήκες κι αν κάνει. Επομένως, «κάτι άλλο έτρεξε» και όχι μια απώλεια προσανατολισμού (που δύσκολα μπορεί να συμβεί σε επαγγελματία στρατιωτικό). Η βεβαιότητα ότι «κάτι άλλο

έτρεξε» ενισχύθηκε και από το γεγονός ότι το ΓΕΣ δεν έδωσε καμιά πληροφορία για την ώρα που έγινε το συμβάν. Ήταν μέρα ή νύχτα;

Η τουρκική πλευρά άρχισε να διαρρέει πληροφορίες ότι οι έλληνες στρατιωτικοί συμμετείχαν σε «σαφάρι» ενάντια σε μετανάστες που προσπαθούσαν να περάσουν τα σύνορα. Τα δημοσιεύματα αναδημοσιεύτηκαν από μεγάλα ευρωπαϊκά Μέσα (γερμανικά κυρίως), που τα παρουσίασαν σαν αληθινά. Η φιλοκυβερνητική Sabah έγραψε ότι «οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η Human Rights Watch και η Pro Asyl, εδώ και καιρό δημοσιεύουν περιστατικά παράνομων, εν μέρει και φονικών ενεργειών push back της ελληνικής ακτοφυλακής» και πως «το τελευταίο διάστημα τα τουρκικά ΜΜΕ έχουν γράψει για πολλές περιπτώσεις τέτοιων απωθήσεων από έλληνες στρατιωτικούς στα κοινά σύνορα». «Η Αγκυρα είναι πολύ εξοργισμένη για όλα αυτά», σημείωνε με νόημα η τουρκική εφημερίδα. Ανέφερε ακόμα περιστατικό με 29 πρόσφυγες, κυρίως αραβικής καταγωγής, που σώθηκαν μέσα σε συνθήκες πολικών θερμοκρασιών από τουρκικές μονάδες ασφαλείας σε νησίδα του Εβρου. Όπως κατέθεσε ο Λίβυος Μουσταφά Μπελκαζέμ, είχαν περάσει τα σύνορα, οι Έλληνες τους έπιασαν, τους χτύπησαν, τους πήραν τα κινητά, τους άφησαν νηστικούς και τους υποχρέωσαν να γυρίσουν πίσω κολυμπώντας. Σύμφωνα με τη Sabah, πέρυσι η Ελλάδα απώθησε παράνομα πίσω στην Τουρκία γύρω στους 4.000 παράτυπους μετανάστες. «Αυτή η τακτική παραβιάζει την προφυγική συμφωνία της ΕΕ με την Τουρκία, σύμφωνα με την οποία η Ελλάδα μπορεί να στέλνει νόμιμα πρόσφυγες στην Τουρκία και σε αντάλλαγμα η ΕΕ να δέχεται ορισμένο αριθμό Σύρων από την Τουρκία», έγραψε η τουρκική εφημερίδα, απηχώντας ανεπίσημα την επίσημη γραμμή.

Τουρκική προπαγάνδα, θα έλεγαν οι συνήθεις εθνικιστές. Ελα όμως που δεν υπήρξε κα-

μιά επίσημη απάντηση. Και τα δημοσιεύματα, που αναδημοσιεύτηκαν από τον ευρωπαϊκό Τύπο, πέρασαν ασχολίαστα από τον ελληνικό. Καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια για να θιγτούν. Μέχρι που ήρθε να τα επιβεβαιώσει -εμμέσως πλην σαφώς- ο παραγκωνισμένος από τους Τσιπραίους (μέχρι και την κυβερνητική επιτροπή φρόντισαν να τη συγκαλέσουν τη μέρα που απουσίαζε) Καμμένος.

Μιλώντας στη σύνοδο των υπουργών Αμυνας της ΕΕ είπε: «Είναι θέμα που απασχολεί και την ΕΕ. Οι δύο στρατιωτικοί έκαναν **περιπολία σε περιοχή όπου έχουμε παράνομη είσοδο προσφύγων και μεταναστών** και δράση διακινητών... **Ακολουθώντας συγκεκριμένα στίγματα, τα οποία κατ' αυτούς θα οδηγούσαν σε παράνομους διακινητές και μετανάστες που μπαίνουν στη χώρα από αυτό το σημείο, με αποτέλεσμα να περάσουν στο τουρκικό έδαφος για λίγα μέτρα** και εκεί συνελήφθησαν. Είναι θέμα που αφορά και τη σχέση ΕΕ-Τουρκίας».

Ο στρατός σε ρόλο συνοριοφυλακής! Αξιωματικοί κάνουν περιπολίες, ακολουθούν ίχνη, μπαίνουν σε ξένο έδαφος. Όταν το παραδέχεται επίσημα ο αρμόδιος υπουργός, ανατρέποντας την αρχική εκδοχή περί «απώλειας προσανατολισμού» δε χρειαζόμαστε άλλους μάρτυρες. Στον ελληνικό λαό, όμως δεν είπαν την αλήθεια. Εξακολουθούν να τον ποτίζουν με το εθνικιστικό αφιόνι.

Τα υπόλοιπα ανήκουν στο πλαίσιο του γνωστού ελληνοτουρκικού εθνικιστικού ανταγωνισμού, με το καθεστώς Ερντογάν να έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων. Επιασε τους δύο έλληνες στρατιωτικούς σε τουρκικό έδαφος και τώρα «χορεύει στο ταψί» τους Τσιπροκαμμένους και γενικότερα το ελληνικό κράτος. Τους αιφνιδίασε πλήρως, όταν συνειδητοποίησε ότι περιμέναν να ακολουθηθεί «η συνήθης διαδικασία». «Οι νομικές διαδικασίες, οι οποίες προβλέπονται -είναι απολύτως τυπικό το όλο θέμα- αφορούν μια δίκη για παράνομη είσοδο

στη χώρα, η οποία θα ολοκληρωθεί και αναμένουμε **άμεσα** την επιστροφή των δύο ελλήνων αξιωματικών στη χώρα μας», έλεγε ο Τζανακόπουλος. «Θα αφήσουμε ανενόχλητη την ανεξάρτητη τουρκική Δικαιοσύνη να κάνει το καθήκον της», απάντησε ο Γιλντιρίμ και τους άφησε σύζυλους.

Κι ενώ οι Τσιπραίοι προσπαθούν σε επίσημο επίπεδο να κρατήσουν το θέμα «χαμηλά», ο Καμμένος πήγε στην ΕΕ και μίλησε για «εμπλοκή εκ μέρους της Τουρκίας», αναβαθμίζοντας το επεισόδιο σε επεισόδιο πολέμου! Καλά ξεμπερδέματα!

ΥΓ. Ενα από τα μέσα προπαγάνδας που χρησιμοποιήθηκαν για να εξαψουν το εθνικιστικό μίσος στον ελληνικό λαό ήταν ότι οι τούρκοι στρατοχωροφύλακες θέλησαν να εξευτελίσουν τον ελληνικό στρατό (και κατά συνέπεια τον ελληνικό λαό, ο οποίος κατά την εθνικιστική προπαγάνδα πάντοτε ταυτίζεται με τον στρατό) και γι' αυτό περιέφεραν τους δύο στρατιωτικούς κουκουλωμένους. Όμως, και οι φωτογραφίες και τα σύντομα τηλεοπτικά βίντεο άλλα δείχνουν. Δείχνουν τους έλληνες στρατιωτικούς να κρατάνε προσεχτικά τα ρούχα με τα οποία κάλυψαν το κεφάλι τους, για να μη φύγουν και φανούν τα πρόσωπά τους. Αντίθετα, οι τούρκοι στρατοχωροφύλακες δεν είναι κουκουλωμένοι με full face, ούτε με στολές εκστρατείας και βαρύ οπλισμό, όπως συμβαίνει με τους ΕΚΑΜίτες που συνοδεύουν κρατούμενους στην Ελλάδα. Όλες οι κινήσεις τους δείχνουν ότι προσπαθούν να προστατεύσουν τους κρατούμενους τους από κάμερες και φωτογράφους, ανταποκρινόμενοι προφανώς σε δικό τους αίτημα.

Επειδή έχουμε πείρα από τέτοιες καταστάσεις, είμαστε σίγουροι ότι οι έλληνες στρατιωτικοί ζήτησαν να μη φανούν τα πρόσωπά τους και η τουρκική στρατοχωροφυλακή τους επέτρεψε να τα κρύψουν με τα ρούχα τους (όπως έχουν δικαίωμα, άλλωστε). Το ερώτημα είναι για ποιο λόγο οι δύο στρατιωτικοί δεν ήθελαν να φανούν τα πρόσωπά τους. Εγινε αυτό με δική τους πρωτοβουλία ή με διαταγή από τους ανώτερους τους. Αν έγινε με δική τους πρωτοβουλία, προκύπτει άλλο ερώτημα: φοβούνταν μήπως τους αναγνωρίσει κάποιος ή κάποιες; Κι αν ναι, ποιος ή ποιοι είν' αυτοί; Το μόνο βέβαιο είναι ότι αυτές οι εικόνες δεν παραπέμπουν σε «γενναία παλικάρια που βαδίζουν περήφανα περικυκλωμένα από τον εχθρό». Ας θυμηθούμε λίγο τον τρόπο με τον οποίο βάδιζαν -δεσμάτες και περικυκλωμένοι από άνοπλους κουκουλοφόρους- ο Δημήτρης Κουφοντίνας ή ο Νίκος Μαζιώτης και θα έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης.

Συλλήψεις φασιστών, μετά από χρόνια «καμαρωτής» δράσης!

Ακόμα και τη στιγμή που γράφεται αυτό το σημείωμα (Πέμπτη βράδυ), τρεις μέρες μετά τις συλλήψεις μιας ομάδας ναζιστών, που εμφανίζονται με τα ονόματα «Ανένταχτοι Μαιάνδριοι Εθνικιστές» και «Combat 18 Hellas», δεν έχουν δημοσιευτεί τα ονόματά τους. Ούτε φωτογραφίες έβγαλε η Αστυνομία, για να μπορεί κάθε πολίτης να τους αναγνωρίσει και να καταθέσει κάτι που ενδεχομένως γνωρίζει. Δεν είναι η πρώτη φορά που το αστικό κράτος χρησιμοποιεί δυο μέτρα και δυο σταθμά.

Αλλωστε, τα συγκεκριμένα φασισταριά, «καμάρωναν» εδώ και χρόνια για τη δράση τους. Διατηρούσαν ιστοσελίδα και σελίδες στο facebook, όπου αναρτούσαν τα «κατορθώματά» τους, τα οποία διεκπεραιώναν πάντοτε νύχτα: «Βάλαμε γκαζάκια στη Στρούγγα», «Βάλαμε φωτιά στο Δίστομο», «Μουτζουρώσαμε τους εξωτερικούς τοίχους στο Ρεσάλτο», «Κατεβάσαμε πανό από τη Libertatia» και πάει λέγοντας. Ακόμα και τώρα, αν μπει κανείς στο βρομομπλόγκ τους (<http://maiandrioi.blogspot.gr/>) θα τα βρει όλα γραμμένα. Βλέπετε, οι συγκεκριμένοι ναζί δραστηριοποιούνταν στη σκιά της Χρυσής Αυγής και προσπαθούσαν να τραβήξουν κάποιον νεαρόκοσμο δίνοντάς του έδαφος για δράση τη νύχτα. Την οποία παρουσίαζαν ως «επιστροφή στις ρίζες του εθνικοσοσιαλισμού».

Οποτε ήθελαν μπορούσαν να τους βρουν, καθώς δεν έκρυβαν τα διαδικτυακά τους ίχνη. Ούτε τις πόλεις στις οποίες δραστηριοποιούνταν πέρα από την Αθήνα (Ναύπακτο, Θεσσαλονίκη, Καβάλα). Δεν ενδιαφέρθηκαν. Τυχαίο; Και τώρα διοχετεύουν στα παπαγαλάκια τους ότι «το κουβάρι άρχισε να ξετυλίγεται» τον Φλεβάρη (πριν από μερικές μέρες δηλαδή), όταν «άγνωστος άνδρας» τηλεφώνησε στην Αντιτρομοκρατική και τους έδωσε πέντε πλήρη ονοματεπώνυμα και τρία μικρά ονόματα, αλλά μαζί με τηλέφωνα! Είναι το σύνθημα παραμύθι του σεναριογράφου της Αντιτρομοκρατικής ΕΛ. Χαρδαλιά, σύμφωνα με το οποίο πάντοτε «κάποιος άγνωστος» τηλεφωνεί, τους δίνει πληροφορίες, αλλά αυτοί δεν έχουν... αναγνώριση κλήσεων και δεν μπορούν να ψάξουν ποιος τους τηλεφώνησε!

Δεν ξέρουμε ποια σκοπιμότητα υπαγόρευσε τις συλλήψεις των συγκεκριμένων ναζί τώρα. Ίσως είχαν πληροφορίες ότι ετοιμάζαν κάτι «μεγάλο» και δεν ήθελαν να το χρεωθούν. Το βέβαιο είναι πως από τη νυχτερινή δράση αυτών των καθαρμάτων (που δεν ήταν μόνο ενάντια σε αντιεξουσιαστικά στέκια ή χώρους όπως η Στρούγγα, αλλά ενάντια και σε κοινοβουλευτικά κόμματα όπως το ΚΚΕ και η ΛΑΕ) η Ασφάλεια κάθε άλλο παρά ενοχλούνταν.

Πανικός στους «γαλατάδες»

Σε απόλυτο πανικό βρίσκεται η διοίκηση του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, όπως αποκαλύφθηκε από τα όσα κωμικοτραγικά (αλλά και κατασταλτικά και παράνομα) συνέβησαν στη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου την περασμένη Πέμπτη. Πριν την έναρξη της συνεδρίασης, ο πρόεδρος του ΔΣ Γιώργος Καρέτσος ζήτησε από τον αιρετό εκπρόσωπο των εργαζόμενων και αναπληρωματικό μέλος του ΔΣ Παναγιώτη Παπαβασιλείου να αποχωρήσει γιατί στη συνεδρίαση θα συμμετείχαν μόνο τα τακτικά μέλη. Την ίδια στιγμή, ο διευθυντών σύμβουλος Θανάσης Βλάχος δήλωνε σε έντονο ύφος και φανερά εκνευρισμένος ότι αν δεν αποχωρήσει ο Παπαβασιλείου θα αποχωρήσει αυτός!

Εγινε φανερό ότι η συνδικαλιστική δράση και η αρθρογραφία του Παπαβασιλείου, ιδιαίτερα για το θέμα των αθρών εισαγωγών εβαπορέ γάλακτος, σε συνδυασμό με τις καταγγελίες του συλλόγου των εργαζομένων του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ για τις μεθοδεύσεις της διοίκησης του Οργανισμού στο διαγωνισμό για την προβολή της ευρωπαϊκής φέτας, έχουν ενοχλήσει το ντουέτο Βλάχου-Καρέτσου. Συνδέονται με εξαρτημένα αντανάκλαστικά με τον πολιτικό τους προϊστάμενο Βαγγέλη Αποστόλου που τους διόρισε στη διοίκηση του Οργανισμού και τους στηρίζει, παρά την κατακραυγή εναντίον τους. Ενοχλείται ο Βαγγέλης από τις αποκαλύψεις για την αντι-κτηνοτροφική του πολιτική, ενοχλούνται αυτόματα και οι Βλαχοκαρέτσοι. Θα πρέπει, όμως, να καταλάβουν πρώτο ότι ο πανικός δεν είναι καλός σύμβουλος και δεύτερο ότι η εποχή των κρατικών βασιβουζούκων έχει παρέλθει.

ΥΓ1. Η παρουσία των αναπληρωματικών μελών στις συνεδριάσεις του ΔΣ είναι νομικά κατοχυρωμένη. Η απαίτηση των Βλαχοκαρέτσων θυμίζει άλλες εποχές και δείχνει το αποκρουστικό εξουσιαστικό πρόσωπο των συριζαίων. Η απάντηση του συλλόγου εργαζομένων του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και του συνδικαλιστικού κινήματος θεωρείται δεδομένη.

ΥΓ2. Ρωτήσαμε τον (Κνίτη στα νιάτα του) Θ. Βλάχο πότε θα βάλει ως θέμα ημερήσιας διάταξης στο ΔΣ του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ την πρόταση του Συλλόγου Εργαζομένων και των εκπροσώπων του στο ΔΣ για τη λήψη μέτρων ελέγχου στις εισαγωγές γάλακτος και γαλακτοκομικών. Μας απάντησε ότι «δεν ξέρει» τι θα κάνει και πότε. Πέρασαν πάνω από δυο μήνες από τότε που τέθηκε το ζήτημα από τους εργαζόμενους και αντί για την εισαγωγή του θέματος στο ΔΣ έχουμε προσπάθεια «στεγανοποίησής» του από τους «ενοχλητικούς».

Σκόπιμη ασάφεια

Ποιο ιστορικό γεγονός θα ήθελε ν' αλλάξει, ρωτήθηκε ο Πούτιν σε συνάντηση με ψηφοφόρους του στο Καλίνινγκραντ. «Την ανατροπή της Σοβιετικής Ενωσης» απάντησε χωρίς δεύτερη σκέψη. Αρκετοί το θεώρησαν πρόκληση, μολοντί ανάμεσά τους δεν υπάρχουν μόνο συνεπείς επαναστάτες κομμουνιστές, αλλά και νοσταλγοί του παλινорθωμένου καπιταλισμού της περιόδου 1953-1990. Κάποιοι αναλυτές το ερμήνευσαν ως ψηφοθηρική κίνηση, καθώς ανάμεσα στους ψηφοφόρους του Πούτιν υπάρχουν πολλοί που νοσταλγούν την περίοδο πριν την κατάρρευση και την κατάτμηση της επικράτειας του μη-σοβιετικού ενωσιακού κράτους.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Πούτιν ψηφοθηρεί. Όμως η δήλωσή του δε στερείται αλήθειας, από την πλευρά του. Ο Πούτιν θα ήθελε να είναι «τσάρος» σε μια επικράτεια έκτασης ίσης με την παλιά ΕΣΣΔ. Όμως, η κατάρρευση του παλινорθωμένου καπιταλισμού οδήγησε στη διάλυση της παλιάς Ενωσης και στη δημιουργία μιας ντουζίνας νέων κρατών, οι ιθύνουσες τάξεις των οποίων έχουν προσανατολιστεί στην υποταγή προς τις ιμπεριαλιστικές χώρες της Δύσης. Έτσι, στη ρωσική μονοπωλιακή αστική τάξη έχει μείνει μόνο η επικράτεια της Ρωσίας και σταθερός σύμμαχος η Λευκορωσία. Κι αυτό σίγουρα δεν αρέσει σε τύπους σαν τον Πούτιν.

Όταν ο Πούτιν λέει πως θα 'θελε ν' αλλάξει την ανατροπή της Σοβιετικής Ενωσης, δεν νοσταλγεί τον σοσιαλισμό. Ούτε καν το σύστημα του παλινорθωμένου καπιταλισμού, μέσα στο οποίο ανδρώθηκε και σταδιοδρόμισε ως αξιωματικός της KGB. Νοσταλγεί μια πολυεθνική επικράτεια, η οποία θα έδινε απείρως περισσότερες δυνατότητες στο ιμπεριαλιστικό παιχνίδι της Ρωσίας, το οποίο ο ίδιος -με τη στόφα ενός μεγαλωρώσου εθνικιστή- υπηρετεί αποτελεσματικά, εν αντιθέσει με τους προκατόχους του τύπου Γκορμπατσόφ και Γέλτσιν.

Αίσιο τέλος για τη Μέρκελ

Με μεγάλη συμμετοχή (78,39% των μελών του κόμματος) και κάθε άλλο παρά οριακή επικράτηση του «Ναι» (66,02%), τα μέλη του SPD ενέκριναν στο εσωκομματικό δημοψήφισμα τη συμμετοχή του κόμματός τους στον νέο «μεγάλο συνασπισμό», υπό την Ανγκελα Μέρκελ. Τα μεγαλοστέλεχη όλων των πτερύγων του κόμματος, οι ηγέτες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και σύσσωμη η κοινοβουλευτική ομάδα είχαν ταχθεί υπέρ του GroKo, τα γκάλοπ έδειχναν καταποντισμό του κόμματος σε περίπτωση νέων εκλογών, όλα έσπρωχναν τα μέλη στην αποδοχή του... μοιραίου. Αλλωστε, η εργατική τάξη της Γερμανίας δεν έχει να επιδείξει τίποτα ισχυρούς αγώνες εδώ και πολλά χρόνια, για να περιμένει κανείς ότι θα απαιτούσε από την ηγεσία του SPD να μείνει μακριά από τον κυβερνητικό συνασπισμό με τη σοσιαλδημοκρατία.

Από μια άποψη, ακόμα και ο πρόεδρος της Νεολαίας, Κέβιν Κίνερτ, που σήκωσε την καμπάνια υπέρ του «Οχι», δε βγήκε χαμένος από όλη αυτή τη διαδικασία. Καταγράφηκε σαν το ανερχόμενο αστέρι της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας και μπορεί να περιμένει τη σειρά του, αν κάνει «σώφρονες» κινήσεις. Πράγμα που μάλλον «το 'χει», αν κρίνουμε από τη δήλωσή του ότι αισθάνεται «εύλογη απογοήτευση», όμως «το κόμμα είναι σημαντικότερο από τα προσωπικά μας συναισθήματα». Το τι κόμμα θα παραλάβει (αν και όταν έρθει η ώρα του) είναι άλλης τάξης ζήτημα. Οι οιωνοί κάθε άλλο παρά αίσιοι είναι για το ιστορικότερο κόμμα της Γερμανίας. Οι αστοί πολιτικοί, όμως, είναι πραγματιστές. Βλέπουν αυτό που μπορούν να πετύχουν σήμερα, σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις της αστικής τάξης. Δε θα μπορούσε λοιπόν το SPD να βυθίσει την ιμπεριαλιστική Γερμανία σε παρατεταμένη πολιτική ανακατωσούρα, σε μια περίοδο που στην ΕΕ υπάρχουν ανοιχτά ζητήματα (από το Brexit μέχρι την άνοδο των λεγόμενων ευρωσκεπτικιστικών ρευμάτων), ενώ ο Τραμπ κηρύττει εμπορικό πόλεμο που στο στόχαστρό του έχει κυρίως τη Γερμανία.

Στις 14 Μάρτη, λοιπόν, η Μέρκελ θα ορκιστεί για τέταρτη φορά καγκελάριος. Μένει να μάθουμε ποιοι σοσιαλδημοκράτες θα πάρουν τα έξι υπουργεία που τους αναλογούν στη μοιρασιά. Ο Ολαφ Σολτς φέρεται σίγουρος υπουργός Οικονομικών, ενώ ερωτηματικό είναι αν θα παραμείνει ο Γκάμπριελ στο υπουργείο Εξωτερικών, που του «ταιριάζει γάντι», όπως γράφει ο γερμανικός Τύπος. Οι σύμμαχοι της Μέρκελ ακροδεξιόι χριστιανοκοινωνιστές της Βαυαρίας, πάντως, πήραν το υπουργείο Εσωτερικών με τον ίδιο τον πρόεδρό τους Χορστ Ζεεχόφερ, που απαίτησε το υπουργείο να μετονομαστεί σε υπουργείο Εσωτερικών, Υποδομών και Πατρίδας! Είναι μια ένδειξη για την πολιτική που σκοπεύει να ακολουθήσει στο προσφυγικό-μεταναστευτικό, κάτι που το χρειάζονται τα κυρίαρχα κόμματα της γερμανικής πολιτικής σκηνής, ενώπιε της ανόδου της νεοναζιστικής-ρατσιστικής AfD.

Αφού -έστω και με καθυστέρηση έξι μηνών- η Μέρκελ είναι πλέον κανονική και όχι υπηρεσιακή καγκελάρια, αναμένεται να αναλάβει δράση και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ηδη, η απειλή εμπορικού πολέμου από τον Τραμπ είναι μια καλή ευκαιρία να συνενώσει το σύνολο των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων υπό γερμανική ηγεμονία. Ποιος άλλος μπορεί να ηγηθεί σ' αυτόν τον πόλεμο εκτός από την ισχυρότερη ιμπεριαλιστική δύναμη της ΕΕ;

Brexit

Αρχισε το πρεσάρισμα από την ΕΕ

Η δημοσίευση την προηγούμενη βδομάδα (28/2) από την Κομισιόν του σχεδίου συμφωνίας αποχώρησης της Βρετανίας από την ΕΕ, επιβεβαίωσε τη σκληρή στάση της απέναντι στη Βρετανία, η οποία θα αναγκαστεί να εφαρμόζει όλες της τις υποχρεώσεις και δεσμεύσεις απέναντι στην ΕΕ για όλο το μεταβατικό διάστημα μετά από την αποχώρησή της. Το σχέδιο συμφωνίας, όπως αναφέρει εισαγωγικά, αποτελεί τη νομική επεξεργασία και μετάφραση σε νομικούς όρους της συμφωνίας που είχε επιτευχθεί τον περασμένο Δεκέμβριο και τις οδηγίες διαπραγματεύσεως που είχε εγκρίνει το Συμβούλιο στις 29 Γενάρη, σύμφωνα με τις οποίες:

1. Είναι υποχρεωτική η συμμετοχή της Βρετανίας στην τελωνειακή ένωση και στην ενιαία αγορά για όλο το μεταβατικό διάστημα, που θα διαρκέσει μέχρι το τέλος του 2020.

2. Όλο αυτό το διάστημα η Βρετανία θα εφαρμόζει κανονικά όλες τις υποχρεώσεις της προς την ΕΕ, σα να ήταν μέλος της, και θα ισχύουν όλα τα κανονιστικά, δημοσιονομικά, εποπτικά και δικαστικά μέσα της ΕΕ, στα οποία η Βρετανία θα υπακούει χωρίς να μπορεί να αποφασίζει (αφού θα είναι εκτός ΕΕ).

3. Από τις 30.3.2019 η Βρετανία δε θα εκπροσωπείται στα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της ΕΕ, εντούτοις

θα πρέπει να δέχεται τις αποφάσεις τους.

Η εφαρμογή της συμφωνίας αποχώρησης θα επιτηρείται καθ' όλο το μεταβατικό διάστημα (μέχρι τις 31.12.2020) από μία κοινή επιτροπή με μέλη από τις δύο πλευρές. Σε περίπτωση που η Βρετανία αθετήσει κάποιες από τις δεσμεύσεις της, τα μέλη της επιτροπής που θα προέρχονται από την ΕΕ θα έχουν το δικαίωμα να παραπέμψουν το θέμα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, οι αποφάσεις του οποίου θα είναι δεσμευτικές τόσο για τη Βρετανία όσο και για την ΕΕ. Η τελευταία θα έχει το δικαίωμα να άρει ορισμένα προνόμια της Βρετανίας (εκτός από αυτά που αφορούν τα δικαιώματα των πολιτών), αν δε συμμορφωθεί. Οι οικονομικές υποχρεώσεις της Βρετανίας προς την ΕΕ θα εξακολουθήσουν να ισχύουν για όλο το μεταβατικό χρονικό διάστημα που θα βρίσκεται εντός ενιαίας αγοράς και τελωνειακής ένωσης (δηλαδή μέχρι 31.12.2020). Το ίδιο θα ισχύει και για τα δικαιώματα των πολιτών. Είναι να αναρωτιέται κανείς τι σόι «αποδέσμευση» από την ΕΕ θα ισχύσει για τη Βρετανία κατά το μεταβατικό διάστημα! Και τα λεφτά στην ΕΕ θα πρέπει να δίνουν και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο να υπακούουν!

Από την άλλη, θα απαγορεύεται στη Βρετανία να συνάπτει ξεχωριστές συμφωνίες με τρίτες χώρες χωρίς την άδεια της ΕΕ καθ' όλη τη μεταβατική περίοδο,

κατά την οποία η Βρετανία, ως μέλος της ενιαίας αγοράς και της τελωνειακής ένωσης, θα πρέπει να ευθυγραμμίζεται με την εμπορική πολιτική της ΕΕ.

Ζήτημα αγκάθι αποτελούν και τα σύνορα της Βόρειας Ιρλανδίας (τμήματος του Ηνωμένου Βασιλείου) με την Ιρλανδία. Το προσχέδιο αποχώρησης προβλέπει ότι η Βόρεια Ιρλανδία θα εξακολουθήσει να είναι εντός τελωνειακής ένωσης με την ΕΕ, πράγμα που έχει εξοργίσει τους υπέρμαχους του Brexit (όπως ο υπουργός Εξωτερικών Μπόρις Τζόνσον), που μιλούν για «κερκόπορτα» μέσω της οποίας ακυρώνεται το Brexit. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με την αρχική συμφωνία του περασμένου Δεκέμβρη, σύμφωνα με την οποία η Βρετανία θα αποχωρήσει από την τελωνειακή ένωση, συμπεριλαμβανόμενης της Βόρειας Ιρλανδίας.

Γι' αυτό και η απάντηση της Μεί στο προσχέδιο ήταν αρνητική. Κατήγγειλε ότι υπονομεύει τη συνταγματική ακεραιότητα της Βρετανίας και την κοινή αγορά της και υποστήριξε ότι κανένας βρετανός πρωθυπουργός δεν μπορεί να συμφωνήσει σ' αυτό, καθώς δημιουργούνται τελωνειακά σύνορα μεταξύ Βόρειας Ιρλανδίας και Βρετανίας, αφού η πρώτη θα παραμένει τελωνειακά ενωμένη με την ΕΕ και η δεύτερη όχι. Η απάντηση της Ντάουνινγκ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

Συρία

Αυξανόμενη εμπλοκή του Ισραήλ

Η κατάρριψη του ισραηλινού F-16 στις 10 Φλεβάρη και η άρνηση του Ισραήλ να σηκώσει το γάντι που του πέταξαν Ιράν και Ασαντ, με τις πλάτες του ρωσικού ιμπεριαλισμού, τσαλάκωσε για τα καλά την εικόνα παντοδυναμίας που έχτιζε για τον εαυτό του, ενώ παράλληλα έστειλε κάθε κατεργάρη στον πάγκο του, υποδεικνύοντάς του ποια είναι η θέση του σε αυτή τη σύγκρουση μεταξύ ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των αντιπροσώπων τους. Ήταν η πρώτη φορά μετά από 36 χρόνια που καταρρίφθηκε ισραηλινό μαχητικό αεροσκάφος κατά τη διάρκεια μάχης, γεγονός που έπληξε όχι μόνο την ισραηλινή κυριαρχία στον εναέριο χώρο της ευρύτερης περιοχής, αλλά και το ηθικό του σιωνιστικού στρατού, καταδεικνύοντας τα αδύναμα σημεία του.

Βέβαια, ούτε η κατάρριψη του μαχητικού ούτε η ισχυροποίηση του στρατού του Ασαντ μετά από τις νίκες που έχει πετύχει σε πολλά μέτωπα φτάνουν για να αποτρέψουν την εμπλοκή του Ισραήλ στον πόλεμο της Συρίας. Η αυξανόμενη παρουσία του Ιράν στην περιοχή έχει σημάνει συναγερμό στα επιτελεία των σιωνιστών που δεν το βλέπουν σαν απειλή για την ύπαρξη του Ισραήλ, όπως αρέσκει να υποστηρίζει η πλειοψηφία των στρατιωτικών αναλυτών και δημοσιολόγων διεθνώς, παρουσιά-

ζοντας τις σιωνιστικές επιθέσεις στη Συρία σαν πόλεμο για την επιβίωσή του. Η εμπλοκή του Ισραήλ στον πόλεμο της Συρίας δεν είναι παρά προσπάθεια να διευρύνει την επιρροή του στην ευρύτερη περιοχή, αφενός εξασφαλίζοντας για το ίδιο την εκμετάλλευση τμήματος των ενεργειακών πηγών της Συρίας, υπόγειων και υποθαλάσσιων, και αφετέρου αναβαθμίζοντας τον ρόλο του στην περιφερειακή σκακιέρα με αντίστοιχο περιορισμό του ρόλου του Ιράν. Οι ισραηλινοί σχεδιασμοί βέβαια δεν φαίνεται να αποδίδουν τα αναμενόμενα για τους σιωνιστές. Με αυτά τα δεδομένα, μια μελλοντική κλιμάκωση σε αυτό το μέτωπο δεν είναι απίθανη.

Μέχρι πρόσφατα, ο Ασαντ, το Ιράν και η Χεζμπολά ήταν τόσο μπλεγμένοι στον πόλεμο σε πολλαπλά μέτωπα, που ήταν ιδιαίτερα απρόθυμοι ή ακόμα και ανεπαρκείς να απαντήσουν στις ισραηλινές προκλήσεις, διακινδυνεύοντας να ανοίξουν ένα νέο μέτωπο με το Ισραήλ εντός της Συρίας. Η στάση του Ασαντ απέναντι στο Ισραήλ φαίνεται να έχει αλλάξει πλέον, με τις ευλογίες της Ρωσίας.

Ταυτόχρονα, το Ισραήλ, με τη βοήθεια τοπικών συμμάχων, χτίζει μια νεκρή ζώνη στη νότια Συρία, που ξεκινάει από τα υψίπεδα του Γκολάν. Αυτή η ζώνη «ασφαλείας», έχει σαν στόχο να περιορίσει όχι τόσο την πα-

ρουσία του στρατού του Ασαντ όσο του Ιράν και των δυνάμεων της Χεζμπολά στα βόρεια σύνορά του. Παράλληλα, σύμφωνα με ρεπορτάζ της ισραηλινής εφημερίδας Haaretz, το Ισραήλ εξοπλίζει όλο και περισσότερο τις ομάδες των αντικαθεστωτικών που δρουν στον συριακό Νότο. Αυτές οι ομάδες είναι τουλάχιστον εφτά στην ευρύτερη περιοχή του Γκολάν, ενώ εκτός από όπλα το Ισραήλ τους χορηγεί εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια για αγορά επιπρόσθετου οπλισμού. Πρόθεση του Ισραήλ είναι αυτή η ζώνη να εκτείνεται σε πλάτος 40 χιλιομέτρων εντός του συριακού εδάφους.

Οι στόχοι του Ισραήλ είναι δύο. Πρώτα από όλα, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, είναι η αποτροπή της εμφάνισης του Ιράν και της Χεζμπολά δίπλα στα κατεχόμενα από το Ισραήλ συριακά υψίπεδα του Γκολάν. Ο τρόπος για να πετύχει κάτι τέτοιο, αφού η εισβολή ισραηλινών χερσαίων στρατιωτικών δυνάμεων και η κατοχή της περιοχής δεν αποτελεί επιλογή, είναι η δημιουργία μιας ευμεγέθους, καλά εξοπλισμένης δύναμης που θα εξυπηρετήσει τα σχέδια των σιωνιστών. Δεύτερος, αλλά εξίσου στρατηγικός στόχος για το Ισραήλ είναι να διατηρήσει όσο το δυνατόν περισσότερο τον πόλεμο στη Συρία, στοχεύοντας στην εξάντληση του Ιράν και του Ασαντ. Ο συγκεκριμένος

στόχος είναι κοινός για σιωνιστές και Αμερικάνους.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το Ισραήλ χρησιμοποιεί αυτή την τακτική δημιουργίας υποχείριων σε μια περιοχή, προκειμένου να τη θέσει υπό τον έλεγχό του. Μεταξύ του 1982 και του 2000, το Ισραήλ κατείχε τον νότιο Λίβανο. Μετά την εισβολή του 1982, που έφτασε μέχρι τη Βηρυττό, το Ισραήλ τραβήχτηκε πίσω σε μια ζώνη «ασφαλείας» στον νότιο Λίβανο. Αντί να διατηρήσει αυτή την ζώνη υπό κατοχή με δικό του στρατό, δημιούργησε ένα στρατιωτικό υποχείριό του που έπαιζε εν πολλοίς τον ρόλο της κατοχικής δύναμης. Η δύναμη αυτή ονομάστηκε Στρατός του Νοτίου Λιβάνου. Η παρουσία του Ισραήλ στον νότιο Λίβανο σύντομα οδήγησε τον λιβανέζικο λαό να αντισταθεί ένοπλα στους σιωνιστές. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον γεννήθηκε και η Χεζμπολά. Στα πρότυπα αυτά, το Ισραήλ επιχειρεί να στήσει τον «Στρατό της Νότιας Συρίας», χωρίς βέβαια να τον ονομάζει ακόμα έτσι, που θα είναι όσο το δυνατόν πιο ενιαίος με στόχο να διοικείται και να ελέγχεται πιο αποτελεσματικά. Είναι αμφίβολο αν θα καταφέρει να δημιουργήσει μια τέτοια κατάσταση, αλλά ακόμα και να γίνει κάτι τέτοιο, είναι σχεδόν απίθανο να αποτελέσει μια μακροπρόθεσμη λύση προς όφελος των σιωνιστών.

Επεισόδια του ανέναου εμπορικού πολέμου

«**Θ**υμάμαι όταν μεγάλωνα την Αμερικάνικη Χαλυβουργία (US Steel), που ήταν επιχείρηση-κορυφή. Και σήμερα, έχετε τόσα κλειστά εργοστάσια. Και η συμφωνία της NAFTA ήταν καταστροφή για τη χώρα μας. Ο ΠΟΕ (σ.σ. Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου) ήταν καταστροφή γι' αυτή τη χώρα, για τη χώρα μας. Πράγματι, η άνοδος της Κίνας οικονομικά -αν την προσέξετε- συνέβη ταυτόχρονα με την ημερομηνία του ανοίγματος του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Ήταν σπουδαίο για την Κίνα και τρομερό για τις ΗΠΑ και σπουδαίο για άλλες χώρες. Ομως τρομερό για τις ΗΠΑ. Έτσι, μιλάμε γι' αυτό και για δύο από τις ομάδες που εγώ θέλω να δράσω πολύ γρήγορα, πιθανότατα όλα θα έχουν ολοκληρωθεί μέχρι την ερχόμενη εβδομάδα. Θα επιβάλουμε δασμούς στις εισαγωγές χάλυβα και δασμούς στις εισαγωγές αλουμινίου. Και θα δούμε πολλά καλά πράγματα να συμβαίνουν. Θα δείτε επεκτάσεις στις επιχειρήσεις».

Το απόσπασμα είναι από τις δηλώσεις του Τραμπ κατά τη συνάντησή του με εκπροσώπους των καπιταλιστών χάλυβα και αλουμινίου στον Λευκό Οίκο την προηγούμενη Πέμπτη (βλ. <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/remarks-president-trump-listening-session-representatives-steel-aluminum-industry/>). Ο Τραμπ δεν αρκέστηκε μόνο στο να εκθειάσει την προστατευτική πολιτική στον χάλυβα και το αλουμίνιο, υπό τις επευφημίες των καπιταλιστών που παρευρίσκονταν στη συνάντηση (όπως ο Ντέιβιντ Μπάρνιτ, πρόεδρος της τρίτης μεγαλύτερης αμερικάνικης χαλυβουργίας, της US Steel, και ταυτόχρονα διευθυντικό

στέλεχος του πολεμικού κολοσσού Lockheed Martin), αλλά ανέφερε και τα ποσοστά των δασμών που θα επιβληθούν: 25% για τον χάλυβα και 10% για το αλουμίνιο, για απεριόριστο χρονικό διάστημα!

Η απάντηση της Κομισιόν ήταν άμεση, διά στόματος Γιούνκερ, ο οποίος υποστήριξε ότι θα εφαρμοστούν αντίμετρα, ενώ οργισμένη ήταν και η αντίδραση του Καναδά, που έκρινε ως απαράδεκτες τις δηλώσεις Τραμπ. Μετά τη συνάντηση Τραμπ και Τριντό, όμως, έπεσαν οι τόνοι, με τον Τραμπ να αφήνει «παραθυράκι» για εξαιρέσεις σε περίπτωση που η επαναδιαπραγμάτευση των όρων της συμφωνίας ελεύθερου εμπορίου της Βόρειας Αμερικής (NAFTA) οδηγήσει σε ικανοποιητικό αποτέλεσμα για την αμερικάνικη πλευρά (μέχρι στιγμής εκκρεμεί).

Πρόκειται για μία ακόμα γκάφα του «τρελού» Τραμπ; Σίγουρα όχι. Σε τέτοια θέματα δε χωράνε «γκάφες». Η θετική αντίδραση των καπιταλιστών

που ήταν στη συνάντηση δείχνει ότι αποτελεί επιλογή της αμερικάνικης κεφαλαιοκρατίας (ή τουλάχιστον τμήματός της) να σκληρύνει η στάση των ΗΠΑ στη διεθνή εμπορική σκακιέρα.

Οι ΗΠΑ αποτελούν τον μεγαλύτερο εισαγωγέα χάλυβα στον κόσμο. Το 16% των εισαγωγών προέρχεται από τον Καναδά, ο οποίος εξάγει το 88% του χάλυβα που προορίζεται για εξαγωγές, στις ΗΠΑ. Ακολουθούν η Βραζιλία (13%), η Νότια Κορέα (10%), το Μεξικό (9%) και η Ρωσία (9%) (βλ. <https://www.trade.gov/steel/countries/pdfs/imports-us.pdf>). Γι' αυτό και η επιβολή δασμών θα πλήξει κυρίως τον Καναδά και όχι τόσο την ΕΕ ή την Κίνα, οι οποίες φυσικό είναι να ανησυχούν γιατί ανοίγει ο ασκός του Αϊόλου.

Από την άλλη, το 50% του χάλυβα που εξάγουν οι ΗΠΑ πάει στον Καναδά και το υπόλοιπο 39% στο Μεξικό (βλ. <https://www.trade.gov/steel/countries/pdfs/2017/q3/exports-us>.

pdf). Αυτό σημαίνει ότι οποιαδήποτε αντίμετρα πάρει ο Καναδάς θα έχουν άμεση επίπτωση στις μισές εξαγωγές χάλυβα που γίνονται από τις ΗΠΑ.

Τα τελευταία δέκα χρόνια τουλάχιστον, το εμπορικό ισοζύγιο των ΗΠΑ αναφορικά με τον χάλυβα είναι αρνητικό. Οι ΗΠΑ, δηλαδή, εισάγουν πολύ περισσότερο χάλυβα από αυτόν που εξάγουν. Οι εισαγωγές αυξάνονται αλματωδώς. Από το δεύτερο τρίμηνο του 2009 μέχρι το τρίτο του 2017, αυξήθηκαν κατά 219%, ενώ οι εξαγωγές μόλις κατά 32%.

Η παραγωγή χάλυβα στις ΗΠΑ έχει μειωθεί κατά 11% από το 2014 μέχρι το 2016. Οι εξαγωγές απέχουν πολύ από αυτές της Κίνας (ισοδυναμούν με το ένα δωδέκατο), η οποία είναι η μεγαλύτερη εξαγωγέας χάλυβα στον κόσμο. Από την άλλη, οι εξαγωγές χάλυβα αντιπροσώπευαν το 2016 μόλις το 0,8% των συνολικών εξαγωγών αγαθών των ΗΠΑ.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και η παραγωγή αλουμινίου στις ΗΠΑ, που μειώνεται συνεχώς από το 2012.

Σε περίπτωση επιβολής δασμών στον χάλυβα και το αλουμίνιο, η ΕΕ απειλεί με ανάλογους δασμούς στα αμερικάνικα βιομηχανικά προϊόντα που ισοδυναμούν με το 20% περίπου των εξαγωγών των ΗΠΑ.

Θα τολμήσει ο Τραμπ να επιβάλει δασμούς που θα πυροδοτήσουν έναν εμπορικό πόλεμο με την ΕΕ και τον Καναδά, με απρόβλεπτες συνέπειες; Αυτό μέλλει να το δούμε. Το σίγουρο είναι ότι ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός δεν είναι στην καλύτερη κατάσταση, έχοντας να αντιμετωπίσει τον άγριο ανταγωνισμό των διεθνών του αντιπάλων. Πάντως, στο εσωτερι-

κό έχουν αρχίσει αντιδράσεις με τον ρεπουμπλικανό πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων, Πολ Ράιαν, να δηλώνει ανοιχτά την αντίθεσή του στην επιβολή δασμών και τον κορυφαίο οικονομικό σύμβουλο του Τραμπ (που ήταν πρώην πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της Goldman Sachs), Γκάρι Κόουν να παραιτείται την περασμένη Τρίτη.

Ο Κόουν θεωρούνταν ο άνθρωπος της Wall Street στον Λευκό Οίκο και η παραίτησή του προκάλεσε πολιτική αναταραχή, αλλά και οικονομική αναταραχή. «Επιστρέφει το χάος στον Λευκό Οίκο» γράφει ο αμερικάνικος Τύπος, που θεωρεί ότι κουμάντο στο οικονομικό επιτελείο θα κάνει πια ο οπαδός του ακραίου προστατευτισμού Πίτερ Ναβάρρο, με τον οποίο έχουν δηλώσει ότι αρνούνται να συνεργαστούν όλα τα εναπομείναντα στελέχη του Εθνικού Συμβουλίου Οικονομικής Πολιτικής. Ο Τραμπ, βέβαια, απάντησε σαν... Τραμπ, παρούσα της πρωθυπουργού της Σουηδίας με την οποία έκανε δηλώσεις: «Πολλοί, πολλοί θέλουν να εργαστούν μαζί μου. Για κάθε θέση που αδειάζει στον Λευκό Οίκο μπορώ να διαλέξω ανάμεσα στους δέκα καλύτερους. Δεν υπάρχει χάος στον Λευκό Οίκο».

Την τραμπικιά αλαζονική βεβαιότητα δε συμμερίστηκαν, όμως, οι «αγορές» ομολόγων, μετοχών, νομισμάτων και πετρελαίου, που μπήκαν σε νέο γύρο αναταραχών αμέσως μετά την παραίτηση του Κόουν, ο οποίος δεν έκρυψε τους λόγους της. Όπως είπε, παραιτήθηκε επειδή διαφωνούσε με την επιβολή δασμών σε χάλυβα και αλουμίνιο και μάλιστα χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η απαιτούμενη νομική ανάλυση.

Ψυχροπολεμικές καντρίλιες

«**Τ**ο 2010, η Ρωσία και οι ΗΠΑ υπέγραψαν τη νέα συνθήκη START, που περιλαμβάνει μέτρα για την παραπέρα μείωση και περιορισμό των στρατηγικών αμυντικών συστημάτων. Ωστόσο, υπό το φως των σχεδίων για την οικοδόμηση ενός παγκόσμιου αντιβαλλιστικού πυραυλικού συστήματος, που εξακολουθεί να πραγματοποιείται σήμερα, όλες οι συμφωνίες που υπογράφηκαν μέσα στο πλαίσιο της νέας συνθήκης START σταδιακά χάνουν την αξία τους, επειδή ενώ ο αριθμός των μεταγωγικών και των όπλων μειώνεται, ένα από τα μέρη, ονομαστικά οι ΗΠΑ, επιτρέπει σταθερά, ανεξέλεγκτη αύξηση του αριθμού των αντιβαλλιστικών πυραύλων, βελτιώνοντας την ποιότητά τους και δημιουργώντας νέες περιοχές εκτόξευσής τους. Αν δεν κάνουμε κάτι, αυτό θα οδηγήσει στην πράξη στην πλήρη απαξίωση των πυρηνικών δυνατοτήτων της Ρωσίας. Αυτό σημαίνει ότι οι πυραυλοί μας απλά θα αναχαιτίζονται».

Με αυτά τα λόγια δικαιολόγησε ο Πούτιν το νέο κυνηγητό των εξοπλισμών, στο οποίο έχει εισέλθει η Ρωσία, στον λόγο του προς το Έθνος την προ-

ηγούμενη βδομάδα. Ήταν μία ομιλία όχι μόνο για τα «κατορθώματα» της 18χρονης θητείας του στο εσωτερικό, με την ανασύλωση του πάλαι ποτέ σοσιαλ-ιμπεριαλιστικού στάτους της χώρας σε σύγχρονο ιμπεριαλιστικό στάτους, αλλά και στο εξωτερικό, θυμίζοντας τις εποχές του λεγόμενου «ψυχρού πολέμου», ο οποίος ποτέ δεν σταμάτησε επί της ουσίας, αλλά πήρε διαφορετικές μορφές με πολλά «θερμά» μέτωπα να συμπληρώνουν τις ωραίες κουβέντες των ηγετών των ιμπεριαλιστικών χωρών.

Ο Πούτιν προειδοποίησε τις ΗΠΑ ότι το νέο ρωσικό πυραυλικό σύστημα, ονόματι Sarmat, θα είναι ακαταμάχητο, με βεληγκεκές χωρίς όρια, και θα μπορεί να γλιτώνει από την αντιπυραυλική ασπίδα που οι ΗΠΑ έχουν ήδη

εγκαταστήσει στη Ρουμανία και ετοιμάζονται να εγκαταστήσουν στην Πολωνία, την Ιαπωνία και τη Νότια Κορέα. Εδώσε πολλές πληροφορίες για τη δύναμη των ρωσικών οπλικών συστημάτων (φυσικά αυτά που θέλει να δώσει για λόγους εντυπωσιασμού) και επιβεβαίωσε τη στρατηγική συνεργασία με την Κίνα και την Ινδία αλλά και τη στενότερη συνεργασία με την ΕΕ.

Φυσικά, ο Πούτιν δεν παρέλειψε να πει ότι η Ρωσία δεν απειλεί κανέναν κι ότι όλα αυτά χρειάζονται για «αμυντικούς λόγους». Η ρωσική επέμβαση στη Συρία -την οποία εκθείασε όπως ήταν αναμενόμενο ο Πούτιν- ήταν κι αυτή στο πλαίσιο των «αμυντικών λόγων»; Ρητορικό είναι, φυσικά, το ερώτημα.

Σε μια εποχή που η καπιταλιστική κρίση αποτελεί μόνιμο καθεστώς, με τις σχετικές ανακάμψεις να είναι όλο και πιο αδύναμες, ο ανταγωνισμός μεταξύ των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων δεν μπορεί παρά να οξύνεται. Αυτό είναι νόμος του σύγχρονου καπιταλισμού και οι δηλώσεις του Πούτιν (όπως και του Τραμπ πρωτύτερα) έρχονται να μας το υπενθυμίσουν.

Στριμώνονται οι ΗΠΑ στο διεθνές εμπόριο

Τον Μάρτη του 2017, ο ΟΟΣΑ επέκτεινε τη βάση δεδομένων σχετικά με το διεθνές εμπόριο, συμπληρώνοντας για πρώτη φορά έναν ξεχωριστό πίνακα που αποτυπώνει την πηγή της προστιθέμενης αξίας στις διμερείς εισαγωγές. Για παράδειγμα, ένα προϊόν που εισάγεται στις ΗΠΑ ενδέχεται να εμπεριέχει αξίες που αρχικά παρήχθησαν στις ΗΠΑ αλλά στην συνέχεια εξήχθησαν για να επιστρέψουν ξανά πίσω με το εισαγόμενο προϊόν. Αυτό θα μπορούσε να συμβαίνει με εξαρτήματα που παράγονται στις ΗΠΑ, εξάγονται και στη συνέχεια εισάγονται στις ΗΠΑ σαν μέρος ενός νέου προϊόντος (π.χ. μία αντλία βενζίνης παράγεται στις ΗΠΑ, εξάγεται και στη συνέχεια επιστρέφει σαν μέρος ενός αυτοκινήτου που εισάγεται στις ΗΠΑ).

Σύμφωνα με την ανάλυση αυτή, η έκθεση της Διεύθυνσης Διεθνούς Εμπορίου του υπουργείου Εμπορίου των ΗΠΑ με τίτλο: US produced value in US imports from NAFTA (Η παραγόμενη αξία στις ΗΠΑ που εμπεριέχεται στις αμερικάνικες εισαγωγές από την NAFTA), που δημοσιεύτηκε στις 22 Σεπτέμβρη του 2017 (βλ. <https://www.commerce.gov/sites/commerce.gov/files/us-produced-value-in-us-imports-from-nafta.pdf>), επισημαίνει ότι το πο-

σοστό των αξιών που παρήχθησαν στις ΗΠΑ και εμπεριέχονται στα εισαγόμενα προϊόντα από το Μεξικό, έπεσε από το 26% που ήταν το 1995, στο 16% το 2011. Το ίδιο ισχύει και για το ποσοστό των αξιών που παρήχθησαν στις ΗΠΑ αλλά ανήκουν στα εισαγόμενα από τον Καναδά προϊόντα. Από το 21% που ήταν το 1995, έπεσε στο 15% το 2011. Όπως επισημαίνει η έκθεση, η πτώση του μεριδίου των ΗΠΑ στα εισαγόμενα προϊόντα από τις χώρες της NAFTA ήταν ιδιαίτερα αισθητή στον τομέα των αυτοκινήτων, όπου το μερίδιο των ΗΠΑ στις εισαγωγές από το Μεξικό και τον Καναδά έπεσε κατά 8% από το 1995 μέχρι το 2011. Η ίδια εικόνα (αν και σε χαμηλότερο βαθμό) ισχύει και για τις εισαγωγές βασικών μετάλλων που κατέχουν τη δεύτερη θέση στις εισαγωγές από τις χώρες της NAFTA.

Τι σημαίνει αυτό; Οτι ολοένα και λιγότερες αξίες παράγονται στις ΗΠΑ και επιστρέφουν πίσω. Αυτό δεν οφείλεται μόνο στην ανάπτυξη των διεθνών ανταγωνιστών τους, αλλά και στην εξαγωγή κεφαλαίου που οι ΗΠΑ κάνουν στο εξωτερικό, προτιμώντας να παράγουν αξίες σε άλλες χώρες (με φτηνότερο εργατικό δυναμικό και λιγότερα δικαιώματα) παρά να τις παράξουν στο εσωτερικό.

στο ψαχνό

Ευκαιρίες για «σανό»

Δεν επιδιόμαστε ποτέ σε κατασκευή σεναρίων συνωμοσίας. Από την άλλη, γνωρίζουμε πως η αστική πολιτική δεν αφήνει ευκαιρία ανεκμετάλλευτη. Γεγονότα που προκύπτουν τυχαία αποσπώνται από το πραγματικό τους πλαίσιο και μετατρέπονται σε πρώτη ύλη για τον εγκλωβισμό του λαού στο πλαίσιο της αστικής πολιτικής.

Ενα τέτοιο γεγονός είναι η σύλληψη των δύο ελλήνων στρατιωτικών στον Εβρο, καθώς πέρασαν σε τουρκικό έδαφος, κυνηγώντας ή ψάχνοντας μετανάστες και πρόσφυγες, στο πλαίσιο ενός ακήρυκτου πολέμου ενάντια σε όποιον πρόσφυγα ή μετανάστη περνάει τα ελληνικά σύνορα. Με τις διαστάσεις που πήρε το γεγονός μετατράπηκε σε εθνικιστικό «σανό» που σερβίρεται σε τεράστιες ποσότητες σε καθημερινή βάση, σε συσκευασίες «ασορτί» με την ιδιαίτερη φυσιογνωμία κάθε αστικού κόμματος.

«Ολοι ενωμένοι» είναι το μήνυμα που βομβαρδίζει καθημερινά τον ελληνικό λαό.

Ευχαριστούμε, αλλά δε θα πάρουμε. Δε θα ενωθούμε με τους δυνάστες του ελληνικού λαού και τα τσιράκια τους. Ούτε θα συναινέσουμε στο «σαφάρι» που διεξάγεται κρυφά στον Εβρο, με θύματα ανθρώπους που -αν μη τι άλλο- προστατεύονται από τη συνθήκη της Γενεύης.

Αν το επεισόδιο στον Εβρο ήταν τυχαίο (μολονότι, αν δεν ήταν τόσο αλαζόνες, θα έπρεπε να το περιμένουν), οι απανωτοί κύκλοι της σκανδαλογίας έχουν περισσότερο το χαρακτήρα του σχεδιασμένου. Είναι το τελευταίο καταφύγιο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, στην απέλπιδα προσπάθειά τους να διαχωριστούν από τους υπόλοιπους.

Φυσικά και θα παρακολουθήσουμε ό,τι αποκαλύπτεται και έχει άρωμα σκανδάλου. Ομως δε θα μείνουμε στις λασπομαχίες ανάμεσα στα αστικά κόμματα εξουσίας. Θα προσπαθήσουμε να πάμε στην ουσία. Κανένας τους δε θα παρουσιάσει στοιχεία για το αν και πόσα πήρε ο ένας ή ο άλλος πολιτικός προηγούμενων κυβερνήσεων. Αλλά και κανένας τους δε θα μιλήσει για το στύψιμο του ελληνικού λαού με τις τιμές των φαρμάκων και με τη μεταβίβαση του μεγαλύτερου μέρους της δαπάνης στις πλάτες εργαζόμενων και συνταξιούχων. Για το μεγάλο «πάρτι» των καπιταλιστών του φαρμάκου, με τις πλάτες των κυβερνήσεων.

Κυρίως, κανένας τους δε θα ασχοληθεί με το μεγάλο σκάνδαλο της ίδιας της λειτουργίας του καπιταλισμού, της βύθισης του εργαζόμενου λαού στη βαρβαρότητα, για την κινεζοποίηση χωρίς ορίζοντα λήξης. Γιατί βρίσκονται σ' αυτές τις θέσεις για να υπηρετούν με τον μεγαλύτερο φανατισμό αυτό το σύστημα.

Με μια σκυταλοδρομία που κρατάει ήδη οχτώ χρόνια, εναλλάσσονται στους κυβερνητικούς θώκους εφαρμόζοντας την ίδια βαθιά αντιλαϊκή πολιτική. Και θέλουν να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι κάποιος είναι «λερωμένοι» και κάποιος είναι «άσπιλοι». Για να συνεχίσουν την ίδια πολιτική!

Αρκεί αυτός ο απλός συλλογισμός για να φανεί η ουσία της λασπομαχίας και η υποκρισία του «όλα στο φως». Ο ίδιος συλλογισμός οδηγεί σε ένα και μόνο συμπέρασμα: μακριά από την αστική πολιτική, σε όλες τις εκφάνσεις της. Γιατί όλες αυτές οι εκφάνσεις διαχειρίζονται και στηρίζουν την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Απόλυτος ταξικός διαχωρισμός σε όλα τα επίπεδα. Αυτή είναι η κατεύθυνση στην οποία πρέπει να συνταχθεί κάθε συνεπής υπερασπιστής της υπόθεσης του προλεταριάτου. Ν' αλλάξουμε την ατζέντα για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε.

KONTPEΣ

Ακροδεξιές ρόμπες

Η είδηση δεν είναι το χυδαίο αντικοινωνικό-ρατσιστικό παραλήρημα του νεοδημοκράτη Δαβάκη προς το εκλογικό του ακροατήριο. Τι περιμένετε να πει σε μια εκδήλωση για την «παραβατικότητα» που γίνεται στη Λακωνία; Τέτοια θέλει το συγκεκριμένο ακροατήριο, τέτοια τους είπε. Αλλωστε, τα ίδια πιστεύουν όλοι εκεί κάτω, βουλευτές και ψηφοφόροι. Η είδηση είναι ο τρόπος με τον οποίο η ΝΔ έκλεισε το ζήτημα. Ο Κούλης δεν ήθελε να διαγράψει βουλευτή λίγες μέρες μετά τη «μεταγραφή του αιώνα» (τη Μάρκου εννοούμε). Γι' αυτό και οι άνθρωποί του τηλεφώνησαν στον Δαβάκη να τα «μαζέψει». Κι αυτός... τα «μάζεψε»: «Πάνω στην ένταση της στιγμής κατέφυγα σε κάποιες γενικεύσεις, οι οποίες δεν εκφράζουν ούτε εμένα ούτε φυσικά το κόμμα στο οποίο ανήκω!» Εμείς αδυνατούμε να βρούμε λέξεις για να σχολιάσουμε, χωρίς τον κίνδυνο να εμπλακούμε σε... δικαστικό κίνδυνο.

Πρότυπο ο Σημίτης!

Κάν' το όπως ο Σημίτης! Αυτό προτρέπει τον Τσίπρα η φράση των 53+ (στην οποία ανήκουν και εξέχοντα στελέχη της κυβέρνησης, με πρώτο και καλύτερο τον Τσακαλώτο), σε editorial της ιστοσελίδας της (commonality.gr). «Ακόμα κι αυτή η κυβέρνηση Σημίτη, στην υπόθεση της αναγραφής του θρησκευματος στις ταυτότητες, αναδεικνύει το μίνιμουμ πολιτικό θάρρος που απαιτείται σε ανάλογες περιπτώσεις», γράφει η φράση. Και συστήνει: «Εν κατακλείδι, θεωρούμε το ζήτημα επίλυσης του μακεδονικού ως ευκαιρία. Αρκεί να μην φοβηθούμε τον ακροδεξιό εσμό που άδραξε την ευκαιρία για να ξεδιπλώσει τον οπισθοδρομικό κρετινισμό του, ούτε την ακροδεξιά απόκλιση ηγετική ομάδα του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης».

Το μεγάλο πρόβλημα του Τσίπρα, βέβαια, δεν είναι η ΝΔ, αλλά ο συγκυβερνών εταίρος. Ο Καμμένος και οι βουλευ-

τές του, στους οποίους -παραδόξως- δεν κάνουν ονομαστική αναφορά οι 53+. Προφανώς, τους περιλαμβάνουν στον «ακροδεξιό εσμό», από τον οποίο διαχωρίζει τη ΝΔ, χαρακτηρίζοντάς την απλώς ως «ακροδεξιά απόκλιση». Θέλουν να πείσει η κυβέρνηση, όπως απειλεί ο Καμμένος (όλοι θυμόμαστε τι είπε στο πρόσφατο μεταμεσονύχτιο «σόου» του στη Βουλή, στη συζήτηση για το σκάνδαλο Novartis), ή είναι σίγουροι ότι ο Καμμένος θα κάνει μια ακόμα κωλοτομούμπα και γι' αυτό συστήνουν στον Τσίπρα να το παίξει α λα Σημίτης;

Στο βρόντο

Εβλεπε τους υπουργούς να συνωστίζονται στην προβλήτα της Cosco για να φωτογραφιστούν μπροστά από το τεράστιο «Cosco Shipping Taurus» και τον έπιασε το παράπονο τον Κωστή Χατζηδάκη: «Η ΝΔ βλέπει με πολύ μεγάλη ικανοποίηση τη σημερινή εξέλιξη. Θα ήθελα να ξέρω τι σκέφτονται όσοι ήταν αντίθετοι στην επένδυση της Cosco και έκαναν καταλήψεις και διαδηλώσεις».

Τα ίδια και τα ίδια. Δείγμα της αμηχανίας μιας Δεξιάς που, επειδή δε διαφωνεί σε τίποτα επί της ουσίας με την πολιτική που ακολουθεί η συγκύβερνηση των Τσιπροκαμμένων, εξακολουθεί να ασχολείται με το παρελθόν του ΣΥΡΙΖΑ, αναμασώντας τα ίδια και τα ίδια, πράγματα γνωστά, για τα οποία ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πληρώσει το «πολιτικό κόστος». Όλοι ξέρουμε τι έλεγαν μέχρι το 2015 για τις ιδιωτικοποιήσεις και όλοι τους έχουμε δει να μετατρέπονται στους πιο φανατικούς οπαδούς των ιδιωτικοποιήσεων, που δε διστάζουν να καταπατήσουν την πιο στοιχειώδη αστική νομιμότητα, με μένος ζηλωτών. Δεν μας λείπει τίποτα καινούργιο ο Χατζηδάκης, κλαψουρίζοντας σαν γριά γεροντοκόρη που βλέπει τις νεότερες να της παίρνουν τους γαμπρούς.

ΥΓ. Από μεριάς κυβέρνησης, στη

φιέστα των κινέζων καπιταλιστών παρόντες ήταν ο πρώην πασόκος Κουρουμπλής και ο ανεπίτρεπτος Μαυραγάνης. Ο πονηρός Σπίρτζης απέφυγε να πάει, όπως και οι βουλευτές Πειραιά του ΣΥΡΙΖΑ (Δρίτσας και σία). Αυτοί ενδέχεται να ξαναπαίξουν το παραμύθι των «αναγκαστικών υποχωρήσεων».

Της προσκολλήσεως

Ο Δρίτσας το ομολόγησε στο πρωινάδι-

Με ύφος Τραμπ

Ο Γιούνκερ ανέλαβε να απαντήσει στον Τραμπ με ύφος Τραμπ. Μιλώντας στο Αμβούργο, το τρίτο μεγαλύτερο εμπορικό λιμάνι της Ευρώπης, αιχμή του εξαγωγικού και εισαγωγικού εμπορίου της Γερμανίας χαρακτήρισε «ηλίθια» την εξαγγελία του Τραμπ ότι θα επιβάλει δασμούς 25% στο ατσάλι και 10% στο αλουμίνιο που εισάγεται στις ΗΠΑ. Και συνέχισε σε άπαιστα... τραμπιανά: «Μπορούμε κι εμείς να γίνουμε ηλίθιοι!» Και αποκάλυψε τις προτάσεις της Κομισιόν ως απάντηση στην πρόκληση του Τραμπ: Θα ξεκινήσουμε επιβάλλοντας δασμούς σε διακεκριμένα αμερικάνικα προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των μοτοσικλετών, του ούισκι και των πορτοκαλιών!

Δεν ξέρουμε αν ο Γιούνκερ βρισκόταν υπό την επήρεια των ατμών κάποιου αμερικάνικου «μπέρμπον» κι έλεγε τέτοια καλαμπούρια. Γιατί αν ήταν νηφάλιος, τότε μόνο αμηχανία αποκάλυψε. Κάντε μια σύγκριση εμπορευμάτων και θα καταλάβετε τι εννοούμε. Από τη μια ατσάλι και αλουμίνιο (πρώτες ύλες για τη βιομηχανία), ενδεχομένως και τα αυτοκίνητα, και από την άλλη οι «Χάρλεϊ Ντέιβιντσον», το «Τζακ Ντανιελς» και τα πορτοκάλια Καλιφόρνιας! Τα μεγέθη δεν είναι με τίποτα συγκρίσιμα, όπως αντιλαμβάνεστε.

κο του Real FM, στις 2 του Μάρτη: του έγινε πρόταση να μπει στην κυβέρνηση, αλλά -όπως είπε- είχε άλλα καθήκοντα και δεν μπόρεσε. Ποια ήταν τα άλλα καθήκοντα; Να προεδρεύσει στην επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης για το σκάνδαλο Novartis. Λες και δεν υπήρχε άλλος συριζαίος να παίξει αυτόν τον ρόλο και έπρεπε πάση θυσία να είναι ο Δρίτσας (που δεν είναι καν νομικός). Είναι φανερό ότι του έγινε πρόταση να πάρει τη θέση του Βίτσα ως αναπληρωτής υπουργός «παρά τω Καμμένω» (ο Δρίτσας μέχρι την πρώτη εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ ήταν αρμόδιος τομεάρχης για θέματα Αμυνας) και αυτός αρνήθηκε (για ευνόητους λόγους). Έτσι αναζητήθηκε ο κυρ-Φώτης που έσπευσε να αποδεχτεί τη θέση. Της προσκολλήσεως -κατά το κοινώς λεγόμενο- είναι στον ΣΥΡΙΖΑ, οπότε σκέφτηκε ότι δε θα του ξαναδοθεί τέτοια ευκαιρία. Μιλάμε για τεράστιο πολιτικό μέγεθος...

Δε δικαιούνται

Εμείς δικαιούμαστε να γελάμε (άμυνα του οργανισμού, προστασία έναντι της τάσης για έμετο) με τα καραγκιοζιλίκια του Καμμένου και του Κουβέλη, που έχουν σύρει τα μύρια όσα ο ένας στον άλλο κατά το παρελθόν και τώρα αντάλλασσαν επιπαινώσεις (Καμμένος: Ο Κουβέλης είναι «προσωπικότητα της πολιτικής ζωής του τόπου μας που υπηρέτησε πάντα τις αρχές της δημοκρατίας και δίδαξε ενότητα λαού και έθνους ανεξαρτήτως πολιτικών επιλογών». Κουβέλης: «Παρακολουθώ την εξέλιξη της λειτουργίας του υπουργείου και των ενόπλων δυνάμεων και είναι σημαντικό το έργο που έχει επιτευχθεί και επιτελείται...»). Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ δε δικαιούνται. Έχουν κάνει τα ίδια καραγκιοζιλίκια. Ειδικά η ΝΔ, με τον αντιπρόεδρο Μπουμπούκο... Από την άλλη, ήταν και μια τιμωρία για τους συριζαίους, που συχνά-πυκνά θυμίζαν τι έσουρνε στο παρελθόν ο Μπουμπούκος στη ΝΔ, όταν ήταν βουλευτής του ΛΑΟΣ.

Με το ερώτημα θα μείνουμε

Επιασε, λέει, το ελληνικό Λιμενικό ένα συριακό αλιευτικό που κουβαλούσε 1,3 τόνους χασίς σε μορφή σοκολάτας. Και να τα δημοσιεύματα και να τα βίντεο με το ρεσάλτο και να το καμάρι για την αποτελεσματικότητα των ανδρών του Λιμενικού. Υπάρχει, βέβαια, μια... λεπτομέρεια. Την πληροφορία την έδωσε η Γαλλική Υπηρεσία Τελωνείων. Και δεν ήταν καθόλου δύσκολο να βρεθεί το σκάφος και να ερευνηθεί. Τέσσερις Σύριοι ήταν το πλήρωμα, ούτε όπλα είχαν, ούτε αντιτάθηκαν. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, όπως ξέρουμε, οι ίδιοι οι λαθρέμποροι ναρκωτικών «δίνουν» ένα πλοίο δόλωμα, για να περάσει ανενόχλητο το πλοίο με το κυρίως φορτίο. Ποτέ δε θα μάθουμε αν την ώρα που το ελληνικό Λιμενικό έκανε «ρεσάλτο» στο ψαροκάικο με το χασίς, κάπου πιο πέρα περνούσε ένα μεγαλύτερο πλοίο γεμάτο με ηρωίνη ή κοκαΐνη.

Σκασμός, βρομιάρηδες!

Ο Αλέκος Φλαμπουράρης, ο συνδαιτυμόνας του Μελισσανίδη κάτι νύχτες την άνοιξη του 2014, ο υπουργός που δε δίστασε να εκβιάσει με τον πιο ωμό τρόπο δημόσιους υπάλληλους που προσπαθούσαν ν' αντισταθούν στο πλιάτσικο των καπιταλιστών του real estate στο Ελληνικό, η πιο σκοτεινή φιγούρα της καμαρίλας του Μαξίμου, έχει το θράσος να επικαλείται την ιστορία της Αριστεράς σ' αυτόν τον τόπο για να διεκδικήσει το «ηθικό πλεονέκτημα» μιας κυβέρνησης διεφθαρμένης ως το μεδούλι, ξενόδουλης, ταπεινής θεραπαινίδας του αδηφάγου κεφαλαίου: «Στη χώρα μας, η Ιστορία τα έφερε έτσι, που οι ίδιοι άνθρωποι που ζητούσαν κοινωνική δικαιοσύνη ήταν οι ίδιοι που θυσίασαν τους εαυτούς τους για όλους τους Έλληνες, της δεξιάς συμπεριλαμβανομένης, και αυτό είναι επίσης, μία πραγματικότητα. Το ηθικό πλεονέκτημα, λοιπόν, εντοπίζεται αρχικώς στην ιδεολογία μας, στο «αίτημα» δηλαδή που διατυπώνουμε για τον κόσμο και τις κοινωνίες. Αλλά εντοπίζεται παράλληλα και στην πράξη μας, στην παράδοσή μας, που είναι θαμμένη σε κάθε γωνιά αυτής της χώρας, στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής, ας πούμε. Το ηθικό πλεονέκτημα της ελληνικής Αριστεράς είναι, εν τέλει, ιστορικό βίωμα και δεν συμψηφίζεται με ανθυπολεπτομερείς ανθρώπινες αντιφάσεις, που είναι ανίκανες να το πλήξουν».

ΥΓ. Αν δεν το καταλάβατε, οι «ανθυπολεπτομερείς ανθρώπινες αντιφάσεις» είναι κάτι φτηνολαμογιές που αποκαλύπτονται.

Επιλεκτικά καρφιά

Λίγες ώρες πριν εξαναγκαστεί σε παραίτηση και ο Παπαδημητρίου, ο Δ. Καμμένος των ΑΝΕΛ έκανε μια δηλητηριώδη δήλωση: «Δεν αρκεί η παραίτηση της Αντωνοπούλου. Μένουν μαζί, δεν είναι χωρισμένοι, και οι δυο γνώριζαν το θέμα του επιδόματος, και οι δυο έχουν σπίτι στο Μανχάταν και να το χαίρονται». Για τη «συντρόφισσά» του την Χρυσοβελώνη, που «δεν κάθεται να μετράει τα ακίνητά της», αλλά έπαιρνε κανονικά την επιδότηση ενοικίου, δεν μας είπε τίποτα. Μολονότι κάποτε την είχε αρπάξει από το πέτο και της είχε πει κάμποσα «γαλλικά» (ήταν τότε που οι ΑΝΕΛ αποκήρυξαν την ανάρτηση Δ. Καμμένου για το Αουσβιτς). Γιατί, όμως, ν' ανοίξει τώρα εσωανεπίτιμο μέτωπο; Του αρκεί να ξεφωνίζει κάποιους συριζαίους και μέσω αυτών τον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν τους συγχωρεί ότι δεν τον άφησαν να χαρεί το υφυπουργείο ούτε για μια μέρα, αλλά τον υποχρέωσαν σε παραίτηση.

ZOOM

Προλεταριάτο χωρίς πυξίδα

Σχολιάζοντας τις ιταλικές εκλογές, το αποτέλεσμα τους και τις μετεκλογικές πολιτικές συνθήκες, ας ξεκινήσουμε από τα ασημάντα. Οι δυο στις τρεις «μούρες» της ιταλικής αστικής πολιτικής στραπατσαρίστηκαν άγρια. Η «Φόρτσα Ιταλία» του Μπερλουσκόνι, είδε την πλάτη της «Λέγκα του Βορρά» (Λέγκα 17,6%, Φόρτσα 14%) και ο «καβαλιέρε» εξαφανίστηκε από προσώπου γης, διαβάζοντας τα ηγετικά «τιτιβίσματα» του ηγέτη της «Λέγκα» Ματέο Σαλβίνι και ακούγοντάς τον να ζητά την πρωθυπουργία. Ολοι πλέον τον θεωρούν οριστικά «τελειωμένο». Προσπάθησε να γίνει ο... Κώστας Βουτσάς της ιταλικής πολιτικής αλλά αποδείχτηκε... «τζούφιος».

Ο «ευρωπαίος Ομπάμα» (τρομάρα του) Ματέο Ρέντσι είδε το «Δημοκρατικό Κόμμα» να καταγράφει ιστορικό χαμηλό με 18,8%, παίρνοντας το αρνητικό ρεκόρ που κατείχε ο... μετακομμουνιστής Ακίλε Οκέτο από το μακρινό 1994 (20,3%). Υπέβαλε κι αυτός την παραίτησή του, αλλά ελάχιστοι πίστεψαν ότι το εννοεί. Το είχε ξανακάνει και επανήλθε, προκαλώντας μια ακόμα διάσπαση του «ΔΚ» (η διάσπαση, υπό τον Λουίτζι Μπερσάνι, σχημάτισε το κόμμα «Ελευθεροί και Ισοί», πήραν 3,4% και θα καταλάβουν 15 έδρες στη νέα Βουλή). Αυτή τη φορά, η παραίτηση που υπέβαλε ο Ρέντσι θα ισχύσει όταν συγκροτηθεί νέα κυβέρνηση! Αρα, θα είναι αυτός που θα συμμετάσχει στα υπό τον πρόεδρο Ματαρέλα παζάρια. Για να γλιτώσει τη γκρίνια των υπόλοιπων ηγετικών στελεχών, τους άφησε σύζυλους και πήγε για σκι! Να ξεσκάσει και να επανασχεδιάσει την προσωπική του ατζέντα.

Η τρίτη «μούρη», ο «πεντάστερος» Μπέπε Γκρίλο θριάμβευσε με 32,4%. Είχε φροντίσει από την προεκλογική περίοδο ακόμα να στρίψει το τιμόνι του «Κινήματος 5 Αστέρων» «προς το Κέντρο». Εβале επικεφαλής της εκλογικής λίστας, ως υποψήφιο πρωθυπουργό, τον 31χρονο «γιάπη» Λουίτζι ντι Μάιο, απαρνήθηκε το «αίτημα» «δημοψήφισμα για την παραμονή ή όχι στο ευρώ» και γενικά προσπαθούσε να παρουσιάσει την εικόνα ενός κοινοβουλευτικού κόμματος, χωρίς ακρότητες, με στόχο να καθαρίσει τη διαφθορά του «παλιού» πολιτικού συστήματος.

Από τα ασημάντα να περάσουμε στα απλώς αξιοσημείωτα, θυμίζοντας τον τίτλο της «Il Tempo», που έκανε το γύρο του κόσμου: «Τι μπουρδέλο! Υπερβολές. Σύμφωνα με το εκλογικό αποτέλεσμα, η εντολή για σχηματισμό κυβέρνησης θα έπρεπε να δοθεί είτε στον Ντι Μάιο (ως επικεφαλής του πρώτου κόμματος), είτε στον Σαλβίνι (ως επικεφαλής του πρώτου κόμματος του συνασπισμού της Δεξιάς, που συνολικά καταλαμβάνει τις 254 από τις 630 έδρες της Βουλής). «Η δεξιά συμμαχία έχει δικαίωμα και καθήκον να κυβερνήσει», διακήρυξε ο Σαλβίνι, με το μάτι να γυαλίζει από εξουσιαστική δίψα (δεν είναι και λίγο να παίρνεις τη «Λέγκα» το 2013 με 4% και να τη φτάνεις κοντά στο 18%). «Έχουμε ευθύνη να δώσουμε στην Ιταλία κυβέρνηση. Είμαστε μια πολιτική δύναμη που εκπροσωπεί όλη τη χώρα, πράγμα που δεν μπορώ να πω για τους άλλους σχηματισμούς», αντεπιτέθηκε ο Ντι Μάιο. Δύσκολα, όμως, θα πάρει εντολή οποιοσδήποτε από τους δύο.

Επειδή η Ιταλία γίνεται συχνά «μπουρ-

δέλο» μετά από εκλογές, το πολιτικό σύστημα έχει φροντίσει να οπλίσει τον πρόεδρο της Δημοκρατίας με ιδιαίτερες προνομίες στο ζήτημα του σχηματισμού κυβέρνησης. Θ' αρχίσει, λοιπόν ένα παζάρι για το σχηματισμό κυβέρνησης, με πρωταγωνιστή τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και αφανείς πρωταγωνιστές τους εκπροσώπους των μονοπωλιακών ομίλων, που πάντοτε έχουν λόγο σ' αυτές τις περιστάσεις. Η Ιταλία έχει μακρά πείρα τέτοιων παρασκηνιακών παζαριών. Η προηγούμενη Βουλή έδωσε τρεις κυβερνήσεις συμμαχικού τύπου, με πρωθυπουργούς διαδοχικά τους Λέτα, Ρέντσι και Τζεντιλόνι. Κυβερνήσεις που στηριζόνταν σε συμμαχίες του «Δ.Κ.» με τη «Φόρτσα Ιταλία» του Μπερλουσκόνι και άλλους μικρότερους δεξιούς σχηματισμούς.

Το πρόβλημα είναι πως τώρα έχουν συρρικνωθεί και τα δύο αυτά σχήματα και δεν μπορούν να στηρίξουν μόνα τους κυβέρνηση. Επομένως, η ίδια η διαδικασία των παζαριών ανάμεσα στα κόμματα θα είναι ταυτόχρονα και μια διαδικασία «καλιμπραρίσματος» των λεγόμενων «λαϊκιστών», δηλαδή της νεοφασιστικής «Λέγκα» και του (υποτιθέμενου) ριζοσπαστικού «Μ5S». Και τα δύο αυτά σχήματα θα πρέπει να «διδασχτούν» ότι αν θέλουν να διαχειριστούν πολιτικά τις τύχες του ιταλικού ιμπεριαλισμού, θα πρέπει να το κάνουν με τους όρους του μεγάλου κεφαλαίου και όχι με βάση τις δικές τους πολιτικές ανάγκες. Αλλιώς, δε θα κυβερνήσουν ποτέ. Η «Λέγκα» θα πρέπει να μετατραπεί σε ένα ακροδεξιό κοινοβουλευτικό κόμμα (προσομοιάζοντας στην παλιά ιταλική χριστιανοδημοκρατία) και το «Μ5S» θα πρέπει να προσομοιάσει προς το «Δ.Κ.», από το οποίο άλλωστε πήρε τη μεγαλύτερη μερίδα των ψηφοφόρων του.

Και σ' αυτή τη διαδικασία έχει πείρα η Ιταλία. Θα είναι η δεύτερη φορά μεταπολεμικά που αλλάζει ριζικά ο πολιτικός της χάρτης. Τα κόμματα που κυβερνήσαν την τελευταία εικοσαετία συρρικνώνονται και νέα κόμματα εμφανίζονται στο προσκήνιο. Δεν μπορεί να πει κανείς με σιγουριά ότι αυτή η διαδικασία θα ολοκληρωθεί σύντομα ή ότι θα είναι ομαλή και ανέφελη. Μπορεί να πάρει καιρό, μπορεί να χρειαστούν νέες εκλογές, όμως το σίγουρο είναι πως στο τέλος θα διαμορφωθεί ένας νέος πολιτικός χάρτης, ικανός να δώσει σταθερές κυβερνήσεις (αδιάφορο αν θα είναι μονοκομματικές ή συμμαχικές). Αυτό είναι νόμος του καπιταλισμού. Εκτός αν πιστεύει κανείς ότι μια ιμπεριαλιστική χώρα θα καταρρεύσει σαν πύργος από τραπουλόχαρτα, επειδή η λαϊκή ψήφος θα βγάζει ένα συνδυασμό πολιτικών δυνάμεων που δεν υπάρχει περίπτωση να σχηματίσουν βιώσιμο κυβερνητικό σχήμα.

Τέλος, τα σημαντικά. Αν δει κανείς στον χάρτη της Ιταλίας πώς ψήφισαν οι διάφορες περιφέρειες, θα διαπιστώσει ότι στον Βορρά, με τη μεγάλη συγκέντρωση προλεταριάτου, σάρωσε η Δεξιά (με τη «Λέγκα» να είναι παντού μπροστά από τη «Φόρτσα Ιταλία»), στη Ρώμη στα Νοτιοανατολικά και σ' ολόκληρο το Νότο σάρωσε το «Μ5S» και το «Δ.Κ.» νίκησε μόνο στη Φλωρεντία και σ' έναν νομό στον Βορρά. Βέβαια, αν προσθέσει κα-

νείς τις ψήφους που πήραν το «Μ5S» και το «Δ.Κ.», κάνοντας ένα εικονικό σχήμα Αριστερά-Δεξιά, θα διαπιστώσει ότι η Αριστερά νικά με 55% έναντι 45% της Δεξιάς. Ποια Αριστερά, όμως; Ο Γκρίλο, ο Ρέντσι και ο Μπερσάνι;

Ολα αυτά τα σχήματα λειτουργούν αποπροσανατολιστικά, αν τα πάρουμε ως βάση για οποιαδήποτε πολιτικοκοινωνική ανάλυση. Όπως αποπροσανατολιστικά λειτουργεί και ο κοινός παρονομαστής του «λαϊκισμού» που χρησιμοποιούν οι παραδοσιακά κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις στην Ευρώπη, για να περιγράψουν το φαινόμενο της υποχώρησής τους και του κινδύνου αντικατάστασής τους από νέες πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες εκμεταλλεύονται την κρίση και το σάπισμα της παραδοσιακής αστικής πολιτικής. Η απάτη φαίνεται από τις δυνάμεις που εντάσσονται στον κοινό παρονομαστή του «λαϊκισμού». Από τον π.Μ. (προ Μνημονίου) ΣΥΡΙΖΑ, μέχρι τους Podemos μέχρι τη Λεπέν, από τον Γκρίλο μέχρι την AfD και από τον π.Κ. (προ κυβέρνησης) Κόστα στην Πορτογαλία μέχρι τη «Λέγκα». Πολιτικές δυνάμεις ετερόκλητες, διαφορετικής ιστορικής προέλευσης, διαφορετικής φυσιογνωμίας εντέλει.

Η δημιουργία αυτού του κοινού παρονομαστή έχει ένα σκοπό. Να παρουσιάσει όσους διαφοροποιούνται από τα δύο μεγάλα παραδοσιακά πολιτικά ρεύματα ως «διαβολικούς». Η ζωή, πάντως, δείχνει ότι δύο απ' αυτές τις δυνάμεις που κατάφεραν να κυβερνήσουν σε Ελλάδα και Πορτογαλία, μια χαρά τα πήγαν με το σύστημα. Γι' αυτό και έβγαλαν τον Τσίπρα και τον Κόστα από τη χορεία των «λαϊκιστών». Το ίδιο θα συμβεί και με όλους τους υπόλοιπους, αν κάποια στιγμή καταφέρουν να κυβερνήσουν. Όπως έγραψε η ιταλική «Ρεπούμπλικα», στους διαδρόμους των Βρυξελλών συζητούν ήδη πραγματιστικά: «Αφού άλλαξε ο Τσίπρας, γιατί να μην αλλάξει και ο Γκρίλο?».

Η πολιτική αστάθεια που επικρατεί σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες (το μικρόβιο χτύπησε και την ίδια τη Γερμανία, άσχετα αν χριστιανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες κατάφεραν να το εξουδετερώσουν) αντανάκλα το φούντωμα όλων των αντιθέσεων των καπιταλιστικών σχηματισμών. Το προλεταριάτο και τα φτωχά αγροτικά στρώματα ασφυκτούν από την πολιτική διαχείριση της κρίσης και εκφράζουν την εκλογική τους δυσαρέσκεια (για να πάρουμε μόνο το πρόσφατο ιταλικό παράδειγμα) ψηφίζοντας «Λέγκα»-«Φόρτσα Ιταλία»-«Αδέλφια της Ιταλίας» και «Μ5S», αντίστοιχα. Κι ένα κομμάτι της αστικής τάξης, στριμωγμένο από την κρίση, αναζητά νέες ρυθμίσεις στο πλαίσιο της ΕΕ, για να υπερασπίσει τα ιδιαίτερα συμφέροντά του έναντι των ανταγωνιστών του, κυρίως έναντι του γερμανικού μονοπωλιακού κεφαλαίου που είναι κυρίαρχο στη ζώνη του ευρώ.

Αυτή είναι «δοσμένη» περιληπτικά και κατ' ανάγκη σχηματικά- η ουσία της πολιτικής αστάθειας που σαρώνει την Ευρώπη, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό σε όλες τις χώρες. Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί -και έχει τη μεγαλύτερη σημασία από τη σκοπιά που εμείς κοιτάζουμε τα πράγματα- είναι πως τα νέα πολιτικά ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ

Προλεταριάτο χωρίς πυξίδα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

ρεύματα που «μαζεύουν» την προλεταριακή ψήφο, δη-μαγωγώντας ασύστολα, δε δείχνουν το παραμικρό ενδι-αφέρον να «ηγηρητήσουν» τους ψηφοφόρους τους. Δεν αναφερόμαστε, βέβαια, στα νεοφασιστικά κόμματα, αλλά σ’ εκείνη που φέρουν τη στάμπα του αριστερού ή του ριζοσπαστικού. Το ελληνικό και το πορτογαλικό πα-ράδειγμα είναι χαρακτηριστικά απ’ αυτή την άποψη. Γι’ αυτό και η αστική τάξη δεν ανησυχεί από τέτοια ρεύμα-τα. Πολλώ δε μάλλον που η εκλογική τους άνοδος είναι ένα σύμπτωμα καθαρά πολιτικό, καθώς δε συνοδεύεται από αντίστοιχες κοινωνικές διεργασίες. Δεν υπάρχει δι-εκδικητική κίνηση του προλεταριάτου, ώστε να υπάρχει η σχετική πίεση επί των πολιτικών ηγεσιών. Υπάρχει ταξική παραίτηση, η οποία συνοδεύεται από αυτό που οι κλασι-κοί έχουν ονομάσει κοινοβουλευτικό κρετινισμό: «ψηφίζω και περιμένω αναπόκριση».

Αντίθετα, η άλλη κατηγορία αντιθέσεων ανησυχεί τις κυρίαρches αστικές δυνάμεις. Το Brexit υπήρξε ένα ισχυ-ρό καμπανάκι κινδύνου και κανείς τους δεν ξέριε πότε και πώς θα καταφέρουν να ξεμπελξούν από τον κυκλώνα των προβλημάτων που τους έχει δημιουργήσει. Δεν είναι τυχαίο ότι τα λεγόμενα «ευρωσκεπτικιστικά» κινήματα σε ιμπεριαλιστικές χώρες (Βρετανία, Γαλλία, Ιταλία) ή σε εξαρτημένες χώρες (Ουγγαρία, Πολωνία, Τσεχία) στρέ-φονται ενάντια στη «γερμανική Ευρώπη», ενώ αντίθετα το «ευρωσκεπτικιστικό» ρεύμα στην Γερμανία ζητά «να μην πληρώνει η Γερμανία τους τεμπέληδες». Πριν από μερικά χρόνια, η ΕΕ και η Ευρωζώνη κατακλύζονταν από τις χί-μαρες της «μοσπονοδόποιησης», της «μεμβάνουσας της Ενωσης» κτλ. Σήμερα, οι ίδιοι οι «φεντεραλιστές» κρού-ουν το καμπανάκι του κινδύνου για την άνοδο των τάσεων «επανεθνικοποίησης».

Ο χώρος δεν επιτρέπει μια εκτενέστερη ανάλυση του φαινομένου, όμως πολλές φορές έχει τονιστεί από τις στήλες της εφημερίδας μας ότι η ανισόμετρη ανάπτυξη του καπιταλισμού στο μονοπωλιακό του στάδιο, σε συνδυ-ασμό με την τάση αποικοποίησης των εξαρτημένων χω-ρών, αποτελούν εγγενή χαρακτηριστικά του σύγχρονου καπιταλισμού, αποτελέσμα των οποίων είναι η ανόσχεση της τάσης προς ένα παγκόσμιο κρατικο-καπιταλιστικό τραστ. Οι κεντρομολδες δυνάμεις υπερνικούνται από τις φυγόκεντρες, με αποτέλεσμα οι διεθνείς κρατικές «συσ-σωματώσεις» να αντιμετωπίζουν κρίση.

Εκείνο που πρέπει να τονιστεί είναι πως το προλεταρι-άτο, αδυνατώντας στη σημερινή φάση να παρέμβει με τη δική του ανεξάρτητη ταξική πολιτική, σέρνεται πίσω από τους κάθε είδους «ευρωσκεπτικιστές», είτε πρόκει-ται για τυχοδιώκτες τύπου Γκριλδο, Τσίπρα, Ιγκλέσιας, είτε πρόκειται για φασίστες τύπου Λεπέν και Σαλβίνι, που του πουλάνε φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Ετσι, για μια ακό-μα φορά στην Ιστορία, το προλεταριάτο πολεμά κάτω από ξένες σημαίες και συγκεκριμένα κάτω από τις σημαίες του ταξικού εχθρού του.

Μιλώντας ηθικά, πρόκειται για κατάντια, όταν οι εργά-τες του Μιλάνο, του Τορίνο, της Μπολόνια και των άλλων προλεταριακών κέντρων του ιταλικού Βορρά ψηφίζουν μαζικά Σαλβίνι, Μπερλουσκόνι και Γκριλδο. Αυτή είναι, όμως, η πραγματικότητα και δεν πρέπει να κλείνουμε τα μάτια σ’ αυτή ή να αποστρέφουμε το πρόσωπο από αηδία σαν ελιτίστες του κερατά. Ζούμε την εποχή των τεράτων, όπως θα έγραφε ο Γκράμσι. Κι επειδή ζούμε σ’ αυτή την εποχή, οφείλουμε να παρέμβουμε, όχι στο μέτρο που μας αναλογεί, αλλά ξεπερνώντας αυτό το μέτρο.

Το κοινωνικό τοπίο δεν μπορεί ν’ αλλάξει με αγωνιστι-κές εκκλήσεις. Ιδιαίτερα όταν αυτές οι εκκλήσεις έχουν... στο βάθος την πρόσκληση για ψήφο υπέρ του ενός ή του άλλου αριστερού, ριζοσπαστικού, αγωνιστικού κτλ. σχή-ματος. Στο κοινοβουλευτικό πεδίο άλλοι έχουν την πρω-τοβουλία των κινήσεων και παίζουν τους πρώτους ρόλους. Μόνο ένας συνεπής διαχωρισμός από το κοινοβουλευτι-κό τοπίο μπορεί να κάνει ορατές τις πραγματικές ταξικές διαχωριστικές γραμμές.

Και βέβαια, η συστηματική και ακούραστη πολιτική προπαγάνδα και ζύμωση είναι εκείνη που μπορεί να «ξε-θολώσει» ένα προλεταριάτο που έχει χάσει την ταξική του πυξίδα και άγεται και φέρεται από αστικές δυνάμεις, που καταλαμβάνουν ένα ευρύτατο φάσμα, ικανό να εγκλω-βίζει τις εργαζόμενες μάζες στην απάτη της βελτίωσης ενός συστήματος που δεν παίρνει γιατρεία. Οι επαναστα-τικές ιδέες δε βλαστάνουν μόνες τους, θέλουν καλλιερ-γήσεις, μας διδάσκουν ο Λένιν.

Πέτρος Γιώτης

Σκανδαλογία κι όποιος αντέξει

Μετά τη Novartis οι μίζες στο Μετρό κι έπονται κι άλλες, όπως λένε οι πληροφορίες. Αυτές επιβεβαιώνονται και από τη μακρο-σκελή δήλωση που έκανε ο Τσίπρας στην ΕφΣυν, που δημοσιεύτηκε με τίτλο: «Λειτουργούσαν με όρους μα-φίας» και υπότιτλο: «Κυκλώματα της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ διαμοίραζαν τα μιάτια του λαού πριν μας οδηγήσουν στα Μνημόνια» (τίτλος και υπότιτλος είναι λόγια του Τσίπρα). «Η Ελλάδα δεν πρόκειται να αναστήσει σε βαλίτσες, τσάντες, και σκοτεινούς λογαριασμούς», λέει με νόημα ο Τσί-πρας (ειδικά η αναφορά σε «βαλί-τσες»... βγάξει μάτια). Και συνεχίζει: «Η κυβέρνηση, κι εγώ προσωπικά, θα επιμείνουμε ως το τέλος: Φως πα-ντού, φως σε όλα! Ετσι που οι ένοχοι να δώσουν λόγο των πράξεών τους, οι αθώοι να απαλλαγούν από κάθε σκιά υποψίας και να αποκαταβεί η κλονισμένη εμπιστοσύνη του ελλη-νικού λαού σε κείνους που επέλεξε να κυβερνούν τη χώρα». Άρα, θα έχουμε συνέχεια. «Η κηά θετικό για τον ΣΥΡΙΖΑ δείχνουν οι κρυφές κυλι-όμενες δημοσκοπήσεις ή, απλά, δεν έχουν από πού αλλού να πιστούν».

Πάντως, η επιτροπή προκατα-ρκτικής εξέτασης για το σκάνδαλο Novartis δεν κινείται στη λογική «όλα στο φως» και να «δώσουν λόγο οι ένοχοι - να απαλλαγούν οι αθώοι από κάθε σκιά». Γι’ αυτό και από την πρώτη κιόλας συνεδρίαση της βγή-καν τα μαχαίρια. Οι κυβερνητικοί βουλευτές κατέστησαν και πάλι σπι-αφές ότι δεν έχουν σκοπό να μουν στην ουσία. Θα εξετασούν μόνο ποια οδικήματα εμπόισουν στην αρμοδι-ότητα της επιτροπής και ποια έχουν παραγραφεί. Δηλαδή, θα απαντήσει μόνο σε ένα δικονομικό ερώτημα, που αφορά μόνο ένα αδίκημα (αυτό της δωροληψίας). Το ερώτημα αφο-ρά το αν το αδίκημα τελέστηκε «κατά την άσκηση καθήκοντων». Όπως ανέ-φερε η πρόταση των ΣΥΡΙΖΑΙΩΝ που υπερψηφίστηκε στη Βουλή, «σε καταφατική περίπτωση (ο.σ.σ. δηλαδή αν αναγνωριστεί ότι το αδίκημα τελέ-στηκε κατά την άσκηση υπηρεσίας) θα πρέπει να αναγνωριστεί και για τις αναφερόμενες πράξεις δωροδοκίας και δωροληψίας ότι η σχετική ευθύνη έχει αποσβεστεί κατ’ άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος».

Αρχικός στόχος των ΣΥΡΙΖΑΙΩΛ ήταν να απαντήσουν αρνητικά (κά-ποιο νομικό σόφισμα θα γεννούσε το μυαλό του Παρασκευόπουλου) και να στείλουν την υπόθεση στην τακτική Δικαιοσύνη. Μετά την κίνηση που σασκοκενοεδοημοκρατών εφετών να πάρουν την υπόθεση από τους ανακριτές Διαφορδός και να τη δώ-σουν σε εφέτη ειδικό ανακριτή, τους επικρατήσουν άλλες σκέψεις και οδηγηθούν τελικά στην παραγρα-φή, μπροστά στο φόβο ότι ο εφέτης ανακριτής θα παραδώσει «άπιστους» τους «Ιο». Ενώ με μια παραγραφή χω-ρίς να εξεταστεί η ουσία, το στήμα στους «Ιο» μένει και θα μπορεί να το επικαλεστεί οποιοσδήποτε κατά την πολιτική αντιπαράθεση: «μιλάς κι εσύ που δε μάθαμε ποτέ αν τα πήρες από τη Novartis, επειδή σε προστάεψε ο απεχθής νόμος περί ευθύνης υπου-ργών»...

Αυτό είναι που δε θέλουν ν’ ακού-σουν οι «φερόμενοι ως εμπλεκόμε-νοι». Ζητούν εξέταση της υπόθεσης στην ουσία, με εξέταση μαρτύρων, ανάγνωση εγγράφων (π.χ. αυτών του FBI) και όλα όσα προβλέπονται για μια προκαταρκτική εξέταση. Και στο τέλος να γίνει νομική κρίση. Αυ-τό κάθε άλλο παρά νομικά παράτυπο είναι. Ζήτημα παραγραφής δεν έχει εγείρει κανένας από τους «Ιο», ώστε να πιέζεται η επιτροπή να εκδώσει από την αρχή τέτοια απόφαση. Ακό-μα κι αν επικαλεστούν την πρόταση για τη σύσταση της επιτροπής προ-καταρκτικής εξέτασης, που ψήφισε η Βουλή, η επιτροπή θα μπορούσε κάλλιστα να επιφυλαχθεί (συνεχώς το κάνουν αυτό τα δικαστήρια), να εξετάσει την υπόθεση στην ουσία και στο τέλος να πει: «Δεν προέκυψε τίποτα σε βάρος των πρώην πρωθυ-πουργών και υπουργών. Εξάλλου, έχει επέλθει και παραγραφή των αδικημάτων». Ή να πει: «Προέκυψαν ενδείξεις που δικαιολογούν απαγγε-λία κατηγοριών, όμως έχει επέλθει παραγραφή και δεν απαγγέλλονται κατηγορίες».

Αυτή θα ήταν η πιο έντιμη λύση. Και θα μπορούσαν να την υιοθετή-σουν χωρίς να καταψήφουν σε κανέ-να νομικό σόφισμα. Θα μπορούσαν να πουν: «θα εξετάσουμε την υπό-θεση στην ουσία, για να διαπιστώ-σουμε αν το αδίκημα έγινε κατά την άσκηση υπηρεσίας, οπότε έχει αποσβεστεί η ευθύνη, οπότε δεν πρέπει να παραπεμφθεί στην τακτι-κή Δικαιοσύνη». Δεν το κάνουν γιατί φοβούνται ότι η υπόθεση θα απο-δειχτεί «αφούσκα». Και βέβαια, συνι-στέα κραυγαλέα αντίφαση, να λέει ο Τσίπρας «όλα στο φως» και την ίδια στιγμή οι ΣΥΡΙΖΑΙΩΛ να αρνούνται να εξετασούν το σκάνδαλο Novartis επί της ουσίας.

Κατά τα άλλα, η συζήτηση της πρότασης της ΝΔ για σύσταση επι-τροπής προκαταρκτικής εξέτασης που θα διερευνήσει εμπλοκή των Κουρουμπλή, Κωνσθού, Πολάνκη ο σκάνδαλο Novartis εξελίχθηκε σε ένα κακό «σίκουλες» της προηγού-μενης συζήτησης. Τόσο κακό που οι βουλευτές-θεατές βαριόνταν να το παρακολουθήσουν και την έβγαλαν στο κυκλικό, ενώ οι ρήτορες μιλού-σαν επί παντός του επιστητού, αφή-νοντας σε δεύτερη μοίρα την υποτι-

θενή κατηγορία.

Απορούμε ποιοι συμβούλευσαν τον Κούλη να κάνει αυτή τη... μεγαλοφυή κίνηση.

Ζειρά έχει η πρόταση για σύσταση επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για τον Καμμένο, για την υπόθεση του «μεσάζοντα της Αραβίας», η κατάθεση της οποίας αναβάλλεται λόγω απρόοπτων γεγονότων (τη μια ήταν ο διεμβολισμός του «Γαύδος» από τουρκικό σκάφος στα Ιμια, τώρα είναι η κρίση με τη σύλληψη των δύο στρατιωτικών στον Εβρο). Εννοείται πως η ΝΔ θα καταθέσει την πρόταση, γιατί αυτή η υπόθεση είναι «γκανιάν» σε σχέση με τη συμψηφιστική πρό-ταση για την τριπλέτα των υπουργών Υγείας.

Το καινούργιο στοιχείο είναι ότι ο «μεσάζοντας της Αραβίας» πήγε τελικά και κατέθεσε στην εισαγγε-λέα Διαφορδός, η οποία διαβίβασε την κατάθεσή του στη Βουλή για να ενσωματωθεί στο φάκελο της δικονομίας. «Καίει τον Καμμένο η κατάθεση του μεσάζοντα» έγραψαν τα «Νέα» του Μαρινάκη, που έχουν «σκηκώσει» αυτή την υπόθεση. Αν δε διαβάσουμε την κατάθεση δεν μπο-ρούμε να πούμε τίποτα από νομική άποψη. Από πολιτική άποψη, όμως, είναι σίγουρο ότι θα προστεθούν οι δι-κατηγοριές, όμως έχει επέλθει παραγραφή και δεν απαγγέλλονται κατηγορίες».

Αυτή θα ήταν η πιο έντιμη λύση. Και θα μπορούσαν να την υιοθετή-σουν χωρίς να καταψήφουν σε κανέ-να νομικό σόφισμα. Θα μπορούσαν να πουν: «θα εξετάσουμε την υπό-θεση στην ουσία, για να διαπιστώ-σουμε αν το αδίκημα έγινε κατά την άσκηση υπηρεσίας, οπότε έχει αποσβεστεί η ευθύνη, οπότε δεν πρέπει να παραπεμφθεί στην τακτι-κή Δικαιοσύνη». Δεν το κάνουν γιατί φοβούνται ότι η υπόθεση θα απο-δειχτεί «αφούσκα». Και βέβαια, συνι-στέα κραυγαλέα αντίφαση, να λέει ο Τσίπρας «όλα στο φως» και την ίδια στιγμή οι ΣΥΡΙΖΑΙΩΛ να αρνούνται να εξετασούν το σκάνδαλο Novartis επί της ουσίας.

Κατά τα άλλα, η συζήτηση της πρότασης της ΝΔ για σύσταση επι-τροπής προκαταρκτικής εξέτασης που θα διερευνήσει εμπλοκή των Κουρουμπλή, Κωνσθού, Πολάνκη ο σκάνδαλο Novartis εξελίχθηκε σε ένα κακό «σίκουλες» της προηγού-μενης συζήτησης. Τόσο κακό που οι βουλευτές-θεατές βαριόνταν να το παρακολουθήσουν και την έβγαλαν στο κυκλικό, ενώ οι ρήτορες μιλού-σαν επί παντός του επιστητού, αφή-νοντας σε δεύτερη μοίρα την υποτι-

θενή κατηγορία.

Απορούμε ποιοι συμβούλευσαν τον Κούλη να κάνει αυτή τη... μεγαλοφυή κίνηση.

Ζειρά έχει η πρόταση για σύσταση επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για τον Καμμένο, για την υπόθεση του «μεσάζοντα της Αραβίας», η κατάθεση της οποίας αναβάλλεται λόγω απρόοπτων γεγονότων (τη μια ήταν ο διεμβολισμός του «Γαύδος» από τουρκικό σκάφος στα Ιμια, τώρα είναι η κρίση με τη σύλληψη των δύο στρατιωτικών στον Εβρο). Εννοείται πως η ΝΔ θα καταθέσει την πρόταση, γιατί αυτή η υπόθεση είναι «γκανιάν» σε σχέση με τη συμψηφιστική πρό-ταση για την τριπλέτα των υπουργών Υγείας.

Το καινούργιο στοιχείο είναι ότι ο «μεσάζοντας της Αραβίας» πήγε τελικά και κατέθεσε στην εισαγγε-λέα Διαφορδός, η οποία διαβίβασε την κατάθεσή του στη Βουλή για να ενσωματωθεί στο φάκελο της δικονομίας. «Καίει τον Καμμένο η κατάθεση του μεσάζοντα» έγραψαν τα «Νέα» του Μαρινάκη, που έχουν «σκηκώσει» αυτή την υπόθεση. Αν δε διαβάσουμε την κατάθεση δεν μπο-ρούμε να πούμε τίποτα από νομική άποψη. Από πολιτική άποψη, όμως, είναι σίγουρο ότι θα προστεθούν οι δι-κατηγοριές, όμως έχει επέλθει παραγραφή και δεν απαγγέλλονται κατηγορίες».

Αυτή θα ήταν η πιο έντιμη λύση. Και θα μπορούσαν να την υιοθετή-σουν χωρίς να καταψήφουν σε κανέ-να νομικό σόφισμα. Θα μπορούσαν να πουν: «θα εξετάσουμε την υπό-θεση στην ουσία, για να διαπιστώ-σουμε αν το αδίκημα έγινε κατά την άσκηση υπηρεσίας, οπότε έχει αποσβεστεί η ευθύνη, οπότε δεν πρέπει να παραπεμφθεί στην τακτι-κή Δικαιοσύνη». Δεν το κάνουν γιατί φοβούνται ότι η υπόθεση θα απο-δειχτεί «αφούσκα». Και βέβαια, συνι-στέα κραυγαλέα αντίφαση, να λέει ο Τσίπρας «όλα στο φως» και την ίδια στιγμή οι ΣΥΡΙΖΑΙΩΛ να αρνούνται να εξετασούν το σκάνδαλο Novartis επί της ουσίας.

Κατά τα άλλα, η συζήτηση της πρότασης της ΝΔ για σύσταση επι-τροπής προκαταρκτικής εξέτασης που θα διερευνήσει εμπλοκή των Κουρουμπλή, Κωνσθού, Πολάνκη ο σκάνδαλο Novartis εξελίχθηκε σε ένα κακό «σίκουλες» της προηγού-μενης συζήτησης. Τόσο κακό που οι βουλευτές-θεατές βαριόνταν να το παρακολουθήσουν και την έβγαλαν στο κυκλικό, ενώ οι ρήτορες μιλού-σαν επί παντός του επιστητού, αφή-νοντας σε δεύτερη μοίρα την υποτι-

θενή κατηγορία.

Απορούμε ποιοι συμβούλευσαν τον Κούλη να κάνει αυτή τη... μεγαλοφυή κίνηση.

Ζειρά έχει η πρόταση για σύσταση επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για τον Καμμένο, για την υπόθεση του «μεσάζοντα της Αραβίας», η κατάθεση της οποίας αναβάλλεται λόγω απρόοπτων γεγονότων (τη μια ήταν ο διεμβολισμός του «Γαύδος» από τουρκικό σκάφος στα Ιμια, τώρα είναι η κρίση με τη σύλληψη των δύο στρατιωτικών στον Εβρο). Εννοείται πως η ΝΔ θα καταθέσει την πρόταση, γιατί αυτή η υπόθεση είναι «γκανιάν» σε σχέση με τη συμψηφιστική πρό-ταση για την τριπλέτα των υπουργών Υγείας.

Το καινούργιο στοιχείο είναι ότι ο «μεσάζοντας της Αραβίας» πήγε τελικά και κατέθεσε στην εισαγγε-λέα Διαφορδός, η οποία διαβίβασε την κατάθεσή του στη Βουλή για να ενσωματωθεί στο φάκελο της δικονομίας. «Καίει τον Καμμένο η κατάθεση του μεσάζοντα» έγραψαν τα «Νέα» του Μαρινάκη, που έχουν «σκηκώσει» αυτή την υπόθεση. Αν δε διαβάσουμε την κατάθεση δεν μπο-ρούμε να πούμε τίποτα από νομική άποψη. Από πολιτική άποψη, όμως, είναι σίγουρο ότι θα προστεθούν οι δι-κατηγοριές, όμως έχει επέλθει παραγραφή και δεν απαγγέλλονται κατηγορίες».

Αυτή θα ήταν η πιο έντιμη λύση. Και θα μπορούσαν να την υιοθετή-σουν χωρίς να καταψήφουν σε κανέ-να νομικό σόφισμα. Θα μπορούσαν να πουν: «θα εξετάσουμε την υπό-θεση στην ουσία, για να διαπιστώ-σουμε αν το αδίκημα έγινε κατά την άσκηση υπηρεσίας, οπότε έχει αποσβεστεί η ευθύνη, οπότε δεν πρέπει να παραπεμφθεί στην τακτι-κή Δικαιοσύνη». Δεν το κάνουν γιατί φοβούνται ότι η υπόθεση θα απο-δειχτεί «αφούσκα». Και βέβαια, συνι-στέα κραυγαλέα αντίφαση, να λέει ο Τσίπρας «όλα στο φως» και την ίδια στιγμή οι ΣΥΡΙΖΑΙΩΛ να αρνούνται να εξετασούν το σκάνδαλο Novartis επί της ουσίας.

Κατά τα άλλα, η συζήτηση της πρότασης της ΝΔ για σύσταση επι-τροπής προκαταρκτικής εξέτασης που θα διερευνήσει εμπλοκή των Κουρουμπλή, Κωνσθού, Πολάνκη ο σκάνδαλο Novartis εξελίχθηκε σε ένα κακό «σίκουλες» της προηγού-μενης συζήτησης. Τόσο κακό που οι βουλευτές-θεατές βαριόνταν να το παρακολουθήσουν και την έβγαλαν στο κυκλικό, ενώ οι ρήτορες μιλού-σαν επί παντός του επιστητού, αφή-νοντας σε δεύτερη μοίρα την υποτι-

θενή κατηγορία.

Απορούμε ποιοι συμβούλευσαν τον Κούλη να κάνει αυτή τη... μεγαλοφυή κίνηση.

Ζειρά έχει η πρόταση για σύσταση επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για τον Καμμένο, για την υπόθεση του «μεσάζοντα της Αραβίας», η κατάθεση της οποίας αναβάλλεται λόγω απρόοπτων γεγονότων (τη μια ήταν ο διεμβολισμός του «Γαύδος» από τουρκικό σκάφος στα Ιμια, τώρα είναι η κρίση με τη σύλληψη των δύο στρατιωτικών στον Εβρο). Εννοείται πως η ΝΔ θα καταθέσει την πρόταση, γιατί αυτή η υπόθεση είναι «γκανιάν» σε σχέση με τη συμψηφιστική πρό-ταση για την τριπλέτα των υπουργών Υγείας.

Το καινούργιο στοιχείο είναι ότι ο «μεσάζοντας της Αραβίας» πήγε τελικά και κατέθεσε στην εισαγγε-λέα Διαφορδός, η οποία διαβίβασε την κατάθεσή του στη Βουλή για να ενσωματωθεί στο φάκελο της δικονομίας. «Καίει τον Καμμένο η κατάθεση του μεσάζοντα» έγραψαν τα «Νέα» του Μαρινάκη, που έχουν «σκηκώσει» αυτή την υπόθεση. Αν δε διαβάσουμε την κατάθεση δεν μπο-ρούμε να πούμε τίποτα από νομική άποψη. Από πολιτική άποψη, όμως, είναι σίγουρο ότι θα προστεθούν οι δι-κατηγοριές, όμως έχει επέλθει παραγραφή και δεν απαγγέλλονται κατηγορίες».

Αυτή θα ήταν η πιο έντιμη λύση. Και θα μπορούσαν να την υιοθετή-σουν χωρίς να καταψήφουν σε κανέ-να νομικό σόφισμα. Θα μπορούσαν να πουν: «θα εξετάσουμε την υπό-θεση στην ουσία, για να διαπιστώ-σουμε αν το αδίκημα έγινε κατά την άσκηση υπηρεσίας, οπότε έχει αποσβεστεί η ευθύνη, οπότε δεν πρέπει να παραπεμφθεί στην τακτι-κή Δικαιοσύνη». Δεν το κάνουν γιατί φοβούνται ότι η υπόθεση θα απο-δειχτεί «αφούσκα». Και βέβαια, συνι-στέα κραυγαλέα αντίφαση, να λέει ο Τσίπρας «όλα στο φως» και την ίδια στιγμή οι ΣΥΡΙΖΑΙΩΛ να αρνούνται να εξετασούν το σκάνδαλο Novartis επί της ουσίας.

Κατά τα άλλα, η συζήτηση της πρότασης της ΝΔ για σύσταση επι-τροπής προκαταρκτικής εξέτασης που θα διερευνήσει εμπλοκή των Κουρουμπλή, Κωνσθού, Πολάνκη ο σκάνδαλο Novartis εξελίχθηκε σε ένα κακό «σίκουλες» της προηγού-μενης συζήτησης. Τόσο κακό που οι βουλευτές-θεατές βαριόνταν να το παρακολουθήσουν και την έβγαλαν στο κυκλικό, ενώ οι ρήτορες μιλού-σαν επί παντός του επιστητού, αφή-νοντας σε δεύτερη μοίρα την υποτι-

θενή κατηγορία.

Απορούμε ποιοι συμβούλευσαν τον Κούλη να κάνει αυτή τη... μεγαλοφυή κίνηση.

Ζειρά έχει η πρόταση για σύσταση επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για τον Καμμένο, για την υπόθεση του «μεσάζοντα της Αραβίας», η κατάθεση της οποίας αναβάλλεται λόγω απρόοπτων γεγονότων (τη μια ήταν ο διεμβολισμός του «Γαύδος» από τουρκικό σκάφος στα Ιμια, τώρα είναι η κρίση με τη σύλληψη των δύο στρατιωτικών στον Εβρο). Εννοείται πως η ΝΔ θα καταθέσει την πρόταση, γιατί αυτή η υπόθεση είναι «γκανιάν» σε σχέση με τη συμψηφιστική πρό-ταση για την τριπλέτα των υπουργών Υγείας.

Το καινούργιο στοιχείο είναι ότι ο «μεσάζοντας της Αραβίας» πήγε τελικά και κατέθεσε στην εισαγγε-λέα Διαφορδός, η οποία διαβίβασε την κατάθεσή του στη Βουλή για να ενσωματωθεί στο φάκελο της δικονομίας. «Καίει τον Καμμένο η κατάθεση του μεσάζοντα» έγραψαν τα «Νέα» του Μαρινάκη, που έχουν «σκηκώσει» αυτή την υπόθεση. Αν δε διαβάσουμε την κατάθεση δεν μπο-ρούμε να πούμε τίποτα από νομική άποψη. Από πολιτική άποψη, όμως, είναι σίγουρο ότι θα προστεθούν οι δι-κατηγοριές, όμως έχει επέλθει παραγραφή και δεν απαγγέλλονται κατηγορίες».

Αυτή θα ήταν η πιο έντιμη λύση. Και θα μπορούσαν να την υιοθετή-σουν χωρίς να καταψήφουν σε κανέ-να νομικό σόφισμα. Θα μπορούσαν να πουν: «θα εξετάσουμε την υπό-θεση στην ουσία, για να διαπιστώ-σουμε αν το αδίκημα έγινε κατά την άσκηση υπηρεσίας, οπότε έχει αποσβεστεί η ευθύνη, οπότε δεν πρέπει να παραπεμφθεί στην τακτι-κή Δικαιοσύνη». Δεν το κάνουν γιατί φοβούνται ότι η υπόθεση θα απο-δειχτεί «αφούσκα». Και βέβαια, συνι-στέα κραυγαλέα αντίφαση, να λέει ο Τσίπρας «όλα στο φως» και την ίδια στιγμή οι ΣΥΡΙΖΑΙΩΛ να αρνούνται να εξετασούν το σκάνδαλο Novartis επί της ουσίας.

Κατά τα άλλα, η συζήτηση της πρότασης της ΝΔ για σύσταση επι-τροπής προκαταρκτικής εξέτασης που θα διερευνήσει εμπλοκή των Κουρουμπλή, Κωνσθού, Πολάνκη ο σκάνδαλο Novartis εξελίχθηκε σε ένα κακό «σίκουλες» της προηγού-μενης συζήτησης. Τόσο κακό που οι βουλευτές-θεατές βαριόνταν να το παρακολουθήσουν και την έβγαλαν στο κυκλικό, ενώ οι ρήτορες μιλού-σαν επί παντός του επιστητού, αφή-νοντας σε δεύτερη μοίρα την υποτι-

θενή κατηγορία.

Απορούμε ποιοι συμβούλευσαν τον Κούλη να κάνει αυτή τη... μεγαλοφυή κίνηση.

Ζειρά έχει η πρόταση για σύσταση επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για τον Καμμένο, για την υπόθεση του «μεσάζοντα της Αραβίας», η κατάθεση της οποίας αναβάλλεται λόγω απρόοπτων γεγονότων (τη μια ήταν ο διεμβολισμός του «Γαύδος» από τουρκικό σκάφος στα Ιμια, τώρα είναι η κρίση με τη σύλληψη των δύο στρατιωτικών στον Εβρο). Εννοείται πως η ΝΔ θα καταθέσει την πρόταση, γιατί αυτή η υπόθεση είναι «γκανιάν» σε σχέση με τη συμψηφιστική πρό-ταση για την τριπλέτα των υπουργών Υγείας.

Το καινούργιο στοιχείο είναι ότι ο «μεσάζοντας της Αραβίας» πήγε τελικά και κατέθεσε στην εισαγγε-λέα Διαφορδός, η οποία διαβίβασε την κατάθεσή του στη Βουλή για να ενσωματωθεί στο φάκελο της δικονομίας. «Καίει τον Καμμένο η κατάθεση του μεσάζοντα» έγραψαν τα «Νέα» του Μαρινάκη, που έχουν «σκηκώσει» αυτή την υπόθεση. Αν δε διαβάσουμε την κατάθεση δεν μπο-ρούμε να πούμε τίποτα από νομική άποψη. Από πολιτική άποψη, όμως, είναι σίγουρο ότι θα προστεθούν οι δι-κατηγοριές, όμως έχει επέλθει παραγραφή και δεν απαγγέλλονται κατηγορίες».

Αυτή θα ήταν η πιο έντιμη λύση. Και θα μπορούσαν να την υιοθετή-σουν χωρίς να καταψήφουν σε κανέ-να νομικό σόφισμα. Θα μπορούσαν να πουν: «θα εξετάσουμε την υπό-θεση στην ουσία, για να διαπιστώ-σουμε αν το αδίκημα έγινε κατά την άσκηση υπηρεσίας, οπότε έχει αποσβεστεί η ευθύνη, οπότε δεν πρέπει να παραπεμφθεί στην τακτι-κή Δικαιοσύνη». Δεν το κάνουν γιατί φοβούνται ότι η υπόθεση θα απο-δειχτεί «αφούσκα». Και βέβαια, συνι-στέα κραυγαλέα αντίφαση, να λέει ο Τσίπρας «όλα στο φως» και την ίδια στιγμή οι ΣΥΡΙΖΑΙΩΛ να αρνούνται να εξετασούν το σκάνδαλο Novartis επί της ουσίας.

Κατά τα άλλα, η συζήτηση της πρότασης της ΝΔ για σύσταση επι-τροπής προκαταρκτικής εξέτασης που θα διερευνήσει εμπλοκή των Κουρουμπλή, Κωνσθού, Πολάνκη ο σκάνδαλο Novartis εξελίχθηκε σε ένα κακό «σίκουλες» της προηγού-μενης συζήτησης. Τόσο κακό που οι βουλευτές-θεατές βαριόνταν να το παρακολουθήσουν και την έβγαλαν στο κυκλικό, ενώ οι ρήτορες μιλού-σαν επί παντός του επιστητού, αφή-νοντας σε δεύτερη μοίρα την υποτι-

θενή κατηγορία.

Απορούμε ποιοι συμβούλευσαν τον Κούλη να κάνει αυτή τη... μεγαλοφυή κίνηση.

Ζειρά έχει η πρόταση για σύσταση επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για τον Καμμένο, για την υπόθεση του «μεσάζοντα της Αραβίας», η κατάθεση της οποίας αναβάλλεται λόγω απρόοπτων γεγονότων (τη μια ήταν ο διεμβολισμός του «Γαύδος» από τουρκικό σκάφος στα Ιμια, τώρα είναι η κρίση με τη σύλληψη των δύο στρατιωτικών στον Εβρο). Εννοείται πως η ΝΔ θα καταθέσει την πρόταση, γιατί αυτή η υπόθεση είναι «γκανιάν» σε σχέση με τη συμψηφιστική πρό-ταση για την τριπλέτα των υπουργών Υγείας.

Το καινούργιο στοιχείο είναι ότι ο «μεσάζοντας της Αραβίας» πήγε τελικά και κατέθεσε στην εισαγγε-λέα Διαφορδός, η οποία διαβίβασε την κατάθεσή του στη Βουλή για να ενσωματωθεί στο φάκελο της δικονομίας. «Καίει τον Καμμένο η κατάθεση του μεσάζοντα» έγραψαν τα «Νέα» του Μαρινάκη, που έχουν «σκηκώσει» αυτή την υπόθεση. Αν δε διαβάσουμε την κατάθεση δεν μπο-ρούμε να πούμε τίποτα από νομική άποψη. Από πολιτική άποψη, όμως, είναι σίγουρο ότι θα προστεθούν οι δι-κατηγοριές, όμως έχει επέλθει παραγραφή και δεν απαγγέλλονται κατηγορίες».

Αυτή θα ήταν η πιο έντιμη λύση. Και θα μπορούσαν να την υιοθετή-σουν χωρίς να καταψήφουν σε κανέ-να νομικό σόφισμα. Θα μπορούσαν να πουν: «θα εξετάσουμε την υπό-θεση στην ουσία, για να διαπιστώ-σουμε αν το αδίκημα έγινε κατά την άσκηση υπηρεσίας, οπότε έχει αποσβεστεί η ευθύνη, οπότε δεν πρέπει να παραπεμφθεί στην τακτι-κή Δικαιοσύνη». Δεν το κάνουν γιατί φοβούνται ότι η υπόθεση θα απο-δειχτεί «αφούσκα». Και βέβαια, συνι-στέα κραυγαλέα αντίφαση, να λέει ο Τσίπρας «όλα στο φως» και την ίδια στιγμή οι ΣΥΡΙΖΑΙΩΛ να αρνούνται να εξετασούν το σκάνδαλο Novartis επί της ουσίας.

Κατά τα άλλα, η συζήτηση της πρότασης της ΝΔ για σύσταση επι-τροπής προκαταρκτικής εξέτασης που θα διερευνήσει εμπλοκή των Κουρουμπλή, Κωνσθού, Πολάνκη ο σκάνδαλο Novartis εξελίχθηκε σε ένα κακό «σίκουλες» της προηγού-μενης συζήτησης. Τόσο κακό που οι βουλευτές-θεατές βαριόνταν να το παρακολουθήσουν και την έβγαλαν στο κυκλικό, ενώ οι ρήτορες μιλού-σαν επί παντός του επιστητού, αφή-νοντας σε δεύτερη μοίρα την υποτι-

θενή κατηγορία.

Απορούμε ποιοι συμβούλευσαν τον Κούλη να κάνει αυτή τη... μεγαλοφυή κίνηση.

Ζειρά έχει η πρόταση για σύσταση επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για τον Καμμένο, για την υπόθεση του «μεσάζοντα της Αραβίας», η κατάθεση της οποίας αναβάλλεται λόγω απρόοπτων γεγονότων (τη μια ήταν ο διεμβολισμός του «Γαύδος» από τουρκικό σκάφος στα Ιμια, τώρα είναι η κρίση με τη σύλληψη των δύο στρατιωτικών στον Εβρο). Εννοείται πως η ΝΔ θα καταθέσει την πρόταση, γιατί αυτή η υπόθεση είναι «γκανιάν» σε σχέση με τη συμψηφιστική πρό-ταση για την τριπλέτα των υπουργών Υγείας.

Το καινούργιο στοιχείο είναι ότι ο «μεσάζοντας της Αραβίας» πήγε τελικά και κατέθεσε στην εισαγγε-λέα Διαφορδός, η οποία διαβίβασε την κατάθεσή του στη Βουλή για να ενσωματωθεί στο φάκελο της δικονομίας. «Καίει τον Καμμένο η κατάθεση του μεσάζοντα» έγραψαν τα «Νέα» του Μαρινάκη, που έχουν «σκηκώσει» αυτή την υπόθεση. Αν δε διαβάσουμε την κατάθεση δεν μπο-ρούμε να πούμε τίποτα από νομική άποψη. Από πολιτική άποψη, όμως, είναι σίγουρο ότι θα προστεθούν οι δι-κατηγοριές, όμως έχει επέλθει παραγραφή και δεν απαγγέλλονται κατηγορίες».

Αυτή θα ήταν η πιο έντιμη λύση. Και θα μπορούσαν να την υιοθετή-σουν χωρίς να καταψήφουν σε κανέ-να νομικό σόφισμα. Θα μπορούσαν να πουν: «θα εξετάσουμε την υπό-θεση στην ουσία, για να διαπιστώ-σουμε αν το αδίκημα έγινε κατά την άσκηση υπηρεσίας, οπότε έχει αποσβεστεί η ευθύνη, οπότε δεν πρέπει να παραπεμφθεί στην τακτι-κή Δικαιοσύνη». Δεν το κάνουν γιατί φοβούνται ότι η υπόθεση θα απο-δειχτεί «αφούσκα». Και βέβαια, συνι-στέα κραυγαλέα αντίφαση, να λέει ο Τσίπρας «όλα στο φως» και την ίδια στιγμή οι ΣΥΡΙΖΑΙΩΛ να αρνούνται να εξετασούν το σκάνδαλο Novartis επί της ουσίας.

Κατά τα άλλα, η συζήτηση της πρότασης της ΝΔ για σύσταση επι-τροπής προκαταρκτικής εξέτασης που θα διερευνήσει εμπλοκή των Κουρουμπλή, Κωνσθού, Πολάνκη ο σκάνδαλο Novartis εξελίχθηκε σε ένα κακό «σίκουλες» της προηγού-μενης συζήτησης. Τόσο κακό που οι βουλευτές-θεατές βαριόνταν να το παρακολουθήσουν και την έβγαλαν στο κυκλικό, ενώ οι ρήτορες μιλού-σαν επί παντός του επιστητού, αφή-νοντας σε δεύτερη μοίρα την υποτι-

θενή κατηγορία.

Μπαράζ διώξεων ενάντια σε διοικητικούς υπάλληλους του ΕΚΠΑ και φοιτητές έχουμε μέσα στον Μάρτη για τα γεγονότα της περιόδου Φορτσάκη. Οι διώξεις ανακινούνται μέσα σε ένα σκόπιμα καλλιεργούμενο κλίμα από ΜΜΕ, καθηγητάδες και βουλευτές για την «ανομία στα πανεπιστήμια». Όλοι αυτοί επαναφέρουν επιθετικά το ζήτημα της κατάρτησης του ασύλου, ταυτίζοντας τις ναρκομαφίες με στέκια πολιτικών συλλογικοτήτων και παρατάξεων.

Ενорχηστρωτής του κλίματος ανέλαβε ο ίδιος ο Κυρ. Μητσotάκης με εσκεμμένες επισκέψεις στο Πανεπιστήμιο Αθήνας και το πεζοδρόμιο του Οικονομικού Πανεπιστημίου και ανάλογες δηλώσεις, ότι «ένας από τους πρώτους νόμους της ΝΔ θα είναι η άμεση αλλαγή του θεσμικού πλαισίου για το άσυλο, ώστε να μην υπάρχει καμία γκρίζα ζώνη σχετικά με την αυτεπάγγελτη επέμβαση της Αστυνομίας σε περιπτώσεις αξιόποινων πράξεων».

Παίζοντας το ρόλο του συστήματος, ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και υπουργείο Παιδείας συγκρότησαν 12μελή επιτροπή υπό τον καθηγητή και βουλευτή Νίκο Παρασκευόπουλο, «η οποία σε συνεργασία με τις διοικήσεις των Πανεπιστημίων θα εξετάσει και **θα προτείνει συγκεκριμένες λύσεις** σε ζητήματα που αφορούν στην ακαδημαϊκή ελευθερία, στην ειρήνη και στην παραβατικότητα στους χώρους των ΑΕΙ».

Αναμένονται, λοιπόν, νέες τροποποιήσεις της ψευδεπίγραφης σχετικής διάταξης για το άσυλο, που θέσπισαν οι συριζαίοι, προφανώς σε αντιδραστικότερη κατεύθυνση, ενώ σαν έτοιμα από καιρό τα αστικά ΜΜΕ, με πηχιαίους τρομοκρατικούς τίτλους, ανέλαβαν να σπρώξουν ακόμη πιο δεξιά την επιτροπή Παρασκευόπουλου.

Στις 13 Μαρτίου 2018, λοιπόν, δικάζονται στο Ζ΄ Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών οι Αθηνά Αλεξανδρή και Βανέσσα Πεντογάλου εργαζόμενες στο ΕΚΠΑ και ο Παναγιώτης Σωτήρης, διδάσκων στο ΕΑΠ, πρώην μέλος της Ε.Γ. της ΠΟΣΔΕΠ. Κατηγορούνται ότι δήθεν «υποχρέωσαν διά της βίας τον Θ. Φορτσάκη να παραμείνει παρά τη θέλησή του, για βραχύ χρονικό διάστημα, εντός της αίθουσας όπου επρόκειτο να διεξαχθεί η συνεδρίαση της Σύγκλητου της 30/10/2014 καθώς με το σώμα τους έφραζαν την πόρτα και στη συνέχεια κλείδωσαν αυτή, εξαναγκάζοντάς τον με αυτόν τον τρόπο να παραμείνει, ακουσίως, περιορισμένος για βραχύ χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα να στερηθεί κατά το χρόνο αυτό, χωρίς τη θέλησή του, την ελευθερία της κίνησης».

Για τα γεγονότα της ίδιας περιόδου δικάζεται και ο τότε φοιτητής του ΕΚΠΑ Χρήστος Ξαγοράρης, στις 29/3/2018 στο Θ΄ Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών. Διώκεται αυτεπαγγέλτως για τη συμμετοχή του σε διαμαρτυρία φοιτητικών συλλόγων ενάντια στα αυταρχικά lock out σχολών, τον θέσοδαρμό φοιτητών από δυνάμεις των ΜΑΤ και το εντεινόμενο πρόβλημα καθαριότητας εντός των σχολών εξαιτίας της εργολαβικής διαχείρισης του καθαρισμού και της ανυπαρξίας μόνιμου προσωπικού στον τομέα αυτό, ζήτημα που δεν έχει λυθεί μέχρι σήμερα.

Προηγείται στις 7/3/2018 η εκδίκαση της μήνυσης που κατέθεσαν οι δύο φοιτητές Κ.Μ., Γ.Ν. εναντίον ΜΑΤατζήδων που τους χτύπησαν βίαια κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης διαμαρτυρίας στη Νομική, στις 13/11/2014.

Όπως σημειώνει η Πρωτοβουλή Αλληλεγγύης στους διωκόμενους ερ-

Ανακίνηση των διώξεων αγωνιστών στο ΕΚΠΑ

Καλλιεργούν κλίμα περί «ανομίας στα πανεπιστήμια»

γαζόμενους-φοιτητές του ΕΚΠΑ «η δίωξη και η ποινικοποίηση των αγώνων, των συνδικαλιστικών ελευθεριών και κάθε φωνής αντίστασης μέσα στο πανεπιστήμιο, αποτελούσε και αποτελεί πάγια τακτική του κράτους και των πρυτανικών αρχών. Στόχος τους είναι ένα πανεπιστήμιο πλήρως αποστειρωμένο, με πειθήνιους εργαζόμενους και φοιτητές, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους».

Φορτσάρι ο Φορτσάκης: «νόμος και τάξη»

Τα νέα ήθη στο πανεπιστήμιο, που έφερναν οι νόμοι Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου, προσπαθούσε να επιβάλλει ο τότε πρύτανης του ΕΚΠΑ Φορτσάκης, αποδεικνύοντας ότι η επιλογή του ως πρύτανη ήταν απόλυτα ταιριαστή με το νέο αυταρχικό και αντιεκπαιδευτικό νομοθετικό πλαίσιο (θυμίζουμε ότι η εκλογή του πρύτανη γινόταν με «σικέ» διαδικασίες, αφού τα κακόφημα Συμβούλια διοίκησης ενέκριναν και υποδείκνυαν τους τρεις υποψήφιους, από τους οποίους εκλεγόταν ο πρύτανης, ενώ προβλεπόταν και ηλεκτρονική ψηφοφορία).

Αναμενόμενο ήταν να ξεσηκωθούν φοιτητές και διοικητικοί υπάλληλοι ενάντια στην προώθηση των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων, στην επιχειρηματική λειτουργία των πανεπιστημίων, στις αναμενόμενες διαγραφές των λεγόμενων «αιώνιων φοιτητών», στην κατάρτιση των νέων οργανισμών, στην εγκατάσταση σεκιουριτάδων στα δημόσια πανεπιστημιακά ιδρύματα, στην κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Στην προσπάθειά τους να ανατρέψουν το αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο ήρθαν αντιμέτωποι με τη φασιστική συμπεριφορά του Φορτσάκη, ο οποίος κατ' εξακολούθηση προσπαθούσε να διώξει τους φοιτητές από τις διαδικασίες των οργάνων του πανεπιστημίου και να επιβάλλει το δόγμα «νόμος και

τάξη» με συνεχή lock out, κλείδωμα του κεντρικού κτηρίου της Πρυτανείας, με κάλεσμα των μαντρόσκυλων των ΜΑΤ να «περιφρουρήσουν» το πανεπιστήμιο και να αποτρέψουν την προσέγγιση των φοιτητών.

Τα γεγονότα

Τα γεγονότα που οδήγησαν στη δίωξη των δυο διοικητικών υπάλληλων του ΕΚΠΑ και του πρώην μέλους της Ε.Γ. της ΠΟΣΔΕΠ είναι τα εξής:

Αντιγράφουμε από την Κόντρα, αρ. φύλ. 797/8 Νοέμβρη 2014:

Την Πέμπτη 30/10, φοιτητές παρεμβαίνουν στην προγραμματισμένη Σύγκλητο του ΕΚΠΑ, μετά από αποφάσεις των συλλόγων τους, και ζητούν να πραγματοποιηθεί ανοιχτή συνεδρίαση και διάλογος για όλα τα σοβαρά θέματα που έχουν επιπτώσεις στο μέλλον τους και το μέλλον του δημόσιου πανεπιστημίου ως ακαδημαϊκού ιδρύματος και όχι εταιρίας ΑΕ που επιβάλλει την εντατικοποίηση, τον αυταρχισμό, τη σιγή νεκροταφείου, το face control στην είσοδο στο πανεπιστήμιο, την ιδιωτικοποίηση πλευρών της λειτουργίας του, όπως η διαγραφή των λεγόμενων «αιώνιων φοιτητών», η φύλαξη του Ιδρύματος από σεκιούριτι ιδιωτικών εταιριών, κ.λπ. Οι φοιτητές καταγγέλλουν ότι από την εκλογή Φορτσάκη και δώθε δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία Σύγκλητος με τη δική τους συμμετοχή.

Ο πρύτανης του ΕΚΠΑ Φορτσάκης απαιτεί την άμεση αποχώρησή τους και με ύφος «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» κραυγάζει: «Τσακιστείτε έξω από την αίθουσα». Ως νομικός που γνωρίζει καλά τα νομικίστικα τερτίπια, που θα δώσουν λαβή στη συνέχεια στις δικαστικές αρχές να ασκήσουν διώξεις, φωνάζει δυνατά, ώστε να ακουστεί καθαρά απ' όλα τα «ευήκοα ότα»: «Αισθάνομαι ότι απειλούμαι». Στη συνέχεια διακόπτει τη Σύγκλητο και αποχωρεί, κάτω από τις αποδοκιμασίες των φοιτητών ότι αρνείται το διάλογο και ότι αυτή δεν είναι στάση πανεπιστημιακού ηγέτη,

ενώ φροντίζει να δώσει τη σχετική «πάσα» στους «αρμόδιους» με τις δηλώσεις του: «Οποιοσ διαπράττει ένα αδίκημα πρέπει στην συνέχεια να λογοδοτήσει γι' αυτό». «Στη συγκεκριμένη περίπτωση πρέπει να διερευνηθεί αν διαπράχθηκαν τα αδικήματα της παραβίασης ασύλου και παράνομης παρακράτησης ατόμων» (προφανώς, για τον Φορτσάκη θέμα παραβίασης ασύλου δεν τίθεται για τις δυνάμεις καταστολής, τις οποίες καλεί αναφανδόν στο πανεπιστήμιο, για να επιβάλλουν την «τάξη»).

Το Σάββατο, 1/11, η συνεδρίαση της Συγκλήτου επαναλαμβάνεται κεκλεισμένων των θυρών, ενώ διμοιρίες ΜΑΤ караδοκούν στον «περιβάλλοντα χώρο» του πανεπιστημίου. Η είσοδος στο Ιδρυμα επιτρέπεται μόνο σε αυτούς που τα ονόματά τους αναγράφονται σε συγκεκριμένη «λίστα». Οι φοιτητές, που συγκεντρώνονται έξω από το κτήριο της πρυτανείας αποκλείονται με τη «διακριτική παρουσία» των μπάτσων.

Πανεπιστημιακοί δάσκαλοι -τρομάρα τους- αποφασίζουν να συνεδριάσουν υπό καθεστώς που θυμίζει έντονα μέρες χούντας. Σβήνουν απ' το μυαλό τους τα δεινά που υφίστανται οι λαϊκές οικογένειες, την αγωνία αυτών και των παιδιών τους που σπουδάζουν, σβήνουν τη λεηλασία που υφίσταται το δημόσιο Πανεπιστήμιο από τρόικα και κυβέρνηση και συνασπίζονται σε κατασταλτικές και αυταρχικές πρακτικές, που συν τοις άλλοις δίνουν σάρκα και οστά στο αντιεκπαιδευτικό έκτρωμα των Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου, που βάζει την ταφόπλακα στα δημόσια πανεπιστημιακά ιδρύματα. Θυμίζουν τα υποταγμένα, πειθήνια ανθρωπάρια, που άκουγαν σκυφτά και αμίλητα μέσα στο αμφιθέατρο το παραλήρημα του δικτάτορα Παπαδόπουλου.

Οι πρυτανικές αρχές, που πληρούν όλες τις προϋποθέσεις που απαιτούν για τη διοίκηση Ιδρυμάτων ΑΕ οι παραπάνω νόμοι (γι' αυτό, άλλωστε, και εξελέγησαν), μετά τη συνεδρίαση εκδίδουν ανακοίνωση με τον επαίσχυντο τίτλο: «Η δημοκρατική νομιμότητα επιβλήθηκε» (!), στην οποία, μεταξύ άλλων, αναφέρουν:

«Συνεχίστηκε και ολοκληρώθηκε σήμερα στο κεντρικό κτήριο του Ε.Κ.Π.Α. η συνεδρίαση της Συγκλήτου του Ιδρύματος, η οποία είχε βίαια διακοπεί με την εισβολή ομάδας φοιτητών την Πέμπτη 30/10. Αυτή την φορά θεωρήθηκε σκόπιμη η διακριτική αστυνομική επιτήρηση του περιβάλλοντος χώρου του Πανεπιστημίου... Γενική ήταν μεταξύ των συμμετασχόντων συγκλητικών η αίσθηση ότι το Ιδρυμα ανακάτ τον ρυθμό του και επαναλαμβάνει την πορεία του προς τα εμπρός, παρά τις αντιδράσεις των όσων εραστών του τέλματος ή της οπισθοδρόμησης, αλλά σε απόλυτη συμφωνία με το αίσθημα της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτών αυτής της χώρας και των φοιτητών μας».

Ωραία, λοιπόν, τα «λυκάκια» του συστήματος έπραξαν το «δέον γενέσθαι», ώστε να πατάξουν τους «παράνομους» φοιτητές. Καιρός ήταν να πάρουν τη σκυτάλη οι «λύκοι» της αγέλης για να γενικευθεί και να εμπεδωθεί η επίθεση,

να βασιλεύσει ο φόβος και ο τρόμος μέσα στη φοιτητική νεολαία (και γενικότερα μέσα στην εργαζόμενη κοινωνία), η πεποίθηση ότι το παιχνίδι είναι χαμένο αφού απέναντί της έχει συνασπιστεί σύμπαν το σύστημα:

«Τηλεφωνική επικοινωνία με τον πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών Θεόδωρο Φορτσάκη είχε το μεσημέρι του Σαββάτου ο πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς, προκειμένου να τον συγχαρεί για την ομαλή συνεδρίαση της Συγκλήτου, αλλά και για να εκφράσει την ικανοποίησή του για την επαναφορά στη νομιμότητα»: Η παραπάνω είδηση επαναλαμβάνεται «καρμπόν» σε όλα τα ηλεκτρονικά Μέσα Ενημέρωσης.

«Η κοινωνία θέλει ένα Πανεπιστήμιο που να λειτουργεί. Και χαιρετίζω αυτό που έγινε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και πρέπει να γίνει σε κάθε Πανεπιστήμιο. Και συγχαίρω κι εγώ το συνάδελφό μου στο Δημόσιο Δίκαιο, τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου, τον Καθηγητή Φορτσάκη, γιατί δε πρέπει το Πανεπιστήμιο να είναι χώρος βίας και ανομίας»: Ευάγγελος Βενιζέλος.

«Το πανεπιστήμιο πρέπει να λειτουργεί εύρυθμα. Πρέπει να χαιρετίσουμε την πρακτική, την τακτική και την στρατηγική του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών, που κατοχύρωσε για πρώτη φορά μετά από χρόνια το γεγονός ότι ο δημόσιος χώρος δεν είναι ξέφραγο αμπέλι. Προστάτευσε το αυτοδιοίκητο κατά το Σύνταγμα του Πανεπιστημίου, όχι από το κράτος, το οποίο δεν παρεμβαίνει, αλλά από τους τρίτους, τους τραμπούκους, αυτούς που πιστεύουν ότι δήθεν μεταφέρουν λαϊκά μηνύματα. Και μιλώ για απλές, μικρές πτυχές θεμάτων της πολιτικής»: Ανδρέας Λοβέρδος, υπουργός Παιδείας.

Συμπέρασμα: Κυβέρνηση, υπουργείο Παιδείας, με τις ευλογίες των αφεντικών και τη βοήθεια της σε διατεταγμένη υπηρεσία πανεπιστημιακής κάστας, είναι αποφασισμένοι να ξεθεμελιώσουν ό,τι έχει απομείνει απ' το δημόσιο πανεπιστήμιο και να επιβάλλουν με την τρομοκρατία (μια μορφή της είναι και η διαγραφή των «αιώνιων φοιτητών», η δεξαμενή των οποίων συνεχώς θα πλαταίνει και θα γεμίζει με τις αλλαγές στους οργανισμούς και τους εσωτερικούς κανονισμούς των πανεπιστημίων) την υποταγή της φοιτητικής νεολαίας.

Γι' αυτό δεν αρκούν οι διαμαρτυρίες από κάποιες δεκάδες ή εκατοντάδες εύψυχων φοιτητών. Απαιτείται μαζικό, δυναμικό, ανατρεπτικό φοιτητικό κίνημα. Οι καιροί δεν περιμένουν!

Τα ΜΑΤ εν δράσει

Ιδού πως περιγράφουν τα γεγονότα της 13ης Νοέμβρη, οι δύο φοιτητές του ΕΚΠΑ, που χτυπήθηκαν βίαια από άνδρες των ΜΑΤ κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης διαμαρτυρίας στη Νομική στις 13/11/2014. Οι δύο φοιτητές του ΦΣ Οικονομικού κατέθεσαν μήνυση εναντίον τους, η εκδίκαση της οποίας μετά από συνεχόμενες αναβολές τα προηγούμενα έτη, εκδικάζεται στις 7/3/2018:

«Την Πέμπτη 13/11/14 οποιοσδήποτε βρισκόταν γύρω από τη Νομική θα αντίκρυζε δεκάδες διμοιρίες των ΜΑΤ παρατεταγμένες γύρω από το κτήριο της Νομικής. Από το πρωί εκείνης της ημέρας, οι αστυνομικές δυνάμεις είχαν αποκλείσει την είσοδο της σχολής απαγορεύοντας σε φοιτητές, καθηγητές και διοικητικό προσωπικό να εισέλθουν στο κτήριο. Η στάση των αστυνομικών δυνάμεων -σημειώνουμε ώρα 9 το πρωί- ήταν άκρως επιθετική απέναντι στους φοιτητές οι οποίοι εντωμεταξύ είχαν αρχίσει να μαζεύονται και να προβληματίζονται

Απλήρωτες οι 9.500 σχολικές καθαρίστριες

Ενα μήνα πριν το Πάσχα και οι 9.500 εργαζόμενες/οι που απασχολούνται με συμβάσεις έργου στην καθαριότητα των δημόσιων σχολείων, με ευθύνη της κυβέρνησης και ειδικά του υπουργείου Παιδείας και του Ινστιτούτου Δια Δίους Μάθησης, που είναι ο αρμόδιος φορέας για τη διεκπεραίωση της πληρωμής των καθαριστριών και χρηματοδοτείται από το υπουργείο για το σκοπό αυτό, παραμένουν επί δήμενο απλήρωτες. Μετά τα Χριστούγεννα δεν έχουν λάβει ούτε ένα ευρώ για την εργασία τους, την οποία εξακολουθούν να προσφέρουν διατηρώντας τα σχολεία καθαρά.

Υπουργείο Παιδείας και Ι.ΝΕ.ΔΙ.ΒΙ.Μ ρίχνουν το μπαλάκι της ευθύνης ο ένας στον άλλο, αδιαφορώντας εάν οι εργαζόμενοι/ες των 300-400 ευρώ μπορούν να επιβιώσουν.

Όλα αυτά, παρά το γεγονός ότι για την πληρωμή των συμβασιούχων καθαριστριών κατά το τρέχον σχολικό έτος (2017-2018) έχει εκδοθεί από το Σεπτέμβριο η σχετική Υπουργική Απόφαση με την οποία έχει εγκριθεί όλο το απαραίτητο κονδύλι για την καθαριότητα των δημοσίων σχολείων.

Οι μνημονιακές πολιτικές και τα ματωμένα «πλεονάσματα» απαιτούν το στραγγαλισμό των εργαζόμενων. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται οι πολιτικές απασχόλησης συμβασιούχων, άρνησης μόνιμων διορισμών, άγριας εκμετάλλευσης των εργαζόμενων μέσω του σίριαλ των «εργολαβιών» και των εξαθλιωμένων μισθών.

για την κατάσταση. Ενδεικτικά, οι αστυνομικοί απώθησαν με τη βία δεκάδες φοιτητές που βρίσκονταν έξω από τον είσοδο της σχολής, εντελώς αναίτια.

Η αποκορύφωση του αυταρχισμού που γνώρισε το φοιτητικό κίνημα εκείνη την ημέρα ήταν ο τραυματισμός δύο φοιτητών από το ΦΣ Οικονομικού λίγο αργότερα, όταν στον πεζόδρομο της Μασσαλίας αστυνομικοί των ΜΑΤ χτύπησαν κα πάλι αναίτια, αλλά αυτή τη φορά συντεταγμένα, τους 2 φοιτητές που -όπως και τόσος άλλος κόσμος εκείνη την ημέρα- στέκονταν στο σημείο μαζί με άλλους συμφοιτητές τους. Αποτέλεσμα ήταν οι φοιτητές του Οικονομικού, Γ.Ν. και Κ.Μ να καταλήξουν στο νοσοκομείο.

Καθόλου τυχαίο δεν ήταν το συγκεκριμένο γεγονός, καθώς οι αστυνομικές δυνάμεις εφάρμοζαν τις εντολές που έλαβαν από τον τώως πρύτανη και νυν βουλευτή της ΝΔ, Θεόδωρο Φορτσάκη για lock out των σχολών του κτηρίου.

Αξίζει να σημειωθεί ότι την ημέρα που πραγματοποιήθηκε το lock out υπήρχαν γενικές συνελεύσεις στο Οικονομικό και το Πολιτικό Τμήμα της Νομικής».

Για τα γεγονότα αυτά, όλη την εβδομάδα που μας πέρασε, οργανώθηκαν δράσεις από την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στους διωκόμενους εργαζόμενους-φοιτητές του ΕΚΠΑ, με στόχο την έκφραση της αλληλεγγύης, την καταγγελία της επέμβασης των δικτικών αρχών στη συνδικαλιστική-αγωνιστική δράση και τη διατράνωση της αποφασιστικότητας να μη σταματήσει ο αγώνας ενάντια στην τρομοκρατία των αγωνιζόμενων εργαζόμενων, ενάντια στην ποινικοποίηση των αγώνων, γιατί αυτός αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της αντίστασης στη συνεχιζόμενη επίθεση που δέχεται η εργαζόμενη κοινωνία και η νεολαία.

Κορύφωση των εκδηλώσεων αλληλεγγύης αποτελεί η μαζική παρουσία όλων στα δικαστήρια της πρώην Σχολής Ευελπίδων:

- Την Τετάρτη 7 Μαρτίου 2018, 09.00 π.μ. (Α΄ Αυτόφωρο, Κτήριο 2, Αιθ. 3).

- Την Τρίτη 13 Μαρτίου 2018, στις 09.00 π.μ. (Ζ΄ Μονομελές Πλημ/κείο Αθηνών, Κτήριο 5, Αιθ. 4).

- Την Πέμπτη 29 Μαρτίου 2018, στις 09.00 π.μ. (Θ΄ Μονομελές Πλημ/κείο Αθηνών, Κτήριο ΠΡΟΚΑΤ, Αιθ. 2).

Πρόκληση

Επιχειρώντας να φιλοτεχνήσει ένα δημοκρατικό προφίλ, αφού προηγουμένως είχε φροντίσει να «σταυρώσει» τους διοικητικούς υπάλληλους και τους φοιτητές, ζητώντας την ποινική τους δίωξη, ο Φορτσάκης, εν αναμονή των επικείμενων δικών, εξέδωσε ανακοίνωση στις 5 Μάρτη, δηλώνοντας: «Δεν επιθυμώ την ποινική δίωξη ούτε την ποινική καταδίκη των προσώπων, διοικητικών υπαλλήλων και φοιτητών, που κατηγορούνται για τη συμπεριφορά τους κατά την περίοδο εκείνη».

Την ίδια στιγμή, όμως, με όσα επαναλαμβάνει («τα γεγονότα εκείνα ήταν εντελώς ανάρμοστα για ακαδημαϊκό χώρο και απολύτως αποδοκιμαστέα», «τα τότε συμβάντα αποτέλεσαν δυσάρεστο προάγγελο της βίας και ανονίας που κατέκλυσε τα πανεπιστήμια μας έκτοτε και ενδημεί πλέον σε αυτά») και περιγράφει με ψεύδη («πρακτικές όπως ο εξαναγκαστικός εγκλεισμός του Πρύτανη και της Συγκλήτου στην αίθουσα συνεδριάσεων με αυθαίρετη παράσταση φοιτητών, διοικητικών υπαλλήλων και ατόμων αγνώστων στοιχείων από άλλα πανεπιστήμια ή και τελείως εξωπανεπιστημιακών δεν έχουν θέση στο πανεπιστήμιο, και μάλιστα όταν συνοδεύονται από ύβρεις και απειλητικές συμπεριφορές»), αποδεικνύει ότι ουδέποτε μετακινήθηκε από όσα θεωρεί ότι πρέπει να βρουν εφαρμογή στο δημόσιο πανεπιστήμιο, που να εμποδίζουν τη σιγή νεκροταφείου, προκειμένου να προχωρήσει η εφαρμογή του πανεπιστημίου-ΑΕ. Εξ ου και η αποστροφή της ανακοίνωσης: «Αυτός ήταν ο λόγος που επέμεινα στην τήρηση της τάξης στο Πανεπιστήμιο, όπως επιβάλει ο νόμος και η ακαδημαϊκή δεοντολογία και δικαιολογεί πλήρως τις τότε ενέργειές μου».

Γιούλα Γκεσούλη

Παρά τις τρεις πειθαρχικές ποινές και δύο πειθαρχικές παραπομπές για τον Ντίτορα

Πάντα εκλεκτός του Π. Σκουρλέτη

Στο δεύτερο ρεπορτάζ μας (24.2.2018) για τον βίο και την πολιτεία του εκλεκτού του υπουργού Εσωτερικών Π. Σκουρλέτη, συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας, Ν. Ντίτορα, καταλήγαμε: «Πριν από την τοποθέτησή του ως Συντονιστή, με απόφασή του Σκουρλέτη στις 15 Μάη του 2017, ο Ν. Ντίτορας ήταν δασάρχης Βόλου. Σε βάρος του είχαν επιβληθεί πειθαρχικές ποινές και πειθαρχικές παραπομπές στο Δευτεροβάθμιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο. Αυτές μέχρι σήμερα δεν έχουν εκδικαστεί, μολονότι όλοι οι φάκελοι γι' αυτές έχουν παραδοθεί και στον υπουργό Εσωτερικών Σκουρλέτη, που φυσικά κωφεύει και πάλι. Γι' αυτά, όμως, την επόμενη εβδομάδα». Ανταποκρινόμαστε στη δέσμευσή μας με καθυστέρηση μιας εβδομάδας (λόγω πληθώρας ύλης).

Από τα έγγραφα που έχουμε στη διάθεσή μας προκύπτει ότι στον Ν. Ντίτορα έχουν επιβληθεί τρεις πειθαρχικές ποινές και δύο πειθαρχικές παραπομπές στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο του υπουργείου Εσωτερικών.

◆ Η πρώτη πειθαρχική ποινή (επίπληξη) του επιβλήθηκε στις 24 Οκτώβρη του 2011 από τον τότε προϊστάμενο της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών Δ. Γκουσιούδη.

◆ Στις 21 Δεκέμβρη του 2011, η τότε γενική γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας Καλ. Γερακούδη παρέπεμψε τον Ν. Ντίτορα, που ήταν τότε προϊστάμενος στο Δασαρχείο Βόλου, στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο του υπουργείου Εσωτερικών για το πειθαρχικό παράπτωμα «άσκηση κριτικής των πράξεων της προϊσταμένης αρχής που γίνεται δημοσίως, γραπτώς ή προφορικώς, με σκόπιμη χρήση εν γνώσει εκδήλως ανακριβών στοιχείων και με χαρακτηριστικά απρεπείς εκφράσεις», σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 του Ν. 3528/2007, καθώς και σύμφωνα με το άρθρο 106, παρ. 1, 2. Η υπόθεση αυτή εκκρεμεί στο Πειθαρχικό Συμβούλιο, μολονότι τον Φλεβάρη του 2015, που ανέλαβε η κυβέρνηση των Τσιπροκαμένων, είχαν περάσει πάνω από τέσσερα χρόνια και τώρα έχουν περάσει έξι χρόνια και δύο μήνες.

Έχει το Δευτεροβάθμιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο το νομικό έρεισμα να μη συνεδριάζει και οι πειθαρχικές παραπομπές να παραγράφονται, λόγω της σκόπιμης αναβολής της εκδίκασης της υπόθεσης; Δεν γνωρίζουμε τι ακριβώς προβλέπεται από την νομοθεσία, αλλά δε νομίζουμε ότι το Δευτεροβάθμιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο έχει αυτό το δικαίωμα.

Όταν του ασκήθηκε αυτή η πειθαρχική δίωξη, ο Ν. Ντίτορας είχε ισχυριστεί ότι είναι πολιτική. Ο ισχυρισμός είναι ανυπόστατος, γιατί τότε όλοι οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί

παράγοντες ανήκαν στο ΠΑΣΟΚ, όπως και ο Ντίτορας.

◆ Στις 11 Απρίλη του 2014, πάλι η γενική γραμματέας της Α.Δ. Θ-ΣΕ παρέπεμψε για δεύτερη φορά τον Ν. Ντίτορα στο Δευτεροβάθμιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο του υπουργείου Εσωτερικών. Παραθέτουμε απόσπασμα απ' αυτή την παραπομπή, που δεν αφορούσε αυτή την φορά τον «ανεπίτρεπτο σχολιασμό» των δικών της ενεργειών:

«Παραπέμπουμε τον κ. Ντίτορα Νικόλαο υπάλληλο του κλάδου Π.Ε. Γεωτεχνικών ειδικότητας Δασολόγου, Προϊστάμενο του Δασαρχείου Βόλου, ο οποίος υπέπεσε στο πειθαρχικό παράπτωμα της **ατελούς εκπλήρωσης του υπηρεσιακού του καθήκοντος** και σας αναφέρουμε τα εξής:

1) Για τον παραπάνω υπάλληλο διεξήχθη Ενορκη Διοικητική Εξέταση σχετικά με την νομιμότητα έκδοσης εγγράφων καθώς και για την διαπίστωση διοικητικής δυσλειτουργίας.

2) Η Ενορκη Διοικητική Εξέταση διενεργήθηκε από τον κ. Στεργίου Γεώργιο υπάλληλο του κλάδου Π.Ε. Γεωτεχνικών Δασολόγων, Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Λάρισας, ο οποίος με το αριθ... έγγραφο... προτείνει την άσκηση πειθαρχικής δίωξης κατά του κ. Ντίτορα Νικόλαου και άλλων τεσσάρων υπαλλήλων του Δασαρχείου Βόλου για το πειθαρχικό παράπτωμα της ατελούς εκπλήρωσης του υπηρεσιακού καθήκοντος.

3) Με το αριθμ... έγγραφό μας καλέσαμε σε απολογία τον κ. Ντίτορα Νικόλαο για το πειθαρχικό παράπτωμα της ατελούς εκπλήρωσης του υπηρεσιακού καθήκοντος.

4) Ο ανωτέρω υπάλληλος υπέβαλε σε μας την από 18-3-2014 έγγραφη απολογία του εντός της προθεσμίας που του ορίσαμε.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι: ο κος Νικόλαος Ντίτορας με την ιδιότητα του προϊσταμένου του Δασαρχείου Βόλου **δεν εφάρμοσε την Δασική Νομοθεσία** και άσκησε πλημμελώς τα καθήκοντά του κατά παράβαση...

Από την εξέταση των προαναφερθέντων εγγράφων και στοιχείων θεωρούμε, ότι τα παραπτώματα στα οποία υπέπεσε ο εν λόγω υπάλληλος επισύρουν ποινή ανώτερη της αρμοδιότητάς μας και παραπέμπουμε την υπόθεση ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου σας, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 6 του άρθρου 118 του Αρθρου δεύτερου του Ν.4057/2012.

Μετά τα ανωτέρω και σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για την πειθαρχική δίωξη των υπαλλήλων του Δημοσίου, παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες και την επιβολή της προσηκούμενης ποινής στον κ. Ντίτορα Νικόλαο...».

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο δεν συνεδρίασε μέχρι τώρα για να αποφασίσει. Ο Π. Σκουρλέτης, ενώ γνωρίζει, όχι μόνο αυτή την παραπομπή, αλλά όλες τις παραπομπές

στο Δευτεροβάθμιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο, τις αγνόησε και στις 15 Μάη του 2017 διόρισε τον Ντίτορα Συντονιστή της Α.Δ. Θ-ΣΕ. Προφανώς τον έκρινε ως τον καταλληλότερο για να εφαρμόζει και δικές του αποφάσεις, αδιαφορώντας αν αυτές είναι παράνομες. Λέμε ότι ο Σκουρλέτης γνώριζε για τις επιβληθείσες πειθαρχικές ποινές και για τις πειθαρχικές παραπομπές του Ντίτορα, γιατί από τα έγγραφα που έχουμε συλλέξει γνωρίζουμε ότι όλοι οι πειθαρχικοί φάκελοι έχουν σταλεί και στον υπουργό.

◆ Οι άλλες δύο πειθαρχικές ποινές επιβλήθηκαν στον Ν. Ντίτορα από τον πρώην προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων της Α.Δ. Θ-ΣΕ, η πρώτη στις 20 Γενάρη και η δεύτερη στις 26 Μάρτη του 2015. Και στις δύο περιπτώσεις του επιβλήθηκε χρηματικό πρόστιμο. Την πρώτη φορά ίσο με το 1/3 των μηνιαίων αποδοχών του και τη δεύτερη ίσο με το 1/5 των μηνιαίων αποδοχών.

Οι πειθαρχικές ποινές του επιβλήθηκαν γιατί και στις δύο περιπτώσεις άσκησε πλημμελώς τα υπηρεσιακά του καθήκοντα, με αποτέλεσμα να οργιάσει η παράνομη υλοτομία. Αυτό είχε ως συνέπεια να υποβαθμιστεί το δασικό οικοσύστημα στην περιοχή ευθύνης του Δασαρχείου Βόλου, του οποίου ο Ντίτορας ήταν προϊστάμενος μέχρι τις 15 Μάη του 2017. Και στις δύο περιπτώσεις, ο προϊστάμενος του Δασαρχείου Σπερχειάδας διεξήγαγε Ενορκη Διοικητική Εξέταση (ΕΔΕ) και εξέδωσε τα πορίσματά του στις 11 Νοέμβρη του 2014 και στις 7 Γενάρη του 2015.

Οι δύο αυτοί υπηρεσιακοί παράγοντες, ο Γ. Στεργίου, προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Λάρισας, και ο Δ. Γώγουλος, προϊστάμενος του Δασαρχείου Σπερχειάδας, στοχοποιήθηκαν από τον Ν. Ντίτορα. Όταν αυτός χρίστηκε από τον προστάτη του Π. Σκουρλέτη συντονιστής της Α.Δ. Θ-ΣΕ, φρόντισε να τους εκδικηθεί με αποφάσεις του. Τους υποβάθμισε και τους δύο σε τμηματάρχες. Παράνομα, γιατί σύμφωνα με το νόμο 4369/2016, άρθρα 29 και 30, προβλέπεται άλλη διαδικασία και όχι αυτή που εφάρμοσε ο Ντίτορας. Υπήρξε ιδιαίτερα προκλητικός στην παράνομη απόφασή του για τον Δ. Γώγουλο, ο οποίος τον Αύγουστο του 2017 δεν ήταν στη ζωή!

Όπως έχουμε γράψει, δεν υποβαθμίστηκαν μόνο οι δύο αυτοί υπηρεσιακοί παράγοντες, αλλά δεκάδες μόνο από τους δασολόγους. Λέγεται ότι οι υπάλληλοι που είτε υποβαθμίστηκαν είτε μετακινήθηκαν παράνομα σε όλες τις Διευθύνσεις της Α.Δ. Θ-ΣΕ ξεπερνούν τους 300!

Ψάξαμε στη Διαύγεια για να βρούμε αποφάσεις μετακίνησης δασολόγων το 2011, από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης, που ήταν τότε ο δασολόγος με Α΄ βαθμό

Δ. Γκουσιούδης. Βρήκαμε ότι ο εν λόγω προϊστάμενος εξέδωσε αποφάσεις με τις οποίες μετακινούσε συνεχώς προϊσταμένους των Διευθύνσεων Δασών και Δασαρχειών των Νομών που υπάγονται στην Α.Δ. Θ-ΣΕ. Μας έκανε εντύπωση το γεγονός ότι ο προϊστάμενος του Δασαρχείου Βόλου Ν. Ντίτορας δεν κλήθηκε ούτε μια φορά να επισκεφθεί τον χώρο που υπάγεται στην ευθύνη του Δασαρχείου του Βόλου για να ελέγξει την παράνομη υλοτομία, που στην περίοδο της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, από 2009 μέχρι σήμερα, οργιάζει σε όλη την Ελλάδα, με σκοπό να μετατραπούν τα δάση σε αγρότοπους παραγωγής καυσόξυλων.

Δεν μιλήσαμε ούτε με τον Δ. Γκουσιούδη ούτε με κάποιον από τους δασολόγους που είτε μετακινήθηκαν είτε υποβαθμίστηκαν, ώστε να μάθουμε απ' αυτούς τον λόγο εξαίρεσης του Ντίτορα από τη μετακίνηση για τον έλεγχο της παράνομης υλοτομίας. Δε χρειαζόταν να κάνουμε τέτοια, γιατί απλά στον Ντίτορα είχαν επιβληθεί πειθαρχικές ποινές και πειθαρχική παραπομπή για πλημμελή άσκηση των καθηκόντων του. Κι όμως, αυτόν τον υπηρεσιακό παράγοντα επέλεξε ο Σκουρλέτης για να τον κάνει συντονιστή. Στην επιλογή μέτρησε προφανώς το ότι είναι επιρρεπής στη λήψη παράνομων αποφάσεων.

Όπως γράψαμε σε προηγούμενο δημοσίευμα, ο Ντίτορας έβαλε τον Γρ. Σουλιώτη να ακυρώσει την απόφαση του υπουργού Εσωτερικών, με την οποία ο τελευταίος ακύρωνε την απόφαση του Ντίτορα να υποβαθμιστεί παράνομα τον Η. Τσέλιγκα από προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων σε προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Καρδίτσας. Η ενέργεια του Γρ. Σουλιώτη είναι παράνομη, γιατί υπάρχει το δεδικασμένο, όμως ο Σκουρλέτης «σφυριάζει κλέφτικα», αφήνοντας ελεύθερο το πεδίο στον «εκλεκτό» του να αλωνίζει. Όμως, θέλει δε θέλει ο Π. Σκουρλέτης, στο τέλος θα αναγκαστεί να ζηλώσει τον Ντίτορα και όλες τις παράνομες αποφάσεις του.

Τέλος, θέλουμε να επισημάνουμε ότι ο Σκουρλέτης ενεργεί κατά το δοκούν, χρησιμοποιώντας δύο μέτρα και δύο σταθμά, παραβιάζοντας τη νομιμότητα. Ο ίδιος, ως υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, μετακίνησε δύο προϊσταμένους, τον Τζίμα, θεωρώντας αυτή του την ενέργεια νόμιμη. Στην περίπτωση των αποφάσεων της πρώην γενικής γραμματέας της Α.Δ. Θ-ΣΕ Καλ. Γερακούδη, όμως, τις θεώρησε παράνομες και έκανε μερική αποδοχή των γνωμοδοτήσεων 298/2016 και 56/2017 του ΝΣΚ. Με την αποδοχή του αυτή ο Σκουρλέτης θεώρησε τις αποφάσεις της Καλ.Γερακούδη παράνομες!

Γεράσιμος Λιόντος

Κακό χωριό τα λίγα σπίτια

«Μπήκα στην πολιτική για να ασκήσω εξουσία. Όχι όμως με οποιαδήποτε κυβέρνηση. Με αυτήν που θα καταργήσει το κοινοτικό κράτος που έχτισαν ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ». Η δήλωση του Σταύρου Θεοδωράκη ήταν μαχαίρι στα στήθη πολλών πασόκων. Τη δυσарέσκεία τους φρόντισαν να τη διοχετεύσουν με διαρροές και ψιθύρους. Γιατί δε θα ήθελαν να ρίξουν λάδι στη φωτιά, λίγο καιρό πριν τη διεξαγωγή του συνεδρίου, δίνοντας λαβή στον Θεοδωράκη να το δυναμιτίσει.

Τι πρόβλημα έχει ο Θεοδωράκης με το συνέδριο; Το πρόβλημα του... φαταούλα που δείχνει μεγάλος και ογκώδης, αλλά δεν ξέρει πως στην πραγματικότητα είναι ένα τίποτα. Ο Θεοδωράκης τα έχει βρει με τη Φώφη, εμφανίζεται σαν ο δεύτερος τη τάξη στην Κεντροαριστερά, όμως στο συνέδριο κινδυνεύει να βγει τρίτος και καταιδρωμένος. Ποιος απειλεί να του πάρει τη δεύτερη θέση; Ο Ανδρουλάκης, φυσικά, που είναι ΠΑΣΟΚ και έχει μια κάποια δύναμη στον πολύχρωμο αστερισμό των στρατηγών χωρίς στρατό. Τα πράγματα μπορεί να είναι ακόμα χειρότερα για τον Θεοδωράκη. Δηλαδή, να βρεθεί τέταρτος, καθώς δύναμη στον μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ έχει και ο Γιωργάκης Παπανδρέου.

Αυτός λοιπόν που είχε ξεσκιστεί να υποστηρίξει την «ανοιχτή διαδικασία» την περίοδο της εκλογής αρχηγού, θέλοντας ουσιαστικά να μετατρέψει μια κομματική διαδικασία σε διαδικτυακό «δημοψήφισμα», έχοντας διαπιστώσει ότι δεν εκπροσωπεί τίποτα, πρότεινε οι σύνεδροι να μην εκλεγούν, αλλά να οριστούν από τις διάφορες πολιτικές ομάδες, με μια εκ των προτέρων συμφωνημένη μοιρασιά. Το ίδιο και τα μέλη της κεντρικής επιτροπής του ΚΙΝΑΛ. Δυστυχώς γι' αυτόν, κανένας άλλος δε συμφώνησε μαζί του. Ετσι, οι σύνεδροι κατά τα τρία πέμπτα θα οριστούν από τα σχήματα και κατά τα δύο τρίτα θα εκλεγούν (οι εκλογές θα γίνουν αύριο). Φοβούμενος ότι θα φανεί η γύμνια του, ο Θεοδωράκης αποφάσισε να μην κατεβάσει το Ποτάμι υποψήφιους, γιατί -λέει- η διαδικασία της εκλογής θα είναι μια εσωτερική διαδικασία ανάμεσα στις ομάδες του ΠΑΣΟΚ. Και γιατί δεν πάνε και τα μέλη του Ποταμιού, που είναι... τόσο πολλά, να αλλάξουν τους συσχετισμούς και να εκλέξουν έναν ικανοποιητικό αριθμό συνέδρων; Σιγά μην αφήσουν οι χιπστεράδες τα πληκτρολόγια και τα σμάρτφον και να τρέχουν να στηθούν στην ουρά με τους πασόκους για να ψηφίσουν συνέδρους.

Ο Θεοδωράκης θα εξακολουθήσει να βάζει τέτοιες φυτιλιές. Θα τις βάλει ακόμα και στο συνέδριο. Δεν ελπίζει, βέβαια, να αλλάξει τη στάση του ΠΑΣΟΚ, ελπίζει όμως πως στο παρασηνιτικό παζάρι θα αποσπάσει όσο το δυνατόν περισσότερα πόστα στην κεντρική επιτροπή και στο πολιτικό γραφείο, εκβιάζοντας το ΠΑΣΟΚ για καλύτερη μεταχείριση σε σχέση με τους άλλους εταίρους (Καμίνη, ΔΗΜΑΡ, Κινήσεις Πολιτών). Και οι άλλοι, όμως, δε θα καθήσουν με σταυρωμένα τα χέρια, παρακολουθώντας τον Θεοδωράκη να ζητά καλύτερη μεταχείριση, επειδή τυχαίνει να έχει μερικούς βουλευτές, που αν ξαναγίνουν εκλογές δε τους έχει. Θα αντιδράσουν. Και θα διεκδικήσουν τα ίδια στο παρασηνιτικό (ή και στο προσκήνιο). Κάποιοι απ' αυτούς θα προσκολληθούν σε φράσεις του ΠΑΣΟΚ και θα κοιτάξουν να εκλέξουν δικούς τους στην ΚΕ του ΚΙΝΑΛ μέσω της γνωστής «λιστομαχίας».

Ηδη ο Καμίνης δημιούργησε τη δική του φράξια («Ανανέωση») για να μην εμφανίζεται έρημος και μόνος. Η Κίνηση Πολιτών, που έπαιξε διαμεσολαβητικό ρόλο για να τα βρουν η Φώφη με τον Σταύρο, αισθάνεται προδομένη και δεν κατεβαίνει κι αυτή στις εκλογές για συνέδρους. Κατά τα άλλα, όλοι τους εμφανίζονται ως φορείς «ανανέωσης» του πολιτικού σκηνικού και προσπαθούν να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι παραμέρισαν τους «εγωισμούς» και πασχίζουν να οικοδομήσουν ένα «νέο κόμμα», που θα αντλεί δύναμη από τα μέλη και τους οπαδούς του.

Μέχρι το συνέδριο (και στο ίδιο το συνέδριο) θα παρακολουθήσουμε πολλά ευτράπελα. Ρήξη αυτή τη στιγμή δε διαφαίνεται στον ορίζοντα (εκτός αν προκύψει κάτι έκτακτο). Έχουν μπει στο χορό και αναγκαστικά θα χορέψουν, γιατί όποιος δοκιμάσει να διασπαστεί θα κατηγορηθεί από τους υπόλοιπους ότι επεδίωκε μικροκομματικά οφέλη και υπονόμωσε το μέλλον της παράταξης δε φαίνεται να έχει αυτή τη στιγμή εναλλακτική λύση πολιτικής επιβίωσης. Το Ποτάμι έχει βαρέσει διάλυση. Ο Μητσοτάκης έχει πάρει ήδη τον Φωτήλα και τη Μάρκου, ο Θεοχάρης βρίσκεται στον προθάλαμο και μάλλον τον ίδιο δρόμο θα ακολουθήσει και ο Αμυράς (που το 2014 είχε χριστεί από τον Σαμαρά υποψήφιος ευρωβουλευτής της ΝΔ, επομένως έχει τους δεσμούς). Του φτάνουν αυτοί του Μητσοτάκη, δε χρειάζεται να πάρει και τον Θεοδωράκη, που θα έχει απαιτήσεις ομαδάρχη και θα θέλει να «αποκαταστήσει» και καναδού κολλητούς του, που δεν τον έχουν «πουλήσει». Ετσι που έχουν έρθει τα πράγματα, για τον Θεοδωράκη είναι μονόδρομος η συμμετοχή στο ΚΙΝΑΛ και η δημιουργία συνεχών τριβών για να πάρει από τη Φώφη και τους παλαιοπασόκους όσα περισσότερα μπορεί. Αυτό όμως θα είναι ένας μόνιμος παράγοντας αποσταθεροποίησης του «νέου» κόμματος, που δύσκολα θα κάνει -σ' αυτή τη φάση- το «ξεπέταγμα».

Διορισμός νύφης Τσίπρα στο Γραφείο του υφυπουργού Πετρόπουλου

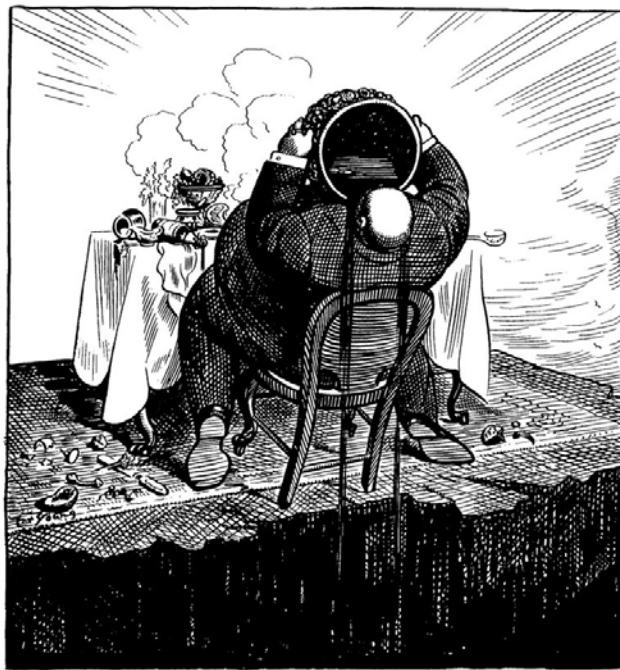
Ανήθικος και παράνομος!

Πριν ασχοληθούμε με τα «ντεσού» του διορισμού της νύφης του Τσίπρα (συζύγου του αδελφού του) Αικατερίνης Λιάκου στο Γραφείο του υφυπουργού Κοινωνικών Ασφαλίσεων Α. Πετρόπουλου, **με παράλληλη απασχόληση**, θα «εξαάσουμε» το συγκεκριμένο πρόσωπο και θα αναχθούμε στις πρώτες μέρες της διακυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Τότε που διεκήρυσσαν ότι αυτοί θα καταργήσουν τις στρατιές των συμβούλων και των μετακλητών υπαλλήλων και θα στηριχτούν στις δημόσιες υπηρεσίες, δείχνοντας εμπιστοσύνη στους δημόσιους υπάλληλους, με στόχο τον αποφασιστικό περιορισμό της σπατάλης.

Πρόκειται για μια ακόμα από τις «δεσμεύσεις» που δεν έγιναν ποτέ πράξη, αλλά χρησιμοποιήθηκαν ως εργαλεία προπαγάνδας εξαπάτησης του ελληνικού λαού. Στις 7 Μάρτη του 2015, δημοσιεύσαμε άρθρο με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Στρατιές συμβούλων και μετακλητών στα πολιτικά γραφεία των υπουργών». Σχολιάζαμε, μάλιστα, και την «καινοτομία» των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ που θέσπισαν και την κατηγορία του «άμισθου ειδικού συμβούλου», γράφοντας: «Πώς θα ζει αυτός ο άμισθος ειδικός σύμβουλος, που θα έχει παρατήσει τη δουλειά του για να εγκατασταθεί δίπλα στον υπουργό; Δεν ανοίγει έτσι ένα ακόμη ρυάκι για τη διαπλοκή; Θυμίζουμε ότι ως άμισθος σύμβουλος του Βαρουφάκη εμφανίζεται η Παναρίτη (πρώην πωλέν του Γιωργάκη, φανατικό μνημονιακό στέλεχος), η οποία ήδη κατέλαβε εξέχουσα θέση στην ομάδα των τεχνοκρατών που διαπραγματεύεται με την τρόικα».

Στις 28 Μάρτη του 2015 επανήλθαμε με ρεπορτάζ που είχε τίτλο «Φέουδα και βαρονίες τα Γραφεία των υπουργών». Αναφερόμασταν στο διορισμό μετακλητών υπαλλήλων και συμβούλων και στις αθρόες αποσπάσεις δημόσιων υπαλλήλων, σε μια περίοδο που οι δημόσιες υπηρεσίες ασφυκτιούσαν από έλλειψη προσωπικού, λόγω των μνημονιακών ρυθμίσεων (1 πρόσληψη για κάθε 10 αποχωρήσεις). «Κάθε μέρα, λοιπόν, προκύπτουν νέα στοιχεία για το τι εννοεί ο ΣΥΡΙΖΑ όταν λέει ότι θα αναμορφώσει το κράτος και θα μειώσει τη σπατάλη μειώνοντας τη στρατιά των συμβούλων», γράφαμε στην κατακλείδα εκείνου του ρεπορτάζ.

Εκτοτε, όλα επέστρεψαν στην... κανονικότητα. Ο ΣΥΡΙΖΑ απέφυγε να επαναλάβει την προπαγάνδα περί περιορισμού των μετακλητών και των συμβούλων και οι υπουργοί

έκαναν τη «δουλίτσα» τους, φουσκώνοντας τα υπουργεία και τους εποπτευόμενους φορείς με συμβούλους και μετακλητούς υπαλλήλους. Κάπως έπρεπε να βολευτεί ο μηχανισμός του ΣΥΡΙΖΑ (και των ΑΝΕΛ, φυσικά).

Δε δίστασαν να χρησιμοποιήσουν και το κόλπο της «παράλληλης ανάθεσης καθηκόντων». Για να βολέψουν μισθολογικά κάποιον «δικό τους», που ήδη υπηρετεί στο δημόσιο, δεν τον αποσπούν, αλλά δηλώνουν ότι ασκεί παράλληλα καθήκοντα. Δηλαδή, εργάζεται και στη θέση του στο Δημόσιο και στο γραφείο του υπουργού ή υφυπουργού. Αν τον αποσπούσαν, τότε αυτός ο υπάλληλος θα έπαιρνε μόνο τον μισθό του. Με το κόλπο της «παράλληλης ανάθεσης καθηκόντων» παίρνει ένα επιπλέον 30% του μισθού του (συν υπερωρίες, οδοιπορικά και ό,τι άλλο προβλέπεται). Φυσικά, ο εν λόγω υπάλληλος είναι στην ουσία αποσπασμένος στο Γραφείο του υπουργού ή υφυπουργού. Κανένας δεν μπορεί να ασκεί ταυτόχρονα δυο καθήκοντα. Δεν είναι υπέρ-άνθρωπος. Ολα γίνονται για να εξασφαλιστεί η αύξηση του μισθού κατά 30%.

Η λεγόμενη «παράλληλη ανάθεση καθηκόντων» είναι εξ ορισμού ανήθικη. Κι επειδή εδώ μιλάμε για τη γυναίκα του Καίσαρα (για την ακρίβεια, «του αδελφού του Καίσαρα»), εκείνο που έχουμε να σχολιάσουμε είναι πως αυτοί που θέλουν να δείξουν στοιχειώδεις ήθος και εντιμότητα (στο πλαίσιο της αστικής πολιτικής έστω), θα έπρεπε να αποφεύγουν να τοποθετήσουν μέλη του στενού οικογενειακού τους περιβάλλοντος σε τέτοιες θέσεις. Ή τουλάχιστον, αν τους είναι τόσο απαραίτητα αυτά τα πρόσωπα, να τα αποσπάσουν κανονικά σε Γραφεία

υπουργών ή υφυπουργών, όχι να εφαρμόζουν το ανήθικο κόλπο της «παράλληλης ανάθεσης καθηκόντων» με μοναδικό σκοπό να τους αυξάνουν τους μισθούς.

Το υπουργείο Εργασίας, με δελτίο Τύπου, εγκάλεσε τη δεξιά φυλλάδα που έβγαλε το θέμα, γιατί «επιχείρησε να στραφεί εναντίον εργαζόμενης υπαλλήλου του ΕΦΚΑ, όχι επειδή απασχολείται νόμιμα και με αυξημένα καθήκοντα στο πολιτικό γραφείο του Υφυπουργού Κοινωνικής Ασφάλισης, αλλά για το όνομα και τη συγγένεια που φέρει!». Ποιος έχασε τη ντροπή για να τη βρουν οι συριζαίοι και να σκεφτούν ότι πρέπει να τηρούνται τουλάχιστον κάποια προσχήματα. Κρατήστε το «νόμιμο» της απασχόλησης, γιατί θ' αναφερθούμε αναλυτικά παρακάτω σ' αυτό. Αλήθεια, από το σύνολο των στελεχών του ΕΦΚΑ μόνο η νύφη του Τσίπρα μπορούσε «με τις γνώσεις και την εμπειρία της [να] παρέχει εξειδικευμένες υπηρεσίες για τα θέματα οργάνωσης των Περιφερειακών Ελεγκτικών Κέντρων Ασφάλισης (ΠΕΚΑ)»; Ή μήπως η συγκεκριμένη υπάλληλος είναι αυτή που έπρεπε να «βολευτεί»; Το υπουργείο Εργασίας κατηγορήσε, επίσης, τη φυλλάδα ότι «αποσιώπησε ότι, διοικητικά και οργανωτικά, η παροχή της υπηρεσίας των δημοσίων υπαλλήλων γίνεται, κατά την **πάγια διαδικασία** της δημόσιας διοίκησης, με παράλληλη απασχόληση». Και καταλήγει με θράσος: «Ουδέν μεμπτό». Η «πάγια διαδικασία» είναι η απόσπαση και όχι η «παράλληλη απασχόληση», που δεν μπορεί να υπάρξει και χρησιμοποιείται μόνο για να αυξήσει τους μισθούς των «δικών μας παιδιών». Όσο για το «ουδέν μεμπτό», θα τα πούμε παρακάτω.

Δε δικαιούστε να μιλάτε,

γιατί κάνατε τα ίδια, ήταν -σε ελεύθερη απόδοση- η απάντηση του υφυπουργού Πετρόπουλου. «Πρόκειται για μια πρακτική που επανειλημμένα έχει ακολουθηθεί χωρίς να γίνεται «θόρυβος». Κι άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι, κατά καιρούς, είχαν από το 2005 και μετά παράλληλη απασχόληση σε πολιτικά γραφεία, συμπεριλαμβανομένου και του γραφείου του Υφυπουργού Κοινωνικής Ασφάλισης», δήλωσε ο Πετρόπουλος, προσφέροντάς μας μια (αφελή; ή μήπως κυνική;) ομολογία του ότι... όλα τα γουρούνια έχουν την ίδια μούρη (αν υπήρχε δυνατότητα επικοινωνίας, θα ζητούσαμε συγγνώμη από τα συμπαθή τετράποδα).

«Η συγκεκριμένη υπάλληλος του ΕΦΚΑ εξακολουθεί να ασκεί πλήρως και πραγματικά τα καθήκοντά της ως **προϊσταμένη σε τμήμα ελέγχου των Περιφερειακών Ελεγκτικών Κέντρων Ασφάλισης για την εισφοροδιαφυγή**», συνεχίζει ο Πετρόπουλος. Το βέβαιο είναι ότι από Απόφαση της προϊσταμένης της Διεύθυνσης ΠΕΚΑ Περιφέρειας Αττικής, με ημερομηνία 1.3.2018, φαίνεται η κ. Λιάκου να συμμετέχει σε συνεργείο υπερωριακής απασχόλησης (απογεύματα και νύχτες). Οπότε δημιουργείται εύλογα το ερώτημα: βιονική είναι η εν λόγω υπάλληλος, ώστε να εργάζεται στη δουλειά της, να κάνει υπερωρίες απογεύματα ή βράδυα και να έχει και υπεύθυνη «παράλληλη απασχόληση» στο Γραφείο του Πετρόπουλου; Το αφήνουμε στην κρίση των αναγνώστών μας, με τη σημείωση ότι ο καθένας μπορεί να κάνει πολλά σενάρια σχετικά με την πραγματική απασχόληση της νύφης του Τσίπρα.

Ο υφυπουργός Πετρόπουλος κατηγορεί τη ΝΔ ότι «ανακάλυψε» και χαρακτηρίζει ως «επιλήψιμη» την παράλληλη άσκηση καθηκόντων των στελεχών του Δημοσίου που κατέχουν **υπηρεσιακή θέση ευθύνης**. Και συνεχίζει με ύφος βαθύ γνώστη του ισχύοντος Δικαίου: «Ο τρόπος της παράλληλης άσκησης καθηκόντων στελεχών του Δημοσίου, προβλέφθηκε σε Π.Δ. του 2005 προκειμένου να είναι εφικτή η αξιοποίησή τους σε επιτελικές θέσεις». Όμως το Προεδρικό Διάταγμα 63/2005 «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα» δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για το ότι η «παράλληλη απασχόληση» της συγκεκριμένης υπαλλήλου, εκτός από ανήθικη (γενικά και ειδικά, για τους λόγους που εξηγήσαμε) είναι **και παράνομη**.

Το άρθρο 56, παράγραφος

Μηχανισμός κυβερνητικής προπαγάνδας

«**Δ**εν καταλαβαίνω γιατί διαμαρτύρεται η ΝΔ. Κι ο προκάτοχος του κ. Κουτεντάκη ήταν υποψήφιος της ΝΔ». Αυτή ήταν η... αφοπλιστική (τη λες και κυνική) απάντηση του Νίκου Βούτση στις κατηγορίες της αντιπολίτευσης ότι πήρε ένα κυβερνητικό στέλεχος και το τοποθέτησε επικεφαλής του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή (ΓΠΚΒ). Μία σας και μία μας, ήταν η απάντηση του Βούτση. Εσείς είχατε τον Λιαργκόβα, εμείς βάλαμε τον Κουτεντάκη. «Τον επέλεξα γιατί είναι νέος κι **έχει άποψη με την οποία συμφωνώ**», ήταν μια ακόμα πιο κυνική αποστροφή του προέδρου της Βουλής.

Πόσο κρίσιμο είναι το συγκεκριμένο πόστο, ώστε οι Τσιπραίτοι να τοποθετήσουν σ' αυτό τον έως τώρα γενικό γραμματέα Δημοσιονομικής Πολιτικής του υπουργείου Οικονομικών και πρώην επικεφαλής του οικονομικού γραφείου του πρωθυπουργού και ο Βούτσης να αναγκαστεί να εκτεθεί μ' αυτόν τον τρόπο; Πιο χρήσιμος είναι ο Κουτεντάκης στο ΓΠΚΒ παρά στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, όπου ήταν «δεξί χέρι» του Χουλιαράκη; Με δεδομένο ότι το ΓΠΚΒ δεν έχει καμιά αποφασιστική αρμοδιότητα, δεν είναι κάποιος «παραγωγικός» μηχανισμός, θα πρέπει να θεωρήσουμε ότι ο Κουτεντάκης ήταν «παραγωγικά» άχρηστος (ή περιττός) στο Οικονομικών, οπότε η μετακίνησή του στη Βουλή ήταν μια χωρίς ιδιαίτερη σημασία κίνηση. Αν όμως υπολογίσουμε τη σημασία που δίνουν οι αστοί πολιτικοί γενικά και οι συριζαίοι ιδιαίτερα στην προπαγάνδα, τότε θα αντιλη-

φθούμε τη σημασία της μετακίνησης ενός οικονομολόγου από το «παραγωγικό» του πόστο στο υπουργείο Οικονομικών σε ένα πόστο προπαγάνδας στη Βουλή.

Τι κάνει το ΓΠΚΒ; Βγάζει κάθε τρίμηνο μια έκθεση για την πορεία της οικονομίας γενικά και των δημόσιων οικονομικών ιδιαίτερα. Μη φανταστείτε τίποτα σπουδαίες αναλύσεις. Παίρνουν στοιχεία από το υπουργείο Οικονομικών (καμιά φορά και μπαγιάτικα, όπως κάποια στιγμή αναγκάστηκε να παραδεχτεί ο Λιαργκόβας), τα συνθέτουν σε ένα τεχνοκρατικό κείμενο κι αυτό είναι όλο. Αυτή η έκθεση δεν έχει καμιά πρακτική σημασία. Δε συζητείται στη Βουλή, ούτε τα συμπεράσματά της είναι υποχρεωτικά για τα κυβερνητικά όργανα. Ο Λιαργκόβας, όμως, κατάφερε στα χρόνια της κρίσης να δώσει πολιτικό «βάρος» σ' αυτή την έκθεση. Μνημονιακός μέχρι το μεδούλι, «έσπρωχνε» τα πράγματα προς αυτή την κατεύθυνση, παρουσιάζοντας τη μνημονιακή πολιτική ως επιλογή χωρίς εναλλακτική λύση.

Την πρώτη περίοδο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δε δόθηκε ιδιαίτερη σημασία στις εκθέσεις του Λιαργκόβα. Αλλωστε, μετά το πρώτο εξάμηνο του 2015, η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων εφαρμόζεε απαρέγκλιτα τη μνημονιακή πολιτική και ο Λιαργκόβας δεν είχε περιθώρια άσκησης κριτικής από τα δεξιά. Τα προβλήματα άρχισαν όταν οι Τσιπραίτοι διαμόρφωσαν το δικό τους «success story» με τη μορφή της «καθαρής εξόδου». Τότε, ο Λιαργκόβας βρήκε «πεδίο δόξης λαμπρόν» και με τις τελευταίες εκθέσεις του άρχισε να αμφισβητεί

και να αποδομεί (με επιχειρήματα κάθε άλλο παρά αβάσιμα) το αισιόδοξο κυβερνητικό αφήγημα. Οι εκθέσεις του ΓΠΚΒ, ντυμένες με τον μανδύα της «επιστημονικής ανεξαρτησίας», τροφοδοτούσαν τον καταγγελτικό λόγο των κομμάτων και των φυλλάδων της αντιπολίτευσης. Ετσι, μετά από περίπου δυόμισι χρόνια ομαλής συγκατοίκησης («από μακριά κι αγαπημένοι»), η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ βρέθηκε σε αντίπαλα χαρακώματα με τον Λιαργκόβα.

Με το που ολοκληρώθηκε η θητεία του, έψαξαν να βρουν αντικαταστάτη που θα τους «κάνει τη δουλειά». Είτε γιατί δεν βρήκαν κάποιον που να μπορούν να τον μοστράρουν σαν ανεξάρτητο επιστήμονα είτε γιατί φοβήθηκαν μη τυχόν τους βγει «μάπα το καρπούζι» και τους προκύψει κάποιος καινούργιος Λιαργκόβας, κατέληξαν στη σίγουρη λύση του Κουτεντάκη. Δικό τους παιδί, σπλάχνο από τα σπλάχνα του ΣΥΡΙΖΑ, εγγυάται ότι όλες οι εκθέσεις του ΓΠΚΒ από τώρα και μετά θα υμνούν το «success story» της κυβέρνησης με... επισημονικό τρόπο. Θα πρόκειται, φυσικά, για γεμπελίστικα κατασκευάσματα με τα οποία θα γελούν και οι πέτρες. Όμως, σ' αυτή τη φάση τους συριζαίους δεν τους ενδιαφέρει να φορέσουν κάποιο φύλλο σукής στην προπαγάνδα τους. Να ξεφορτωθούν τους ενοχλητικούς της αντιπολίτευσης θέλουν, για να κάνουν τη δουλειά τους ανενοχλητοί. Όσο για την ξεφτίλα κάποιων υποτιθέμενων ανεξάρτητων θεσμών, όπως το ΓΠΚΒ, σιγά μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου...

3 του εν λόγω προεδρικού διατάγματος αναφέρει:

«Οι διευθυντές των πολιτικών γραφείων, οι διοικητικοί υπάλληλοι και οι ειδικοί σύμβουλοι και συνεργάτες των πολιτικών γραφείων δεν επιτρέπεται να ασκούν διοίκηση ή διαχείριση των υποθέσεων που εμπíπτουν στις αρμοδιότητες των υπηρεσιών του υπουργείου ούτε έχουν το χαρακτήρα προϊσταμένης αρχής των υπηρεσιών αυτών».

Η κ. Λιάκου έχει **απόλυτο ασυμβίβαστο** για την άσκηση παράλληλων καθηκόντων, γιατί ασκεί διοίκηση (προϊσταμένη Τμήματος) σε υπηρεσιακή μονάδα που υπάγεται στο υπουργείο Εργασίας. Αν την είχαν φέρει από άλλο υπουργείο ή αν ήταν απλή υπάλληλος, τότε θα υπήρχε μόνο το ηθικό ζήτημα. Όταν όμως είναι προϊσταμένη υπηρεσίας που υπάγεται στο υπουργείο, δεν μπορεί ταυτόχρονα να ασκεί και παράλληλα καθήκοντα μετακλητής υπαλλήλου στο Γραφείο του εποπτεύοντος υφυπουργού.

Αυτοί που έλεγαν ότι θα διοικούν με τους δημόσιους υπάλληλους και όχι με συμβούλους και μετακλητούς κάνουν τα ίδια και χειρότερα με τους προκατόχους τους, συνεχίζοντας την τακτική του πλιάτσικου στον κρατικό μηχανισμό και του βολέματος των κάθε είδους «ημετέρων» με προκλητικό τρόπο.

Συνεχίζεται και η Στουρναριάδα

Την προηγούμενη βδομάδα την έπεσαν στον Στουρνάρα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Τζανακόπουλος και ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ Ρήγας με ταυτόσημου περιεχομένου δηλώσεις σε συνεντεύξεις τους.

Τζανακόπουλος: «Ο κ. Στουρνάρας έχει τη δική του δουλειά, εμείς έχουμε τη δική μας δουλειά, ωστόσο το πλαίσιο εντός του οποίου οφείλει να κινείται και ο κ. Στουρνάρας είναι η γενική πολιτική κατεύθυνση, την οποία ορίζει η κυβέρνηση που έχει εκλεγεί από τον ελληνικό λαό. Η τοποθέτηση περί προληπτικής πιστοληπτικής γραμμής δεν είναι εποικοδομητική στη σημερινή συγκυρία. Και περισσότερο μοιάζει με απόπειρα εκ των υστέρων πολιτικής δικαιώσης ενός πρώην υπουργού Οικονομικών μιας αποτυχημένης κυβέρνησης, παρά με υπεύθυνη τοποθέτηση του κεντρικού τραπέζι μιας χώρας που βρίσκεται σε τροχιά δυναμικής οικονομικής ανάκαμψης».

Ρήγας: «Ο πρόεδρος της ΤτΕ οφείλει να περιοριστεί στο θεσμικό του ρόλο ως εποπτεύων του τραπεζικού συστήματος και να αποφεύγει τη χάραξη πολιτικής γραμμής για την οικονομία. Η αποτυχημένη πολιτική που εφαρμόσε ως Υπουργός Οικονομικών δε θα βρει δικαίωση πηγαίνοντας απέναντι στα συμφέροντα της ελληνικής κοινωνίας που ο ΣΥΡΙΖΑ υπερασπίζεται τα τρία τελευταία χρόνια, κάτω από τους ασφυκτικούς περιορισμούς».

Αυτή τη βδομάδα σειρά είχε ο Παππάς, που την έπεσε χοντρά στον Στουρνάρα, απ' αφορμή όσα είπε ο τελευταίος στο Οικονομικό Φόρουμ Δελφών. Στην παρέα προστέθηκε και το τέως «αφεντικό» της Πειραιώς, Μιχάλης Σάλλας, που δε θέλει να βλέπει τον Στουρνάρα ούτε ζωγραφιστό (μολονότι κατάγονται και οι δύο από το ΠΑΣΟΚ), γιατί θεωρεί ότι έπαιξε καθοριστικό ρόλο στο «φάγωμά» του από τη μεγαλύτερη εμπορική τράπεζα. «Προληπτική πιστωτική γραμμή με λήξη προγράμματος», έγραψε ο Σάλ-

λας σε άρθρο του στο κρατικό ΑΠΕ-ΜΠΕ, «έχει ζητήσει και λάβει μόνο μία χώρα, έναντι όλων των άλλων που ήταν σε πρόγραμμα, η Πολωνία. Αυτό συνέβη κατά τη διάρκεια της κρίσης του 2008 και αξίζει να σημειωθεί πως η γραμμή αυτή παραχωρήθηκε από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Βεβαίως μία κρίσιμη λεπτομέρεια αποτελεί το γεγονός πως η χώρα ήταν και παραμένει εκτός ευρώ. Ο νοών νοετώ».

Το αυτί του Στουρνάρα, όμως, δεν ιδρώνει. Γιατί απλούστατα έχει τη στήριξη του Ντράγκι, αλλά και των ελλήνων τραπεζιτών, παρέα με τους οποίους επισκέφτηκε πριν από λίγο καιρό την Φρανκφούρτη, όπου συναντήθηκε με στελέχη του ΔΣ της ΕΚΤ καθώς και με τον Γενς Βάιντμαν, τον πανίσχυρο πρόεδρο της γερμανικής κεντρικής τράπεζας (Μπούντεσμπανκ), που προαλείφεται για διάδοχος του Ντράγκι, όταν ο τελευταίος ολοκληρώσει τη θητεία του το 2019. Με τέτοιες πλάτες δεν είναι δυνατόν ο Στουρνάρας να κωλώσει, επειδή του την πέφτουν ο Τζανακόπουλος, ο Ρήγας και ο Παππάς (όχι όμως και ο Τσακαλώτος ή ο Δραγασάκης).

Όπως έχουμε γράψει κατ' επανάληψη, το δίλημμα «προληπτική πιστωτική γραμμή» ή «μαζιλάρι ρευστότητας» για τον ελληνικό λαό είναι ψευτοδίλημμα. Η μνημονιακή πολιτική θα συνεχιστεί χωρίς καμιά ανακούφιση, όποια τεχνική και αν επιλεγεί τελικά. Για τους τραπεζίτες και την κυβέρνηση, όμως, έχει τη σημασία του. Η κυβέρνηση δε θέλει την «προληπτική πιστωτική γραμμή», γιατί αυτή αναγκαστικά θα συνοδεύεται από Μνημόνιο (και όχι από ένα καλυμμένο Μνημόνιο, όπως θα είναι το «σχέδιο ολιστικής αναπτυξιακής στρατηγικής»). Οι τραπεζίτες όμως θέλουν την «προληπτική πιστωτική γραμμή», γιατί μ' αυτή θα εξακολουθήσει να ισχύει το περιβόητο waiνer, δηλαδή η ρήτρα εξαιρέσεως που τους επιτρέπει να δανείζονται από την ΕΚΤ με χαμηλότερα επιτόκια. Και οι τραπεζίτες αδιαφορούν για τις πολιτικές ανάγκες των συριζαίων.

Προβολές και συζητήσεις

ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ
 ΣΤΗ ΜΕΓΓΕΝΗ
 ΤΟΥ ΘΑΤΣΕΡΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

9/3
MEANTIME
 (1984) Μάικ Λι

16/3
ΩΡΑΙΟ ΜΟΥ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
 (1985) Στίβεν Φρίαρς

23/3
PROSTITUTE
 (1980) Τόνι Μπάρντ

 Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
 Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα | Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη
 Είσοδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

2013. Θάνατος της Μάργκαρετ Θάτσερ. Πολλοί Βρετανοί –και όχι μόνο– πανηγυρίζουν. Δεν είναι πολλά τα ιστορικά παραδείγματα που η αναγγελία θανάτου ενός πολιτικού προσώπου εγείρει τόσο ενθουσιασμό.

Δεκαετία του 1980. Μεγάλη Βρετανία. Η Θάτσερ στύβει στη σιδερένια της γροθιά την εργατική τάξη της Αγγλίας. Καλπάζουσα ανεργία και ρατσισμός, ραγδαία συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και αύξηση της καταστολής, κοινωνικές ομάδες στο περιθώριο, οι απεργίες των ανθρακωρύχων, πόλεμος, το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα του IRA, είναι τα κομμάτια που συνθέτουν το βρετανικό τοπίο της περιόδου.

Τρεις ταινίες, η καθεμία από τη δική της αφετηρία, σκιαγραφούν με εξίσου μελανά χρώματα αυτό το τοπίο, το ίδιο που σήμερα έχει γίνει ακόμα πιο εφιαλτικό. Τότε, τα εκατομμύρια των ανέργων επιβίωναν ή όχι μέσα στην αθλιότητα των ισχνών επιδόματων. Σήμερα, κι αυτά ακόμη τα ψίχουλα αποτελούν άπιαστο όνειρο για την πλειοψηφία. Τότε, το βρετανικό προλεταριάτο αντιστεκόταν (και καταστέλλόταν) δυναμικά. Σήμερα, η ήττα και η απογοήτευση βασιλεύουν. Τρεις ταινίες αφιερωμένες στη δεκαετία που το πολιτικό προσωπικό του βρετανικού καπιταλισμού έδειξε το σιδερένιο του πρόσωπο με τον πιο ανηλεή τρόπο και αποτέλεσε «φωτεινό παράδειγμα» κοινωνικού στραγγαλισμού σε όλο τον κόσμο.

~Παρασκευή 16/03/2018~

ΩΡΑΙΟ ΜΟΥ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ

(My Beautiful Laundrette, Ηνωμένο Βασίλειο, 1985, 97')

Σκηνοθεσία: Στίβεν Φρίαρς

Σενάριο: Χανίφ Κουρέισι

Φωτογραφία: Ολίβερ Στέιπλτον

Μουσική: Ludus Tonalis (Στάνλεϊ Μάιερς, Χανς Ζίμερ)

Παραγωγή: Σάρα Ράντκλιφ, Τιμ Μπέβαν

Ηθοποιοί: Ντάνιελ Ντέι-Λιούις, Γκόρντον Γουόρνκε, Σαϊντ

Τζάφρι, Σίρλεϊ Αν Φιλντ, Ροσάν Σεθ, Ρίτα Γουλφ

Παρασκευές στις 8:30

Αθήνα: Αγαθουπόλεως 65

Είσοδος ελεύθερη

Θεσσαλονίκη: Ιουστινιανού 24

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Δεν προλάβαμε να αναγγείλουμε περιχαρείς και παλαμακίζοντας στο προηγούμενο φύλλο την πολιτική νεκρανάσταση του Φώτη Κουβέλη, που ανέλαβε αναπληρωτής υπουργός εθνικής άμυνας στη θέση του Βίτσα που πήγε στη θέση του Μουζάλα. Αλλά μάλλον θα απολαύσατε τα μύρια όσα γράφηκαν και... απεικονίστηκαν.

Τα προ-φύτεψε από παλιά ο Μάνος Λοιζος: «Ηταν “μη Αλέξη”, μοναχά ελευθερία»...

Τήρα νια
τυράννια
χάσαμε τη Ράνια.

Για τους κεφαλοκυνηγούς προσφυγοφάγους του Εβρου δεν έχουμε να προσθέσουμε κάτι σε όσα ειπώθηκαν. Το καλύτερο το διαβάσαμε ανάμεσα στα κρυφά και φανερά εθνικιστικά εμέσματα στο διαδίκτυο: «Μποϊκόταξ στα τουρκικά προϊόντα. Μην πηγαίνετε για ψώνια στην Αδριανούπολη όσο διαρκεί η κράτηση των Ελλήνων στρατιωτικών!». Δεύτερο καλύτερο το ταξιδιωτικό πρακτορείο της Ορεσιτιάδας, που -τοίς κύνων ρήμασι πειθόμενο, μιας και ο Εβρος είναι φυτώριο... λελουδικών- έκοψε τα πήγαινε-έλα στην Αδριανούπολη. Δηλαδή μετά θα επανέλθει η (και προσοδοφόρα) κανονικότητα; Πιο «πατριώτης» πεθαίνεις.

Αντιγράφουμε σχόλιο συντρόφου για την ολική επαναφορά του κυρ-Φώτη, από κει που «στα κουβέλια σάπιζε το μέλι» όπως προφύτεψε ο Νίκος (ποιος Καρανίκας ρε;) Καββαδίας: «Από φέρελπισ ηγέτης της ανανεωτικής αριστεράς, αναπληρωτής ενός εθνικιστή, ακροδεξιού, λαϊκιστή υπουργού. Αυτός που δήλωνε “συμμαχία της Αριστεράς με στήριξη του Καμμένου δεν την νοούμαι και δεν τη συζητώ” (3/5/2012). “Κι αν δεν μπορείς να κάμεις την ζωή σου όπως την θέλεις, τούτο προσπάθησε τουλάχιστον όσο μπορείς: μην την εξευτελίζεις μες στην πολλή συνάφεια του κόσμου, μες στες πολλές κινήσεις κι ομιλίες” (Κ. Π. Καβάφης): “Όσο μπορείς”. Όταν τα στερνά νικούν τα πρώτα...».

Φιληνικό νταμ-νταμ, δεν προσπερνάμε το γεγονός ότι δεν επέστρεψες, παρά τη φιλολογία. Εχεις την αμέριστη συμπαράσταση της στήλης.

Τρέμον η γης κι ο ουρανός τον μέγα στρατηλάτη
τον Πάνω με το όνομα, της μάχης το λιοντάρι
που όταν εγεννήθηκε οι αετοί τον θρέφαν'
και βγήκε ο ξεδιαλεχτός μέσα στα παλικάρια
που απ' την πολλή αντρεία του πέταξε το στεφάνι
που ήταν για τα Ιμια, λίγο έξω απ' την Ιάβα.

Σαν έρθουν Τούρκοι Πάνω μου, μόνος θα πολεμήσεις
μαζί με τους λεβεντονιούς, τον Φώτη, τον Αλέξη
με Καρανίκα, με Παππά μπαρουτοκαπνισμένους
λεβέντες αξιόμαχους, ασύλληπτα μεγέθη!

«Ξεπουλημένα γουρούνια! Δεν ανήκουν στο γουρουνοστάσιο όλοι εκείνοι που για κάποια χρήματα ή για λίγη δόξα, για ένα πορτοφόλι, μια εσάρπα, μια κορδέλα, μετατρέπουν τις πεποιθήσεις τους σε άχυρα κάτω από τα πόδια των μεγάλων; Δεν ανήκουν εκείνοι οι ακόμα πιο αξιολύπητοι, που για να απολαμβάνουν το προνόμιο της αργομισθίας ή για να φανούν κάπως πιο σημαντικοί μετατρέπονται δίχως τύψεις σε αυλικούς, βαλέςδες και παράσιτα στις παρακάμαρες των υπουργών ή στις τραπεζαρίες των πλούσιων; (...) Ξεπουλημένα γουρούνια είναι όλα εκείνα τα ανθρωπάκια που κάποτε παρίσταναν τους ενθουσιώδεις ή τους σκληρούς και τους άκαμπτους, που επιδείκνυαν την υποτιθέμενη ανεξαρτησία και εκκεντρικότητά τους, ενώ κάποιο ωραίο πρωί εντελώς αδειασμένοι, διαλυμένοι, αποκαμωμένοι, τελειωμένοι, έδεσαν σφιχτά ένα κόκκινο μεταξωτό φουλάρι στο λαιμό, πρόσθεσαν στο κεφάλι τους ένα τετράγωνο καπελίνιο όπως τα αδέρφια τους τα γουρούνια των πανηγυριών και, τελικά, στριφογυρίζοντας και γρυλίζοντας, περπάτησαν αυτόβουλα προς το χοιροστάσιο της χυδαιότητας... Θεωρούν τους εαυτούς τους προστατευόμενους κάποιου υπουργού ή εθελοντές μιας κάποιας πολύ σπουδαίας υπόθεσης! Δεν είναι όμως εθελοντές, αλλά ξεπουλημένα γουρούνια! Δεν διατρέχουν κανέναν άλλον κίνδυνο πέραν του να σκεπαστούν είτε από μία βροχή φτυσιμάτων είτε από την ανουσιότητα των λιβανισμάτων» (Jules Vallès).

Πολύ οδυνηρός ο εμφύλιος σπαραγμός. Το μάθαμε στο κατηχητικό, το διαβάσαμε στα βιβλία συγγραφέων της πατρίδας μας, το ξαναβρήκαμε μπροστά μας τώρα που τα σύννεφα πληθαίνουν. Πόσο οδυνηρό αδερφό μας να στρέφεται ενάντια στον αδερφό! Να συλλαμβάνονται φασίστες! Με χοιροπαίδες! Εδώ μας κατάντησαν...

Κοκκινσκοουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Στο λεκανοπέδιο μόνο ΠΑΟ

αντιληφθούν όλοι».

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν έχει δίκιο η ΕΠΟ, οπότε δεν υπάρχει δυσαρέσκεια για τη διοίκηση Γραμμένου από τη ΦΙΦΑ και την ΟΥΕΦΑ, ή αν όντως υπήρξε παρέμβαση της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ, όπως ισχυρίζεται η LiveSport. Αξιολογώντας τα δεδομένα «κλίνουμε» προς την πλευρά της ΕΠΟ, αφενός γιατί οι παράγοντες οι οποίοι με τις δηλώσεις τους δυσφημούν το άθλημα είναι κατά βάση ο αντιπρόεδρος της ΠΑΕ Ολυμπιακός Σάββας Θεοδωρίδης και ο Βαγγέλης Μαρινάκης, πρώην πρόεδρος της ΠΑΕ, άρα θα καταλήγαμε στο συμπέρασμα ότι ο γιος ζητάει την τιμωρία του πατέρα (δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Θόδωρος Θεοδωρίδης, γιος του Σάββα, είναι ο γενικός γραμματέας της ΟΥΕΦΑ) και αφετέρου γιατί από την πλευρά της εφημερίδας δε γίνεται αναφορά στην ύπαρξη κάποιας επιστολής ή κάποιου γραπτού «διαβήματος» προς την ΕΠΟ.

Το πιθανότερο είναι η εφημερίδα, αξιοποιώντας ένα υπαρκτό γεγονός, τη μη εφαρμογή του Κώδικα Δεοντολογίας και τη μη παραπομπή των παραγόντων που κάνουν δυσφημιστικές και «εμπρηστικές» δηλώσεις στον ποδοσφαιρικό εισαγγελέα, να θέλει να στείλει κάποιο «μήνυμα» προς την πλευρά του Γραμμένου, ότι θα πρέπει να αφήσει τη θέση του απλού παρατηρητή και να ασκήσει τις αρμοδιότητες που έχει, και προς την ερυθρόλευκη ΠΑΕ, προειδοποιώντας ότι αν δε σταματήσουν τα στελέχη της να μιλάνε απαξιωτικά για τη διοίκηση της ΕΠΟ, θα πέσουν και οι τιμωρίες που προβλέπονται στην κείμενη νομοθεσία.

Των φρονίμων τα παιδιά προετοιμάζονται για το ντέρμπι...

Όπως είχαμε σχολιάσει στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», οι ερυθρόλευκοι, με την απόφασή τους να αξιοποιήσουν στο έπακρο το δώρο που τους έκανε ο οπαδός του ΠΑΟΚ και να μην αγωνιστούν στο ντέρμπι, έκαναν άνω-κάτω το πρωτάθλημα και άνοιξαν τον ασκό του Αιόλου. Τους χρειάζεται λοιπόν ένα ξεκάθαρο «μήνυμα» ότι αν δε ρίξουν τους τόνους και συνεχίσουν να δημιουργούν τετελεσμένα, θα παραπεμφθούν στον αθλητικό εισαγγελέα και δε θα μπορούν να έχουν την υποστήριξη των διεθνών Ομοσπονδιών, αφού η διοίκηση της ΕΠΟ θα εφαρμόσει, ως οφείλει, τον Κώδικα Δεοντολογίας που ψήφισε κατ' εντολήν της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ. Το γεγονός ότι η LiveSport είναι αθλητική εφημερίδα που το μεγαλύτερο μέρος της ύλης της αφορά το στοίχημα και διαβάζεται κυρίως από όσους παίζουν Πάμε Στοίχημα, μας επιτρέπει να εικάσουμε ότι ο αποστολέας του μηνύματος που βρίσκεται πίσω από το δημοσίευμα είναι ο άσπονδος επιχειρηματικός εχθρός του Μαρινάκη, Δημήτρης Μελισσανίδης.

Η ΑΕΚ, εκμεταλλευόμενη τις γκέλες του ΠΑΟΚ και του Ολυμπιακού και τη μεταξύ τους διαμάχη για το ντέρμπι της Τούμπας, αυτή τη στιγμή δείχνει ότι είναι το μεγάλο φαβορί για την κατάκτηση του τίτλου, αφού έξι αγωνιστικές πριν το τέλος, εκτός από τους πέντε βαθμούς διαφορά από τον δεύτερο ΠΑΟΚ και τους επτά από τον τρίτο Ολυμπιακό, έχει και εύκολο πρόγραμμα. Είναι λοιπόν λογικό, ο ισχυρός άντρας της κιτρινόμαυρης ΠΑΕ να προσπαθεί να αξιοποιήσει κάθε «εργαλείο» που έχει στα χέρια του, προκειμένου να μη συμβούν «απρόοπτα» στην ομάδα του. Γνωρίζει ότι έχει στα χέρια του το «μεγαλύτερο όπλο» και με αυτό αναγκάζει τις εφημερίδες να προβάλουν αυτά που επιθυμεί. Ποιο είναι αυτό; Τα φράγκα από τη διαφήμιση του ΟΠΑΠ και του αθλητικού τζόγου. Η πιάτσα φροντίζει να μην έρχεται σε αντιπαράθεση μαζί του, αφού κινδυνεύει να χάσει μια από τις πιο σημαντικές, ίσως τη σημαντικότερη, πηγή εσόδων της.

Αν παρακολουθήσει κάποιος συστηματικά τα αθλητικά sites, θα διαπιστώσει ότι εκτός από τα καθαρά οπαδικά, τα υπόλοιπα, στη συντριπτική πλειοψηφία τους δείχνουν να είναι φίλα προσκείμενα στην ΑΕΚ, ενώ αυτά που προσπαθούν να κρατήσουν «ουδετε-

ρότητα» φροντίζουν τα σχόλια και η κριτική τους να μην είναι ενοχλητικά για τα συμφέροντα του Γατούλη. Εν κατακλείδι, το μήνυμα επιχειρεί με ένα σμπάρο να πετύχει δυο τρυγόνια. Μένει να δούμε την αντίδραση της ΕΠΟ (λέγε με Σαββίδη) και του Ολυμπιακού.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ1. Την περασμένη βδομάδα ανακοινώθηκαν και οι ποινές για τους κατηγορούμενους στην υπόθεση Κορίορpolis για τους στημένους αγώνες. Από τους 58 εμπλεκόμενους που κρίθηκαν ένοχοι, σε 10 επιβλήθηκαν ποινές κάθειρξης από 6 μέχρι 10 χρόνια (όλοι είναι ελεύθεροι αφού άσκησαν έφεση) και στους υπόλοιπους επιβλήθηκαν ποινές από 30 μήνες έως 4 χρόνια φυλάκιση, με τριετή αναστολή ή για κάποιους εξαγοράσιμη προς 5 ευρώ την ημέρα. Με την απόφαση του δικαστηρίου κλείνει ο κύκλος ενός «εκτελεστικού βραχίονα» που χρησιμοποιούσε η ποδοσφαιρική «παράγκα», υπό την προηγούμενη καθοδήγησή της, για να πετύχει τους στόχους της. Το ύψος των ποινών θεωρήθηκε μικρό από την πιάτσα και σίγουρα δε θα αποτρέψει αυτούς που θα επιλέξουν να συγκροτήσουν ένα νέο «εκτελεστικό βραχίονα» για να προωθήσουν τα συμφέροντα του νέου αφεντικού.

ΥΓ2. Την ώρα που έκλεινε η ύλη του σημερινού φύλλου, οι οπαδοί του ΠΑΟΚ ετοιμάζονταν για το πρώτο μεγάλο συλλαλητήριο διαμαρτυρίας κατά της τιμωρίας που επιβλήθηκε στην ομάδα τους. Μένει να δούμε αν μετά το μουσουλινικό τύπου συλλαλητήριο για το «Μακεδονικό», θα επιβεβαιωθούν οι εκτιμήσεις για ένα μαζικό συλλαλητήριο αυτή τη φορά για τα συμφέροντα του Σαββίδη. Δυστυχώς, για μια ακόμη φορά επιβεβαιώνεται ότι ο λαός και η νεολαία στοιχίζονται κάτω από ξένα και μάλιστα εχθρικά λάβαρα.

ΥΓ3. Κλίμα ευφορίας επικρατεί στις τάξεις των οπαδών του Παναθηναϊκού, μετά την ισοπαλία που πέτυχαν οι πράσινοι στο ντέρμπι με τον Ολυμπιακό και την πολύ καλή αγωνιστική παρουσία τους. Το σύνθημα που ακούγεται στις τάξεις τους είναι «Στο λεκανοπέδιο μόνο ΠΑΟ» και αυτό που επιθυμούν από την ομάδα είναι να πάρει θετικό αποτέλεσμα στο εκτός έδρας ντέρμπι με την ΑΕΚ στο ΟΑΚΑ. Αν ο ΠΑΟΚ καταφέρει να κερδίσει την ΑΕΚ στην Τούμπα και να μειώσει τη διαφορά στους δυο βαθμούς, οι πράσινοι μπορεί να βίνουν «ρυθμιστές» στη μάχη του τίτλου, αφού θα παίξουν κόντρα στην ΑΕΚ και τον ΠΑΟΚ.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Εις ευγενίδας δάκτυλον είδα παρανουχίδι,
Αχρύσον και θυμόκλωστον και πόθου τυλιμένον.
Το δακτυλίδιν έβλεπα και το φιλίν εζήτουν.
Κόρη, και δος με το φιλίν· ξαθή, επάκουσέ μου,
Ή γίνου χάρος κ' έπαρ με, κι ας απομεριμνήσω.
(Αωνύμου, «Αλφάβητος της αγάπης» - Ποίηση
15ου και 16ου αιώνα, Κρητική περίοδος)**

► Δαίμων: το sicko τόκανε σά-
ικο (= psycho).

► Αλλά υπάρχουν δαίμονες και
δαίμονες.

► Ο του τυπογραφείου ενδημεί
σε οτιδήποτε γραπτό.

► Sicko (εκ του sick) = καρα-
ρωστημένος, ανωμαλάρα.

► Πάρτους και στο Μανιφέ-
στο σου να σου πουν και του
χρόνου: περί «ΠΡΙΝ» ο λόγος.
Και ο λόγος; Το κάτωθι από-
σπασμα από αφιέρωμα του
«ΠΡΙΝ» (25/2/2018) στο Μα-
νιφέστο του Κομμουνιστικού
Κόμματος. Μαθαίνουμε, λοι-
πόν, (σελίδα 11) πως ο Μαρξ
και ο Ενγκελς «συνέλαβαν την
ιδέα ότι οι κομμουνιστές δεν
συγκροτούν ξεχωριστή κοινω-
νική ομάδα (sic!), που εισάγει
απ' έξω συνείδηση στην εργα-
τική τάξη». Πιθανόν να χρει-
άζεται αυτό που (άθελά του)
αναγνωρίζει σε πλαϊνή στήλη
ο συντάκτης του πονήματος:
«υπέρβαση του μικροαστικού
σοσιαλισμού»...

► Το πού (εννοείται, η... ατάκα
του συντάκτη) βασίζεται επί
των γραφέντων στο Μανιφέ-
στο μάλλον σε... κενотоμία (εκ
του κενός και τέμνω) οφείλε-
ται.

► Οι παλιές αγάπες (και όχι
μόνον) δεν πεθαίνουν: «Σχε-
δόν σαράντα τέσσερα χρόνια
έχουν περάσει από το 1974,
χρονολογία κατά την οποία ο
Ανδρέας Παπανδρέου έδωσε
στη δημοσιότητα το εμπνευ-
σμένο και οραματικό κείμενο
της 3ης του Σεπτέμβρη, που
αποτελέσε την ιδρυτική πράξη
του Πανελληνίου Σοσιαλιστι-
κού Κινήματος» - Εφημερίδα
των Συντακτών, 3-4/3/2018,
σελίδα 14, «Η νέα 3η του Σε-
πτέμβρη». Ως άλλη πολύφερ-
νος νύφη θα προστεθεί και το
ΚΙΝΑΛ στις σημερινές «δημο-
κρατικές δυνάμεις»;

► «Αναρχοτρομοκρατία» κατά
το Μ-Λ ΚΚΕ η ένοπλη πάλη της
RAF (Rote Armee Fraktion) και
των Ερυθρών Ταξιαρχιών. Γιατί
έτσι θέλει η συγκεκριμένη ορ-
γάνωση (;), κόμμα (;), μέτωπο
(;) ή κάτι άλλο. (Δεν μπορεί
να «ομνύει» κανείς ΚΑΙ στον
Λένιν ΚΑΙ στον Στάλιν ΚΑΙ στη
«θεωρία των τριών κόσμων»,
έτσι δεν είναι; Εκτός κι αν ο
«μαοϊσμός» αποτελεί ενσυνεί-
δητη ανάπτυξη του μαρξισμού
- λενινισμού...). Κάπου, λοιπόν,
συνάδουν με τη γνωστή προ-

βοκατορολογία του Περισσού.
Είπαμε: αν τα σύμβολα δε χρη-
σιμοποιούνταν ως «κράχτες»
θα βασιλευε η κατήφεια.

► Τελικά οι μειώσεις μισθών
στο σταθμό «Στο (όχι πολύ)
Κόκκινο» πέρασαν;

► Οι Συριζαίοι στη γραμμή του
Ριζοσπάστη.

► «Γιατί πρέπει να αγωνίζεται
σήμερα ο αστυνομικός;» ρω-
τάει ο απόστρατος μπάτσος
Γ.Π. Αρα οι μπάτσοι και οι
λογής-λογής ασφαλίτες αγω-
νίζονται από καιρό. Τον αγώνα
τον καλόν. Αυτό προσπαθεί
να πράξει ο συγκεκριμένος
υποστράτηγος ε.α. ο οποίος
«ξεχνάει» τι κουμάσια είναι οι
μπάτσοι (αλλοίμονο...) και το
εγκληματικό και δολοφονικό
μένος (ΚΑΙ τη διαπραχθείσα
από μπάτσους σωρεία δολο-
φονιών από το 1974 και μετά,
τουλάχιστον). Δεν είναι, λοι-
πόν, οι μπάτσοι όργανα κατα-
στολής του αστικού κράτους,
της καπιταλιστικής βαρβα-
ρότητας (που εκτελούν στον
ύψιστο βαθμό τα καθήκοντα
που τους ανατίθενται) γιατί
«ο αστυνομικός προέρχεται
σε μεγάλο βαθμό από λαϊκές
οικογένειες» (και κοπάνει
σε μόνιμη βάση τα μέλη των
λαϊκών οικογενειών όταν αντι-
δρούν και αγωνίζονται, δολο-
φονώντας τα κιάλας μιας και
ΠΑΝΤΑ πέφτει στα μαλακά),
και «επιβάλλεται... ο αστυνο-
μικός να αγωνιστεί σήμερα για
να αναδειχτούν μέσα από τις
ενώσεις του νέα πρόσωπα και
διεκδικητικές προτάσεις που
θα... βοηθήσουν το συνδικαλι-
στικό κίνημα των αστυνομικών
να αποκτήσει πιο μαχητικά και
διεκδικητικά χαρακτηριστικά
για κοινό βηματισμό με τους
εργαζόμενους και όχι ενάντια
στο λαό με καταστολή». Για μια
λαϊκή εξουσία με λαϊκή αστυ-
νομία... Πού αλλού, εκτός από
τον Ριζοσπάστη (3-4/3/2018);
Οι «εργαζόμενοι των σωμάτων
ασφαλείας». Για να γίνει πράξη
το σύνθημα «Λαός κι αστυνο-
μία, η δύναμη είναι μία...»

► Η «Πανελλαδική Επιτροπή
των Μπλόκων» «κλιμακώνει»
με γιορτασμό: «Το συλλαλη-
τήριο... στο χώρο της θυσίας
των κολίγων στο Κιλελέρ. Εί-
ναι η συνέχεια των αγωνιστι-
κών κινητοποιήσεων και των
μπλόκων. Η αφετηρία νέων
αγώνων...» Και πάει λέγοντας.
(ΚΑΙ αυτό από τον Ριζοσπά-
στη, 3-4/3/2018).

**Ελα σ' εμέ αγάλι - αγά για να σε ορμηνέψω.
Τίναι το φίλημα νερό, δροσούλα τον Απρίλη,
Τίναι η αγάπη ορμαδός οπού σε κατατρέχει.**

► Πόσο - πράγματι - κράτησε η
απεργία στη Χαλυβουργία πριν
έξι χρόνια;

► Μπάτσοι - γουρούνια - αδέλ-
φια μας (!).

► «Η ψήφος στο ΚΚΕ είναι
ψήφος αξιοπρέπειας» (Λ. Κα-
νέλλη, 17/9/2015). Πώς τόλεγε
το τραγούδι «αξιοπρέπειά μου
καταδικασμένη»...

► Ο σύντροφος του Περισσού
Marco Rizzo (του «νέου»... PCI,
βλέπε ρεπορτάζ Ριζοσπάστη
6/3/2018) είναι αντιπρόεδρος
της επιτροπής εσωτερικής
αγοράς και προστασίας του
καταναλωτή του Ευρωκοινο-
βουλίου. Αυτός μάλιστα! Θα
ανατρέψει το σύστημα εκ των
έσω (γι' αυτό χώνεται όλο και
πιο βαθιά σ' αυτό). Είναι επί-
σης αναπληρωτής στην επι-
τροπή εξωτερικών υποθέσεων
και αντιπρόεδρος της αντιπρο-
σωπίας για τις σχέσεις με τις
χώρες της Κεντρικής Αμερι-
κής. Ας προσέχουν τι γράφουν
οι του Ριζοσπάστη: από τη μία
«το ΚΚΕ που επανασυστήθηκε
το 2012...» από την άλλη (Μ. Ρί-
τσο): «τώρα ξεκινάει η δουλειά
για την ανασύνταξη του ΚΚ...».

► «Αντισυνταγματικές οι περι-
κοπές συντάξεων δικαστικών
και εισαγγελέων» - σύμφωνα
με το Μισθοδικείο. Αλλοίμο-
νο...

► Απολαύσαμε τη «διένεξη»
του συντάκτη της ΕφΣυν Γ.
Χάρη και του ηθοποιού Γ. Κι-
μούλη. Και στους δύο «κραυγά-
ζε» η έλλειψη επιστημονικής
γνώσης...

► Ερχονται τα PANZER! Πάνω
από 4 εκ. γερμανοί τουρίστες
στην Ελλάδα φέτος. Θα χε-
στούμε στο τάληρο, δηλαδή.

► Σκατούμπακας. Θαυμάζω
τον Μήκυν.

► Πληροφορούμε το κοινό ότι
η Αδριανούπολη εδώ και οκτώ
τουλάχιστον δεκαετίες ονομά-
ζεται Edirne.

► Οι δυνάμεις των ΜΑΤ (που
ως γνωστόν προέρχονται από
λαϊκές οικογένειες μη χέ...)
εψέκασαν «μυϊνόμενους δια-
δηλωτές» κατά των πλειστηρι-
σμών.

► Παρολίγον Δρακουμέλ ο
αποβίωσας σε ηλικία 97 ετών
τέως υπουργός του (μόνο) ΠΑ-
ΣΟΚ, Α. Λάζαρης.

► Με το γάντι στους μεγα-

λοκαταθέτες (εξωτερικού):
919.036.158,68 ευρώ βεβαι-
ώθηκαν, 107.306.176,25 ευρώ
εισπράχθηκαν. Το καλό το
πράμα αργεί...

► Μια χαρά η κατάσταση στη
Συρία, κατά τους νεοναζί της
ΑfD. «Πλεύρισμα» του Ασαντ...

► Οι νεκροί στην Ευρώπη ήταν
γιατί ήταν «σιβηρικό» το κύμα
ψύχους ή γιατί δεν είχαν μέ-
ρος για να ζεσταθούν; (Ρητο-
ρικό το ερώτημα).

► Στα τάρταρα οι μισθοί
των γυναικών στην Ευρώπη
(Eurostat). Ιση αμοιβή, για ίση
δουλειά...

► Πληθυντικός μεγαλοπρέπει-
ας από την Φώφη: «Πρώτον,
προτείνουμε μια προανακριτι-
κή πλήρους αρμοδιότητας...».
Συνέντευξη στην ιστοσελίδα
www.tanea.gr, 3/3/2018.

► «Παράγει έργο» η Αντιτρο-
μοκρατική... (κράτα και μικρό
καλάθι).

► Ή καθόλου καλάθι.

► Συνάντηση Σκουρλέτη με
πρέσβη Βενεζουέλας, έρχεται
ο Ε. Μοράλες στην Αθήνα. Ο
«σοσιαλισμός του 21ου αιώνα»
μας χτυπάει την πόρτα.

► «Την εκτίμησή του ότι φέ-
τος η Ελλάδα θα σταματήσει
να πληρώνει πρόστιμα στην
ΕΕ για τις παράνομες χωμα-
τερές των δήμων διατύπωσε
ο ειδικός σύμβουλος του αν.
υπουργού Περιβάλλοντος
και Ενέργειας, Β. Λιόγκας» - η
«εκτίμηση» έγινε το παρακάτω
στον τίτλο: «Φέτος η Ελλάδα
ξεμπερδεύει με τα πρόστιμα
για τις χωματερές» (και τα δύο
αποσπάσματα από www.avgi.
gr/article/1810/8749508).

► «Μειοψηφία οι καθηγήτριες
στα ΑΕΙ» (www.kathimerini.gr).
Ο... αγώνας των γυναικών.

► Γυναίκες είναι και οι νέες κά-
τω των 25 ετών που αμείβονται
με 311 ευρώ το μήνα...

► Γυναίκες είναι και οι εργάτρι-
ες που δούλεψαν και διαλύθη-
καν σωματικά και ψυχικά.

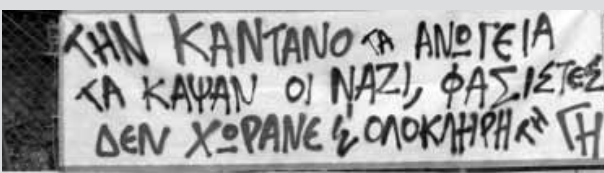
► Γυναίκες και οι άνεργες.

► Γυναίκες και οι μετανάστρι-
ες.

► Ωστε έχει «σκοτεινή πλευ-
ρά» η βαριά βιομηχανία που
ονομάζεται... ελληνικός του-
ρισμός; Απίστευτο.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Το αντιφασιστικό
πανό (πάνω) στάθηκε
η αφορμή για να δια-
κοπεί ο ποδοσφαιρικός
αγώνας μεταξύ Υρτα-
κίνας και Ασπάλαθου
για το πρωτάθλημα
της Γ' κατηγορίας της
ΕΠΣ Χανίων. Η -τόσο
επίκαιρη- ιστορική
υπενθύμιση για τα χω-
ριά που έκαψαν οι ναζί
κατακτητές δολοφονώ-
ντας μαζικά κατοίκους

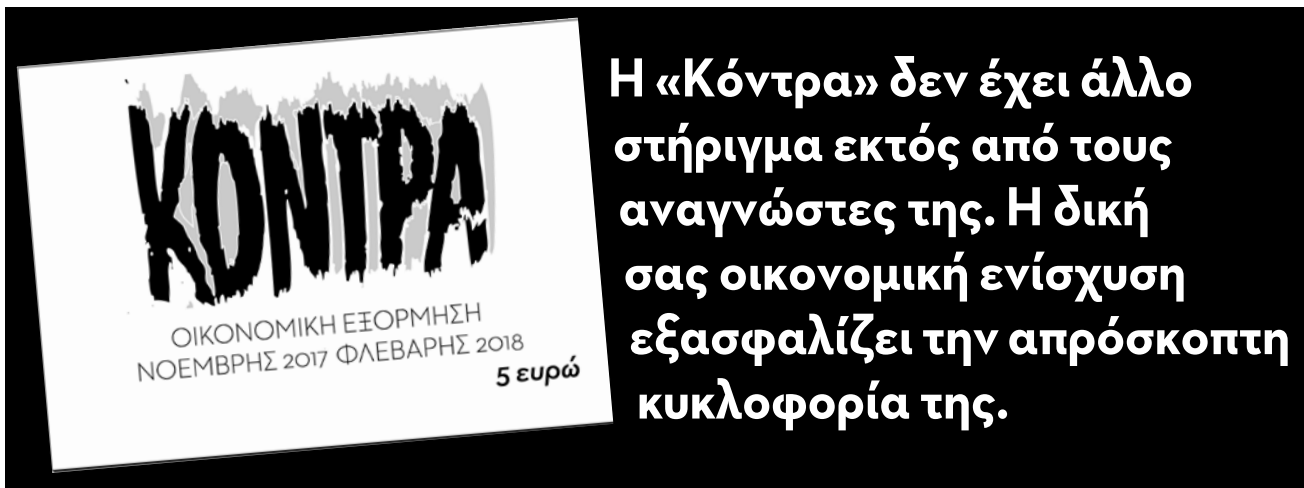
(κακώς δεν προσέθεσαν και την επίσης μαρτυρική Βιάννο, στην άλλη πλευρά της Κρήτης) «ερέθισε» τον διαιτητή του ερασιτεχνικού ποδοσφαιρικού αγώνα, που ζήτησε από τους οπαδούς του Ασπάλαθου να το κατεβάσουν, γιατί... δεν είναι συμβατό με τους κανονισμούς της ΟΥΕΦΑ. Οι οπαδοί της ομάδας, που από τη σύστασή της έχουν διακηρύξει την αντί-
θεσή τους στο δόγμα «no politica» (και όχι μόνο) αρνήθηκαν να κατεβάσουν το αντιφασιστικό πανό και ο διαιτητής διέκοψε τον αγώνα. Αντίθετα, κανείς διαιτητής δεν απαίτησε από την ομάδα του Κούγια (ΑΕΛ), που παίζει στην ανώτερη επαγγελ-
ματική ποδοσφαιρική κατηγορία, να αλλάξει τη φανέλα με το σύνθημα «Ο Αλέξανδρος μιλούσε ελληνικά» (φωτογραφία δεξιά), με την οποία εμφανίζεται εδώ και μερικές εβδομάδες. Αλλο αντιφασισμός, άλλο εθνικισμός.

◆ Κάποιος στις δημόσιες σχέσεις της ΠΑΕ ΑΕΚ είχε τη φαινή
ιδέα να φτιάξει ένα γιγαντοπανό με ένα ρητό του Πλάτωνα: «Η
παιδεία είναι δεύτερος ήλιος για τους ανθρώπους» (πάνω φω-
τογραφία). Για να το παίρνει η τηλεόραση και να 'χουν να λένε
τα παπαγαλάκια ότι οι άνθρωποι του Μελισσανίδη είναι... της
κουλτούρας, ρε παιδάκι μου, να 'ουμ'. Η Original, από την άλλη,
είχε το δικό της νταλκά και ανήρτησε πανό άλλου περιεχομέ-
νου (δύο απ' αυτά φαίνονται στη φωτογραφία κάτω): «Πάντα
ξηγίζουν μάγικα, φορούσες παντελόνι, σε τρέμανε Μητσά-
κο μας και γίναν δολοφόνοι... ΡΟΙ
ΣΕ ΤΡΕΜΑΝΕ ΜΗΤΣΑΚΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΓΙΝΑΝ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ... ΡΟΙ»
αμύητους στην... υψηλή κουλτούρα, γι' αυτό θα βοηθήσουμε
με μερικές διευκρινίσεις. Το πανό αναφέρεται στον 25χρονο
που πριν από μερικές μέρες εκτελέστηκε εν ψυχρώ με μερικές
σφαίρες στο μπαρ «Χίλιες και μια νύχτες» της Φωκίωνος Νέ-
γρη. Κατά την αστυνομία, ήταν σεσημασμένος, είχε φυλακιστεί
κιόλας στο παρελθόν για ληστείες και κλοπές, και η εκτέλεσή
του αποδίδεται σε ξεκαθάρισμα λογαριασμών ανθρώπων του
υπόκοσμου. Τα συμπεράσματα τα αφήνουμε σ' εσάς. Και τις
γενικότερες σημασίες σκέψαις.

◆ ΕΠΟΧΗ: Επιδιώκουν προληπτική επιτροπεία

Η συριζαϊκή εφημερίδα, προσκείμενη στη φράξια των 53+,
υποβιβάζει την «καθαρή έξοδο» από δεδομένο (όπως είναι
για την επίσημη κυβερνητική προπαγάνδα) σε ζητούμενο. «Η
πορεία ως τον Αύγουστο του 2018 και τη λήξη του προγράμμα-
τος προσαρμογής δεν θα είναι περίπατος» γράφει στην πρώτη
σελίδα της. Παρασπονδία από την επίσημη κυβερνητική και
κομματική γραμμή; Σίγουρα ναι. Οι άνθρωποι της «Εποχής»
δε θέλουν να βρεθούν στην ανάγκη να απολογούνται μετά
από μερικούς μήνες.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Για τον Φλαμπουράρη (συνέντευξη στη Real News της περασμένης Κυριακής) τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά ως προς την περιβόητη «καθαρή έξοδο»: «Όλοι οι οικονομικοί δείκτες παρουσιάζουν βελτίωση (βιομηχανική παραγωγή, αύξηση εμπορικής δραστηριότητας, εκτίναξη του τουριστικού προϊόντος, σημαντική μείωση της ανεργίας κ.α), οι διεθνείς οίκοι αξιολόγησης αναβαθμίζουν μέρα τη μέρα την οικονομία και τα πιστωτικά ιδρύματα, όσες έσοδοι

τίποτα προς όφελος του λαού, όπως γινόταν μέχρι τις αρχές του 2015». Συμπέρασμα: κοιτάξτε να ξαναψηφίσετε τον ΣΥΡΙΖΑ, για να δείτε και καμιά άσπρη μέρα, γιατί οι άλλοι θα τα κάνουν χειρότερα. Όσοι τον πιστέψουν και την (ξανα)πατήσουν... κακό του κεφαλιού τους. Δε θα είναι δα η πρώτη φορά, για να έχουν ηθικούς δισταγμούς ο Φλαμπουράρης και τα υπόλοιπα εξουσιαστικά καθάρματα του ΣΥΡΙΖΑ. Ετσι παίζεται το παιχνίδι.

Από τον Φλαμπουράρη στον

φράση «Θα δούμε όμως και τι μέσα είναι διαθέσιμα». Εθεσε, δηλαδή, το συγκεκριμένο ζήτημα στις πραγματικές του διαστάσεις: είναι ένα τεχνικό ζήτημα (άσχετα αν για τους συριζαίους έχει μεγάλη πολιτική σημασία, καθόσον μια «προληπτική γραμμή πίστωσης» θα κατέστρεφε το προπαγανδιστικό τους χαλί).

Με τον κυνισμό του τεχνοκράτη ο Ρέγκλινγκ είπε στην ίδια συνέντευξή του, πως τα δημοσιονομικά μέτρα για το 2019 και το 2020 είναι ήδη

της κινεζοποίησης, πρέπει να παραμείνει αλώβητη.

Πώς θα εξασφαλιστεί αυτό; Οι ιμπεριαλιστές δανειστές έχουν καταστήσει σαφές ότι -παρά τα καλά λόγια για τον Τσίπρα και τον Τσακαλώτο- δεν εμπιστεύονται το ελληνικό αστικό πολιτικό σύστημα. Θεωρούν πως η δίψα για ψήφους μπορεί να οδηγήσει σε χαλάρωση κάποιων πλευρών της μνημονιακής πολιτικής, ιδιαίτερα αν υπάρξει λαϊκή πίεση. Στις 23 Φλεβάρη, από το μακρινό Τόκιο, ο Ρέγκλινγκ

βαθύ κόκκινο

Ταξικό φαινόμενο

Ο χαρακτήρας της είδησης είναι τέτοιος που την οδήγησε αμέσως στα «ψηλά» της δημοσιογραφικής επικαιρότητας: ο Τόνι Ιγουόμπι, ο πρώτος μαύρος γεροϋσιαστής στην ιστορία της Ιταλικής Δημοκρατίας, είναι νεοφασίστας, μέλος της «Λέγκα του Βορρά» και θαυμαστής του Ματέο Σαλβίνι, τον οποίο αποκαλεί «μεγάλο ηγέτη» (παραπέμποντας στον Μουσολίνι).

«Σταματήστε την εισβολή» («Stop Invasione») γράφουν τα μπλουζάκια που φορούν ο Σαλβίνι και ο Ιγουόμπι σε μια από τις πολλές κοινές εμφανίσεις τους κατά την προεκλογική περίοδο. Οι «εισβολείς» είναι οι πρόσφυγες και μετανάστες που καταφτάνουν στην Ιταλία.

Ο «τρελός» Μάριο Μπαλοτέλι (δε θυμόμαστε σε ποια ομάδα παίζει τώρα) απάντησε αγανακτισμένος στον Ιγουόμπι: «Ίσως να είμαι εγώ τυφλός ή ίσως να μην του έχει πει κανείς ότι είναι μαύρος. Ντροπή!!!». Δεν αμφιβállουμε για την ειλικρίνεια του Μπαλοτέλι, όπως δεν αμφιβállουμε για την ειλικρίνεια του Λεμπρόν Τζέιμς όταν την πέφτει στον Τραμπ. Μάλιστα, για τον Μπαλοτέλι είμαστε σίγουροι ότι δεν πάει για πολιτικός, πράγμα που δεν μπορούμε να πούμε με την ίδια βεβαιότητα και για τον Λεμπρόν.

Όμως δεν είναι αυτό το ζήτημα. Οι δηλώσεις «επωνύμων», ακόμα και όταν είναι ειλικρινείς και αυθόρμητες, δημιουργούν ένα επίχρισμα αντιρατσισμού. Εναν αντιρατσισμό αβαθή, περισσότερο ηθικολογικού παρά πολιτικού χαρακτήρα.

Αν μας δείχνει κάτι το παράδειγμα του μαύρου Ιγουόμπο που πρωτοστατεί στις ρατσιστικές εκστρατείες της νεοφασιστικής «Λέγκα» είναι πως ο ρατσισμός είναι πρωτίστως ένα ταξικό φαινόμενο. Χρησιμοποιεί ανθρώπους των καταπιεζόμενων τάξεων ως δύναμη κρούσης, όμως η πολιτική δεν είναι δική τους, είναι της αστικής τάξης. Οι απένταροι χουλιγκάνοι που κάνουν τον πύθηκο για να εκνευρίσουν διάσημους έγχρωμους ποδοσφαιριστές σαν τον Μπαλοτέλι ή τον Ντάνι Αλβες δεν έχουν στους τραπεζικούς λογαριασμούς τους ούτε όσα αυτοί οι ποδοσφαιριστές ξεχνούν στις τσέπες του σακακιού τους μετά από μια νυχτερινή έξοδο. Και κάνουν «τα στραβά μάτια» όταν κάποιος έγχρωμος παίχταράς παίζει στη δική τους ομάδα...

Οι φασίστες σαν τον Ιγουόμπι, όμως, δεν αστειεύονται. Ο εν λόγω, πριν περάσει στην πολιτική, υπήρξε ανώτατο στέλεχος εταιρίας πληροφορικής. Ανεξάρτητα από την καταγωγή του, είναι ένας μεγαλοαστός. Το μελανό χρώμα της επιδερμίδας του του δίνει ένα προβάδισμα στις τάξεις της «Λέγκα». Αποτελεί το άλλοθι της: «εμείς δεν είμαστε ρατσιστές, η Λέγκα δεν είναι κατά των ανθρώπων, αλλά κατά των παράτυπων μεταναστών» δηλώνει ο Σαλβίνι. Και ο Ιγουόμπι είναι η ζωντανή προπαγάνδα του.

Δεν είναι η πρώτη φορά που βλέπουμε το φαινόμενο του κοινωνικού γενιτισαρισμού. Ο διάδοχος της Θάτσερ, Τζον Μέιτζορ, ήταν γιος ανθρακωρύχου. Ο Ιγουόμπι προέρχεται από μια εύπορη οικογένεια της Νιγηρίας, που είχε τα μέσα να τον στείλει (νόμιμα) για σπουδές στην Ιταλία. Ο ρατσισμός, όπως και ο καπιταλισμός, εμφανίζεται με πολλά πρόσωπα. Γι' αυτό και πρέπει να βρίσκουμε κάθε φορά την ταξική του ουσία και να την τραβάμε στην επιφάνεια. Να φεύγουμε από τα πρόσωπα -συμπαθή ή αντιπαθή- και να πηγαίνουμε στις πολιτικές. Ο ρατσισμός είναι παιδί του καπιταλισμού, όχι διαστροφή κάποιων «αρρωστημένων».

Π.Γ.

Μορφή μετα-μνημονιακής εποπτείας

Εργαλείο για τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής

στις αγορές έχουν επιχειρηθεί έχουν στεφθεί με επιτυχία. Αλλά ακόμα κι αν προκύψουν τυχόν δυσκολίες, έχουν ληφθεί πρόνοιες ώστε η οικονομία μας να μην ξανακινδυνεύσει. Συνεπώς, μπορεί να σταθεί μόνη της χωρίς υποστηρικτικούς μηχανισμούς των δανειστών που αλλιώς θα διατηρήσουν την μέχρι σήμερα ασφυκτική επιτροπεία αλλά και την ομηρία μας σε παράλογες και αντιφατικές απαιτήσεις».

Επομένως, με «καθαρή έξοδο» τέρμα η μνημονιακή πολιτική. Δεν το λέει καθαρά, αλλά το υπονοεί. Με το δικό του τρόπο, ώστε να το πιάσουν το υπονοούμενο στα καφενεία: «Είμαι όμως αισιόδοξος ότι οι συμμαχίες που έχουμε διαμορφώσει σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, θα είναι αρωγοί στο να "χαλαρώσει το σχοινό" σε όλους και ιδιαίτερα στους αδύναμους κι όλους όσους έχουν σηκώσει τα μεγαλύτερα βάρη της πολυετούς κρίσης... Να θυμίσω ότι με τυχόν αλλαγή της κυβέρνησης δεν θα απαλλαγεί η χώρα από τις δεσμεύσεις της και δεν πρόκειται να διαπραγματευτεί

Κλάους Ρέγκλινγκ: «Το ταξίδι δεν έχει τελειώσει. Η καθιέρωση μιας σύγχρονης, ανταγωνιστικής και ανθεκτικής οικονομίας θα απαιτήσει περισσότερο χρόνο, **πολύ πέρα** από το τέλος του προγράμματος του ESM». Δεν είναι δύσκολο να αποκωδικοποιήσει κανείς τι εννοούσε ο επικεφαλής του ESM, μιλώντας στο Οικονομικό Φόρουμ των Δελφών. Συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής, ανεξάρτητα από τη μορφή που θα πάρει η επιτροπεία, ανεξάρτητα από την τεχνική διαχείριση της ικανότητας προς δανεισμό («προληπτική πιστωτική γραμμή» ή «μαξιλάρι ρευστότητας» ή συνδυασμός και των δύο).

Σε συνέντευξή του στον ΣΚΑΙ, ο Ρέγκλινγκ χαμήλωσε κάπως τους τόνους (δε στερείται πολιτικού κριτηρίου και γι' αυτό ξέρει πως το κανάλι είναι εχθρικό προς την κυβέρνηση και επομένως ο ίδιος δεν πρέπει να δώσει τίτλους). Όπως είπε, «με τα σημερινά δεδομένα δε φαίνεται να είναι απαραίτητο» (η «προληπτική γραμμή πίστωσης»), άφησε όμως κι ένα παράθυρο ανοιχτό, με τη

ψηφισμένα, επομένως «βασισμένοι σε αυτά που ξέρουμε **μέχρι στιγμής** δε χρειάζεται να πάρουμε επιπρόσθετες αποφάσεις από δημοσιονομικής πλευράς, που να είναι δύσκολες. Ακριβώς το αντίθετο, **θα πρέπει να πάρουμε μέτρα ανάπτυξης**». Τι μπορεί να είναι αυτά τα μέτρα ανάπτυξης; Αν όλα τα μέτρα που έχουν αποφασιστεί εφαρμοστούν κανονικά «τότε θα υπάρξει δυνατότητα μείωσης της φορολογίας», λέει ο Ρέγκλινγκ. Και επαναλαμβάνει με έμφαση: «Πιστεύω ότι είναι σημαντικό να μειώσουμε τους φορολογικούς συντελεστές και να ενδυναμώσουμε τη δυνατότητα ανάπτυξης».

Για τη μείωση της φορολογίας των καπιταλιστικών επιχειρήσεων γίνεται λόγος, όχι για κατάργηση των κάθε είδους χαρατσιών που έχουν γονατίσει τον ελληνικό λαό. Γι' αυτό και για να μην υπάρξει καμία παρεξήγηση από τα λεγόμενά του, προσθέτει: «Ελπίζω να μην επιστρέψουν οι παλιές συνήθειες». **Η μνημονιακή πολιτική, ιδιαίτερα στο σκέλος**

έστειλε για μια ακόμα φορά το μήνυμα: «Αν η βιωσιμότητα του χρέους απαιτεί πρόσθετη ελάφρυνση, είμαστε προετοιμασμένοι να τη χορηγήσουμε **μόνο εφόσον η Ελλάδα συνεχίζει τις μεταρρυθμίσεις**».

Νάτο, λοιπόν, το σχέδιο της νέας επιτροπείας: μέτρα διευθέτησης του χρέους έναντι «μεταρρυθμίσεων» (δηλαδή συνέχισης της μνημονιακής πολιτικής). Κι επειδή η ανάγκη για συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής θα είναι συνεχής, η διευθέτηση του χρέους δε θα γίνει εφάπαξ, αλλά μέσα από ένα σχέδιο περιοδικών διευθετήσεων. Με περιοδικότητα πενταετίας για παράδειγμα, που μπορεί να προσφέρει έναν αποτελεσματικό μηχανισμό επιτροπείας, σε συνδυασμό με τους υπάρχοντες μηχανισμούς ελέγχου της ΕΕ («ευρωπαϊκό εξάμηνο» κτλ.).

Αυτή είναι η ουσία. Τα υπόλοιπα είναι για τη λαϊκή κατανώθηση. Κι επειδή οι Τσιπροτσακαλώτοι ξέρουν πως «έτσι έχουν τα πράγματα», φροντίζουν να μη δημιουργούν οξύνσεις με τους ιμπεριαλιστές.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξαμηνια συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

KONTRA